

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXXII. • číslo 3

červen 2022

**Srdečně
vás zveme
na krojované hody!**

NA ČAJI O PÁTÉ PANOVALA PŘÍJEMNÁ ATMOSFÉRA

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty	1
Výběr z jednání zastupitelstva v březnu a dubnu	2
Poděkování	1
Schváleny dotace typu A pro rok 2022	2
Jarní práce pracovní čety	3
Zprávy z obecního úřadu	3
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů	6
Výsledek sbírky Květinový den v Telnici	6
Varování především pro seniory	6
Zpětné hypotéky pro seniory	7
Univerzita třetího věku MU	7
Pozvánka do obecní knihovny	8
Novinky projektu Kola pro Afriku	8
Kurz první pomoci a Hygienické minimum	9
Hasičské poděkování za železný šrot	9
Nová zahrádka restaurace Orlovna	10
Výherce tajenky křížovky z dubnového Telnického zpravodaje	10
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?	10
Fotokvíz	11
Rozhovory	
Rozhovor s hlavními stárky Zdeňkem Konečným a Jolanou Demkovou	12
Rozhovor s Petrem Malaníkem	13
Rozhovor s paní Janou Kocmundovou	14
Škola a školka	
Základní škola na jaře a v létě 2022	18
Okénko z mateřské školy	19
Babičky z telnického KLASu navštívily děti v MŠ	22
Děti poznávají Telnici	23
Adaptační třída pro ukrajinské děti	24
Ukončení letošního Technického kroužku	25
Ukrajinci v Telnici	
Ukrajinci v Telnici	25
Rozhovor s ukrajinskou rodinou „z orlovnů“	27
Telnické zastupitelstvo pozdravily ženy z Ukrajiny	28
Výlet ukrajinských dětí do Lamacentra	29
Ministrantské sportovní schůzky navštěvují ukrajinské děti	30
Společnost a kultura	
Odhalení kamenů zmizelých na chodníku v Nádražní čtvrti	30
Telnickou myslivnu zdobí nová socha anděla	32
Telnici jsme uklízeli i přes chladné počasí	34
Kurz řezu ovocných stromů byl skvělý	35
Velikonoční jarmark pohladil tvořivou duši	35
Velikonoční keramické tvoření pro rodiče s dětmi	35
Žehnutí rekonstruovaného kříže na Mrtvé	36
Velikonoce a jarní měsíce v naší farnosti	36
Výlet ministrantů na Petrov na Zelený čtvrtek	38
Výlet na Ministrantský den v Olomouci	38
Velikonoční hrkání po Telnici	39
Na Čaji o páté panovala příjemná atmosféra	39
Pálení čarodějnic	40
Zájezd do Moravského Krumlova	40
Výlet KLASu do prstické galerie umění	41
Vitání občánků	42
Telnici navštívil kandidát na prezidenta Marek Hilšer	42
Návštěva starostů Cezavy v Poslanecké sněmovně	43
20. telnická výstava a ochutnávka vín našeho regionu	44
Kapela Rocking Chair se představila veřejnosti	44
Den matek	45
Žehnutí sochy sv. Floriána a den otevřených dveří hasičky	45
Dramedie Viktor na sokolovně	47
Seminář o podílů pohybových aktivit na snižování stresu	47
Skvělá beseda pro seniory o mediální obezřetnosti ..	47
Poutavá beseda s názvem Příběh Titaniku	48
Sport	
Miniházenkáři na jaře roku 2022	49
Mladí házenkáři na Prague Handball Cup 2022	49
Starší žáci vybojovali třetí místo v Žakovské lize	50
Sportovně turistický zájezd do Pece pod Sněžkou	51
Demontáž sportovní haly	51
Druhý ročník Tenisového turnaje smíšených párů	52
Více než 200 ministrantů sehrálo florbalový turnaj ..	52
Divčí olympiáda 2022 přinesla spoustu radosti	54
Turnaj dvojic v kuželkách	56
Telničtí sokolové na Sokolgyml Plzeň 2022	57
Historie	
Soupis pomístních jmen (podle kroniky J. Svobody) ..	58
Archivní slohové práce dětí z telnické školy	65
Lavička vzpomínek	66
Fotokvíz – řešení	70
Oprava textu z minulého vydání Telnického zpravodaje ..	70
Kalendář akcí	
Telnické akce od hodů do konce prázdnin	71

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – Periodický tisk územně samosprávného celku: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván 4-6x ročně v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit. Datum vydání: 6. 6. 2022.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,
jaro je v plném proudu a léto už dokonce za dveřmi. Přípravy na hody vrcholí. Letos bychom si jich měli užít už naplno, bez jakýchkoliv omezení. Navíc se chystají zajímavé novinky, o kterých se dočtete v rozhovoru s hlavními stárky. Je to příjemný pocit, že se život v naší vesnici zase vrátil do svých kolejí, i když třeba s nějakou tou proměnou.

Letošní hody budou zase o něco jiná i v tom, se jich určitě zúčastní i někteří obyvatelé ze země, která si v posledních měsících prochází těžkou zkouškou. Věřím, že je všichni na

hodech přivítáme tak srdečně a pohostinně, jak jen to umíme. Žijí tu mezi námi tak nenápadně, že často ani není poznat, že by se tu u nás něco změnilo. Mám radost z toho, že se při tom všem opět ukázal charakter naší vesnice.

V létě mnohé z nás čeká vytoužený klid na dovolenou a odpočinek. Chtěl bych vám všem popřát, abyste si v tomto období dokázali odpočinout a užít si všeho možného volnočasového programu, který se vám nejen v Telnici nabízí. Myslím si, že letní nabídka bude letos zvláště pestrá. Budte při tom všem na sebe opatrní, abyste se ze všech svých cest zase ve zdraví navrátili do své krásné vesnice.

Krásné léto a šťastné cesty!

František Kroutil, váš starosta

VÝBĚR Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA V BŘEZNU A DUBNU

V souvislosti se zvýšenou ochranou osobních údajů (GDPR) již nyní není možné některé konkrétnější údaje z usnesení zastupitelstva obce Telnice zveřejňovat. Děkujeme za pochopení.

Zastupitelstvo obce Telnice schvaluje:

- poskytnutí mimořádného finančního daru ve výši 100 000 korun: Orlu jednotě Telnice (IČ: 49461141), TJ Sokol Telnice (IČ: 18565786) a Římskokatolické farnosti Telnice (IČ: 65266234) a příslušné darovací smlouvy,
- poskytnutí obecní dotací typu A: pro TJ Sokol Telnice (IČ: 18565786) ve výši 220 000 Kč, pro Orla jednotu Telnice (IČ: 49461141) ve výši 116 000 Kč, pro Římskokatolickou farnost Telnice (IČ: 65266234) ve výši 143 000 Kč na opravy kostela a fary, pro Telnické sluníčko, spolek (IČ: 28555741) ve výši 11 000 Kč, pro Myslivecký spolek Telnice, z. s. (IČ: 49458019) ve výši 25 000 Kč a příslušné veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Telnice,
- poskytnutí dotace typu B na Zájezd na kvalifikaci MS 2023 v házené mužů – ČR vs. Severní Makedonie ve výši 5 000 korun a příslušnou veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Telnice,
- přijetí věcného daru v podobě 10 kusů cyklistických kol v celkové hodnotě 36 300 Kč vč. DPH a 10 kusů zámeků na kolo v celkové hodnotě 1 069 Kč a schvaluje darovací smlouvu se společností GMtech s. r. o. (IČ: 02006154), současně schvaluje pověření starostovi obce kola bezplatně zapůjčovat na neomezenou dobu místním ukrajinským rodinám,

- úhradu nákladů na cestu autobusu do Moravského krasu – výlet ukrajinských rodin,
- objednávku projektové dokumentace na prodloužení chodníku na ulici Draha k firmě TOP PRINT PACKAGING u Vysokého učení technického v Brně (IČ: 00216305) v ceně 114 950 Kč bez DPH,
- přijetí věcného daru v podobě souboru sochy anděla s podstavcem a cedulí v celkové hodnotě 37 000 Kč od paní Amalie Anny Dudové a příslušnou darovací smlouvu,
- příkazní smlouvu A000590 se společností RENARDS, a. s. (IČ: 08737215) ve věci dotačního managementu v době udržitelnosti projektu parkoviště v Nádražní čtvrti,
- dodatek č. 4 k plánovací smlouvě ze dne 11. dubna 2017 ve věci Prodloužení ulice Lány,
- smlouvu o poskytování služeb pozáručního servisu a podpory a následného rozvoje systému se společností Altair Solutions s. r. o. (IČ: 03742857) ve věci údržby digitální úřední desky pro obecní úřad Telnice,

- nabídku společnosti Agerit s. r. o. (IČ: 26298848) na prodloužení licence antivirového programu ESET Protect o tři roky za cenu 10 516 Kč bez DPH,
- dodatek ke smlouvě č. 201101001 se společností Agerit s. r. o. (IČ: 26298848) ve věci správy počítačové sítě OÚ,
- bezplatné využití sportovní haly pro účely nácviků na letošní hody v průběhu měsíce dubna a května 2022 ze strany telnických stárků v maximálním rozsahu dvě hodiny týdně,
- provozní a návštěvní řád dětského hřiště a parku v Nádražní čtvrti,
- nabídku společnosti Tomáš Hladký – elektroinstalace (IČ: 88631672) ve výši 88 303 Kč bez DPH (rekonstrukce elektrorozvodů v hasičce),
- ukončení smlouvy o poskytování služeb Senior Taxi 2020,
- smlouvu o zřízení věcného břemene č. HO-014330081536/001-MDP a smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. HO-001030060636/001-MOPR se společností EG.D, a. s. (IČ: 28085400),
- nové zadání veřejné zakázky V 00575 – Sportovní hala Telnice – nové vyhlášení,
- pořízení, dopravu, montáž a zapravení dvou oken do budovy ZŠ Telnice a jejich objednávku v ceně 30 838 Kč vč. DPH u společnosti OKNA Macek a. s. (IČ: 26906724) a související smlouvu o dílo,
- převedení aktuálního zůstatku na běžném účtu v UniCredit Bank na termínovaný účet v této bance s tříměsíční výpovědní lhůtou,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo se společností VESTAV group s. r. o. (IČ: 27675912); současně zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce sjednáním technického dozoru investora a technika BOZP pro tuto stavbu,
- smlouvu o bezúplatném převodu pozemku č. 1002992223 ve věci pozemku č. 3605/6 v k. ú. Telnice u Brna s Českou republikou – Státním pozemkovým úřadem (IČ: 01312774),
- pořízení a instalaci jednodráhové lanovky za cenu 127 000 Kč (dodavatel

není plátce DPH) u firmy Josef Dřimal (IČ: 71772499) s umístěním do parku u rybníka; dále schvaluje pořízení a instalaci jednodráhové lanovky za cenu 127 000 Kč bez DPH u společnosti Drimal play, s. r. o. (IČ: 04904923),

- dohodu o ukončení smlouvy o nájmu části obecního pozemku p. č. 34/1 a 21/3 v k. ú. Telnice u Brna s ukončením smlouvy do 30. dubna 2022,
- úhradu ověření obousměrného rychloměru Sydo Traffic v ceně 83 800 Kč bez DPH u firmy DOSIP Servis, s. r. o. (IČ: 27720713),
- schvaluje provozní řád skupinového vodovodu Rajhrad na dobu dalších 10 let.

Zastupitelstvo obce Telnice bere na vědomí:

- informaci starosty obce o situaci ukrajinských rodin v Telnici a současně vyslovuje poděkování všem, kteří jim v naší vesnici pomáhají; poděkování patří také měnínské základní škole za péči o ukrajinské děti z Telnice v březnu tohoto roku,
- výsledky sběru železného šrotu, který se uskutečnil v sobotu 9. dubna 2022; v této souvislosti schvaluje poskytnutí finančního daru SH ČMS – Sboru dobrovolných hasičů Telnice (IČ: 65265688) ve výši 62 050 Kč a příslušnou darovací smlouvu,
- informaci starosty obce o autobusovém výletu ukrajinských rodin do Moravského krasu a vyslovuje poděkování paní doktorce Dagmar Čechové a Aloisi Hrdličkovi,
- informaci starosty obce o aktuálních jednáních s firmou VIMIXA ve věci znečišťování Zlatého potoka a možného dočasného řešení situace.

Zastupitelstvo obce Telnice neschvaluje:

- žádost o pokácení tůje na hřbitově, ale schvaluje instalaci ochranných sítí a oslovení rajhradské zahradnické školy k vytvoření návrhu revitalizace zeleně telnického hřbitova.

František Kroutil, starosta obce

PODĚKOVÁNÍ

Počátkem května 2022 ukončila po více než dvou letech své působení na obecním úřadě paní Ivana Mifková a vrátila se ke své původní profesi, jíž je sociální práce. Chtěli bychom jí poděkovat za intenzivní spolupráci, která zahr-

novala činnosti jak pro chod obecního úřadu (personální, archivační, opatrovníckou, skladovou a pomocně účetní agendu), tak i pro přípravu Telnického zpravodaje, řady kulturních, vzdělávacích, rodinných či sociálních aktivit v naší vesnici. Pomáhala také v oblasti podpory sociální péče o místní občany. S ohledem na blížící se komunální volby zůstává její místo neobsazeno. Volba vhodného pracovníka, který bude tuto agendu v budoucnu vykonávat, je na novém vedení obce. Dočasně si práci paní Mifkové rozdělili prakticky všichni pracovníci obecního úřadu a pošty, vč. starosty a místostarosty. V novém působení přejeme Ivaně hodně zdaru a těšíme se i nadále na spolupráci v rámci sociální komise.

Vedení obce Telnice

SCHVÁLENY DOTACE TYPU A PRO ROK 2022

Zastupitelstvo obce Telnice schválilo dotace typu A (celoroční) pro letošní rok. Po dohodě zastupitelů došlo k plošnému navýšení schválené částky dotací o zhruba 10 %. Kromě těchto každoročních dotací schválilo obecní zastupitelstvo žádosti o finanční podporu ve výši

100 000 korun od tří významných telnických organizací. Telnický Sokol provedl v letošním roce mimořádnou rekonstrukci osvětlení v sále a chystá se ještě opravit osvětlení ve venkovním areálu. Telničtí orlí žádali o podporu při opravě střechy na přístřešku nad skladem orlov-

ny (akce je provedena). Telnická farnost zase požádala o podporu při mimořádné rekonstrukci fary pro účely ubytování jedné z ukrajinských rodin. Všechny tři organizace obdržely od obce mimořádný finanční dar ve výši 100 000 korun.

František Kroutil, starosta obce

Schválené dotace typu A pro rok 2022

Typ dotace	Žadatel	Celkový počet členů k 1. 1. 2022	Počet telnických členů do 18 let	Počet telnických členů nad 18 let	Požadovaná dotace	Schválená dotace	Poznámka
A	TJ Sokol Telnice	290	105	150	220 000 Kč	220 000 Kč	provozní činnost
A	Myslivecký spolek Telnice	20	x	18	25 000 Kč	25 000 Kč	provozní činnost
A	Orel jednota Telnice	160	20	49	150 000 Kč	116 000 Kč	provozní činnost
A	Římskokatolická farnost Telnice	neviduje	neviduje	neviduje	143 000 Kč	143 000 Kč	opravy kostela a fary
A	Telnické sluníčko	3	x	3	11 000 Kč	11 000 Kč	provozní činnost
CELKEM						515 000 Kč	

JARNÍ PRÁCE PRACOVNÍ ČETY

Pracovní četa se v jarních měsících věnovala především údržbě veřejného prostranství, odpadovému hospodářství a strojovému parku. Kromě těchto tradičních aktivit byla zrekonstruována pískoviště v mateřské škole (na opravu čeká pískoviště v parku u rybníka), opravena dětská hřiště, lavičky v Bezpečné dětské zahradě v Růžové ulici. Pomáhali jsme také s opravou vodního kola na Zlatém potoce, resp. s nátěry a s výrobou a instalací dřevěných konstrukčních prvků, opravovali jsme nejbolestivější místa na chodnicích. S ohledem na naše personální kapacity jsme se pustili také do ručního čištění ulic, věříme, že to lidé na dotčených místech poznali (letos tak nebudeme objednávat stro-

jové čištění). Provedli jsme rovněž instalaci nových akátových laviček podél Zlatého potoka, které nám už někteří občané pochválili – děkujeme.

Plány na léto máme docela smělé: v budově mateřské školy budeme řešit stavební úpravu vstupu podle požadavků KHS Brno, chtěli bychom mírně rozšířit vjezd k faře, aby zde mohla bezpečně parkovat a vyjíždět osobní vozidla. Čeká nás také výměna dřevěných pergol u Šatlavy, další drobné opravy chodníků v ulicích, natírání obecního mobiliáře v ulicích a zcela jistě také zalévání zeleně. Rádi bychom také dokončili vyčištění lesíku v náhonu a provedli instalaci dvou dětských lanovek, jakmile v červenci dorazí.

V současnosti pracujeme v této sestavě: Vojtěch Frýbort – pověřený vedením pracovní čety, Bartoloměj Sklenář (kmenový zaměstnanec), Semen Svyško (kmenový zaměstnanec), Martina Burková (VPP s podporou Úřadu práce), Jiří Daniel (VPP s podporou Úřadu práce), Martin Král (brigádník), Oldřiška Kozderová (externistka). V letních měsících by se k nám měli ještě přidat brigádníci z řad studentů, kteří jednak pomohou při různých pracích, ale především mohou dočasně nahradit zaměstnance, kteří si budou moci vybrat dovolenou na zotavenou. Děkujeme všem členům pracovní čety za spolupráci.

FK

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

INZERCE VOLEBNÍCH STRAN PRO LETOŠNÍ KOMUNÁLNÍ VOLBY V TELNICI

Jak oznámil prezident České republiky, tzv. komunální volby se budou konat ve dnech 23. a 24. září 2022. Volební strany, které chtějí v letošních volbách kandidovat, mohou do uzávěrky zářijového Telnického zpravodaje posílat své inzertní příspěvky, které budou přijímány bezplatně a ve formátu A5 naležato. Tyto příspěvky je možné zasílat elektronicky **do 9. srpna 2022** na adresu zpravodaj@telnice.cz, nejlépe v grafickém formátu PDF nebo kvalitní JPG. Pořadí zveřejněných inzerátů volebních stran bude určeno abecedně podle názvů stran. Upozorňujeme, že ve volebním období 2022–2026 bude v Telnici počet členů zastupitelstva **11**. Děkujeme za pochopení.

NOMINACE DO OKRSKOVÉ VOLEBNÍ KOMISE V TELNICI

V nadcházejících komunálních volbách má právo každá zúčastněná volební strana v Telnici delegovat jednoho zástupce do zdejší okrskové volební komise, jejímiž členy bude kromě zapisovatelky celkem 8 osob. Jelikož se však ne vždy tato kvóta nominacemi volebních stran naplní, má právo starosta obce donominovat chybějící počet členů komise. Jako v případě mnoha předchozích voleb, nabízí starosta obce široké telnické veřejnosti možnost přihlásit se mezi zájemce o práci v této komisi. Zájemci se mohou hlásit u paní zapisovatelky Marcelly Drápalové do 24. srpna 2022 na e-mailové adrese: urednice@telnice.cz, přičemž je nutné uvést jméno a příjmení vč. telefonního kontaktu. Připomínáme, že členem této komise se může stát jakýkoliv svéprávný občan,

kteří není zapsán jako kandidát některé z přihlášených volebních stran.

PLÁNY NA OPRAVY KRAJSKÝCH SILNIC V TELNICI

Na základě sdělení Správy a údržby silnic JMK se na letní měsíce připravuje rekonstrukce silnice III/41610 Telnice–Otmarov, přičemž by se mělo jednat o rekonstrukční práce v délce asi 1,7 km. O tuto rekonstrukci žádala už asi sedm let naše vesnice společně se sousední obcí Otmarov celkem tři hejtmany. Hejtman Hašek napsal, že se rekonstrukce silnice bude projektovat, jeho nástupce hejtman Šimek po pravdě přiznal, že se žádná příprava do té doby nekonala a konat nejspíš nebude. Až teprve letos snad budou naše prosby vyslyšeny. Děkujeme.

Dlouho připravovaný průtah naší vesnicí na silnici II/380 je stále v projektové přípravě. V druhé polovině roku by měla být dokončena projektová dokumenta-

ce, aktuální předpoklad realizace je v letech 2023 nebo 2024 (závisí na termínu získání stavebního povolení a případně finančních prostředků na realizaci). Naše obec je minoritním spolupodílníkem na tomto velkém projektu, pokud by se spustila jeho realizace, bude nutné, aby na ni obec ze svého rozpočtu přispěla (některé části stavby se totiž týkají obecního majetku).

SPORTOVNÍ HALA TELNICE

Rád bych k tomuto tématu napsal více informací, ale v čase uzávěrky se teprve odehrávala důležitá jednání s Národní sportovní agenturou o dalším osudu naší žádosti o dotaci. Jisté je pouze to, že prodlužování termínu rozhodnutí NSA o (ne)poskytnutí dotace způsobilo, že nám již podruhé vypršely lhůty vyplývající z uskutečněné veřejné zakázky. Obec tedy bohužel musela vypsat tuto veřejnou zakázku již potřetí. K situaci, která panuje na NSA, se v tuto chvíli není možné vyjádřit. V případě, že by se některé důležité kroky odehrály ještě před vydáním tohoto Telnického zpravodaje, budou uvedeny na vloženém listu. Děkujeme za pochopení.

JEDNÁNÍ SE SPOLEČNOSTÍ VIMIXA

V průběhu jarních měsíců probíhala jednání obce jak se státními úřady, tak i se společností VIMIXA ve věci nedostatečně vyčištěné odpadní vody, která občas vytéká z areálu tohoto výrobce těstovin do Zlatého potoka. Byla hledána technická řešení tohoto problému, přičemž přímé napojení na obecní kanalizaci bylo především z důvodu potenciálně velkého zatížení ČOV Telnice zavrhnuto. Dohodnutým řešením je nakonec navýšení kapacity stávající ČOV ve vlastnictví společnosti VIMIXA, které by mělo proběhnout v průběhu letních měsíců tohoto roku. Věříme tedy, že již brzy bude tato situace ku prospěchu našeho životního prostředí dořešena.

KONTROLA ČÍSEL POPISNÝCH

V květnu 2022 proběhla kontrola čísel popisných na jednotlivých stavbách v naší vesnici. Provedl ji student Jan Budík, který na obecním úřadě vykonával svou školní praxi. Při kontrole bylo zjištěno, že pouze šest domů nebylo řádně popsáno přiděleným číslem popisným.

Vlastníci domů byly vyzvány k jejich doplnění. Tuto kontrolu provádíme nepravdělně, avšak těší nás, že při každé další kontrole počet domů bez ČP klesá. Pro upřesnění: do uvedeného počtu se samozřejmě nepočítají stavby, které jsou rozestavěné nebo v rekonstrukci. Děkujeme všem, kteří neměli čísla popisná umístěna na svém domě, že tak ve stanoveném termínu učinili. Je třeba si uvědomit, že kromě různých praktických důvodů je číslo popisné klíčovým údajem pro zajištění akutních zásahů složek Integrovaného záchranného systému. V určitých okamžicích může rychlejší orientace např. zdravotní záchranné služby ušetřit drahocenný čas, kterého není nazbyt.

NOVÉ HYDRANTY

Na ulici V dědině (u hasičky) a K nádraží (naproti nádražní budově) byly na objednávku obce firmou Vodárenská akciová společnost vybudovány dva nové nadzemní hydranty. V obou případech mají zajistit možnost rychlejšího dočerpávání vody do hasičských cisteren v případě zásahu vodou.

DĚTI SE MOHOU TĚŠIT NA DVĚ NOVÉ LANOVÉ DRÁHY

V obou parcích naší obce dojde zhruba v polovině prázdnin k doplnění dětských hřišť o lanovou dráhu (o délce 23 metrů). Obě lanovky budou jednodráhové, tzn. že na nich může v jeden okamžik jet pouze jedno dítě. Výrobce hovoří o tom, že by ji měly využívat děti max. do 14 let věku a do váhy 80 kg. Jedna z akátových lanovek bude umístěna v parku u rybníka, druhá pak v par-

ku v Nádražní čtvrti. Dodavatelem je firma pana Josefa Dřímala (www.lumpino.cz), která dodávala již několik akátových dětských prvků na veřejné prostranství naší vesnice. Instalaci provede naše pracovní četa. Jakmile budou lanovky nainstalovány, budeme o tom veřejnost informovat. Věříme, že tyto nové aktivní prvky přinesou dětem další radost při využívání našich dětských hřišť.

VYČIŠTĚNÍ VPUSTÍ DEŠŤOVÉ KANALIZACE

V průběhu měsíce dubna provedla Vodárenská akciová společnost na objednávku obce vyčištění vpustí dešťové kanalizace. Některé poklopy totiž ukryvaly již poměrně vysoký nános sedimentu, který zákonitě bránil odtoku dešťových vod. Toto čištění se uskutečnilo po několika letech, kdy jej naposledy prováděla na zakázku obce také VAS.

SLUŽBA SENIOR TAXI

Růst cen dopravních nákladů přiměl zastupitele projednat další pokračování služby Senior taxi. Proběhly dlouhé a celkem i vzrušené debaty na dvou zasedáních, po nichž došlo k finálnímu hlasování o osudu této služby s těsným výsledkem, který nakonec vedl k jejímu ukončení. V případě, že by se některý ze seniorů neměl jak dostat k lékaři, nechtě kontaktuje obecní úřad na tel. 544 224 410, a ten se pokusí najít nějaké rozumné řešení. Děkujeme za pochopení.

ZMĚNA TELEFONU OBVODNÍHO ODDĚLENÍ POLICIE ČR

Npor. Bc. Libor Dofek, vedoucí obvodního oddělení Policie ČR Židlochovice, informuje, že s účinností od 3. května 2022 došlo ke

změně kontaktního telefonního čísla na služebnu Obvodního oddělení Policie ČR Židlochovice – původní telefonní číslo 974 626 760 bylo změněno na nové – **974 626 960**. Děkujeme za pochopení.

TELNIČTÍ HASIČI UHASILI HOŘÍCÍ AUTO V ULICI ZA SOKOLOVNOU

Telničtí hasiči dne 7. dubna 2022 v odpoledních hodinách zasahovali u požáru samovzníceného osobního vozidla v ulici Za sokolovnou. U zásahu byla telnická cisterna jako první, takže se požár podařilo uhasit ještě dříve, než dojela vozidla HZS JMK. Děkujeme! Poděkování písemně dorazilo také od majitele zasaženého vozidla – děkujeme, že si vážíte naší práce.

VĚNEC K POMNÍKU OBĚTÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY

U příležitosti 77. výročí osvobození naší obce (24. dubna 1945) položilo vedení obce pamětní věnec k pomníku obětí II. světové války na Masarykově náměstí. Tentokrát se to obešlo bez pietního aktu. S ohledem na situaci, která teď panuje v Evropě, jsme se poklonili všem, kteří v období války zahynuli v Telnici, ať už z řad místních obyvatel, nebo osvobozujících vojáků. Úctu jsme

vzdali také těm telnickým rodákům, kteří jsou na pomníku uvedeni, ale místo jejich úmrtí se nachází mimo naši vesnici.

VALNÁ HROMADA SOKOLA SI ZVOLILA STAROSTKU

Valná hromada TJ Sokol Telnice, která se konala 26. března 2022, zvolila nový výbor pro období 2022–2025. Starostkou se znovu stala Leona Bímová, místostarostou Karel Holčapek, jednatelem Tomáš Palík. Dalšími zvolenými členy výboru jsou: Jiří Bím (hospodář), Jiřina Šillerová (pokladník), Iva Donovalová (matrikářka), Michal Sobotka (odbor sportu), Marek Sklenář (stavební komise) a Eva Kořalníková (vzdělavatel). Kontrolní výbor bude pracovat ve složení: Petr Páral (předseda), Marian Micheller a Martin Žák (oba jako členové). Novému výboru blahopřejeme ke zvolení a těšíme se na spolupráci.

DĚTI Z MŠ PSALY BABIČKÁM A DĚDEČKŮM

Ani letos nezapomněly děti z naší mateřské školy na babičky a dědečky z naší vesnice a poslaly jim krásná malovaná velikonoční přáníčka. Ta mohli senioři ve svých poštovních schránkách objevit během Zeleného čtvrtku. Věříme, že jim i letos přinesla velikonoční radost... Děkujeme všem dětem, které se do této velikonoční akce letos zapojily.

ZAHRADNÍ VERTIKUTÁTOR K ZAPŮJČENÍ

Obec Telnice nabízí zahradní vertikutátor k zapůjčení, a to pouze telnickým občanům. Jedná se o zahradní vertikutátor AL-KO 38P COMBI Care s košem. Minimální doba zapůjčení je dva dny, cena zápůjčky činí 500 korun (vč. DPH, za oba dny). Není třeba skládat finanční zálohu. Kontaktní telefon pro sjednání zápůjčky: 725 33 00 44.

NABÍDKA KOMPOSTU Z MĚNINA OD KTS EKOLOGIE

Společnost KTS Ekologie, která v Telnici vyvážá odpady, nabízí odběr kompostu ze své kompostárny v Měnině. Cena činí 600 Kč bez DPH za tunu, je možné odebrat i menší množství. Cena dopravy činí 1 000 Kč bez DPH za jednu jízdu kontejnerového vozidla o objemu zhruba 5 tun, nebo můžete využít vlastní dopravu. Kontakt: Tomáš Urban, tel. 731 406 146.

UZAVŘENÍ OBECNÍHO ÚŘADU ZAČÁTKEM ČERVENCE

S ohledem na státní svátky, které budou na počátku července, bylo rozhodnuto, že v týdnu od 4. do 8. července 2022 bude obecní úřad Telnice z důvodu čerpání dovolené uzavřen. Otevřeno bude mít ve standardní provozní době telnická pošta (mimo dny státních svátků). Prvním úředním dnem po tomto týdnu tedy bude pondělí 11. července 2022 (8–18 hodin). Děkujeme za pochopení.

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V dubnu 2022 oslavili významné narozeniny: Josef Jedounek, Jarmila Kubíčková, Marie Flajzarová, Oldřich Vymazal, Zdenka Matulová, František Kopeček, Miroslav Fibikar a Zdenka Lattenbergová.

V květnu 2022 si svá jubilea připomněli: Františka Laštůvková, František Hostěradský, František Staněk, Alžběta Dvořáková, Klotilda Veberová, Květoslava Sobotková, Dara Staňková, Miroslav Příklad, Jan Doležal, Eva Křivková a Milada Křelová.

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

VÝSLEDEK SBÍRKY KVĚTINOVÝ DEN V TELNICI

Přinášíme vám výsledky charitativní sbírky Ligy proti rakovině Praha (www.lpr.cz), tzv. Květinového dne v Telnici za rok 2022. Veřejná sbírka proběhla ve standardním jarním termínu ve středu 11. května 2022 v ulicích Telnice. Do ulic vyrazily především maminky z Telnického sluníčka, spolu se starostou obce Františkem Kroutilem, místostarostou obce Janem Dudákem a vedoucí učitelkou MŠ Veronikou Slezákovou. U poštovních úřednic Ireny Zehnalové a Šárky Machkové pak bylo možné zakoupit si kytičku až do pátku. Celkově se letos vybralo 27 894 korun a prodalo rovných 370 kytiček, což je zatím druhý nejlepší výsledek v historii těchto telnických sbírek. Děkujeme všem, kteří s organizací této sbírky jakkoliv pomohli, i těm, kteří čímkoliv přispěli. Omlouváme se všem, které jsme v tento den

nezastihli doma, opravdu jsme se snažili zvonit či klepat na všechny dveře. V letošním roce směřují vybrané finance

v rámci 25. ročníku Českého dne proti rakovině na výzkum léčby rakoviny děložního čípku a varlat. FK

VAROVÁNÍ PŘEDEVŠÍM PRO SENIORY

Následující slova by bylo vhodné asi pokaždé na začátku jarní a letní sezóny opakovat, protože svět okolo nás se v určitém ohledu prostě nemění. Řeč je o podezřelých osobách (nechci přímo psát podvodníků), které jsou svým jednáním nebezpečné především pro seniory.

Vedle slušných lidí jsou na světě i lidé, kteří stále lépe a detailněji vědí, jak jednat se starší generací. Jak se starším lidem „dostat na kobytku“. A dokážou to skutečně čím dál věrohodněji. A tak zase v Telnici „řádili“ lidé s cizí státní poznávací značkou, kteří nabízeli všelijaké práce, které odvedou na rodinném domě. Mluvili sice česky, ale bylo poznat, že v jejich jazyku je nějaký ne-

český přízvuk, a o odstínu pleti se už dnes snad ani psát nesmí... Podařilo se jim důvěřivého seniora přesvědčit, že mu odpracují určité práce, za které si nechají zaplatit ihned v hotovosti – celkem 20 000 korun. Potřebovali si odskočit na záchod, tak i to jim bylo umožněno. Nakonec odjeli s mnohem menší odměnou, i tak nezslouženou. Doma se snad nic neztratilo, přesto tento případ zanechává pachut. Nevrátí se, když už teď vědí, že senior doma bydlí sám? Nesbalili si s sebou nějaký klíč, kterým by se do domu příště sami dostali? Nevíme. Nebyl to jediný pokus o návštěvu našich obyvatel. Telnice nebyla jedinou navštívenou obcí v okolí. Státní policie je o této aktivitě informována, avšak

nikdy nestihla přijet na místo dřív, než organizovaná skupina „řemeslníků“ odjela neznámo kam. Ani já jsem nenašel popisované osoby, které tuto práci nabízeli např. v ulici V dědině, ačkoliv jsem okamžitě po přijetí hovoru sedl do auta a na místě byl snad do dvou minut. I to je dost dlouhá doba na to, aby se někdo sebral, sedl do auta a odjel pryč. Jsou stále chytřejší, dobře vědí, že když někde způsobí rozruch, musejí se vydat zase o kus dál.

A tak pořád platí stejná rada všem seniorům: Volejte okamžitě starostu obce, tel. 725 33 00 44. Ověřte si, jestli tito neznámí lidé mají něco společného s obcí. Prověřte si, jestli je obecní úřad o aktivitách (podomních) prodejců in-

formován, či nikoliv. Jestli různé charitativní akce, se kterými jsou senioři oslovováni, jsou skutečně charitativní akce, nebo spíš hezky vybarvené podvody. Nestyďte se zavolat, i když se domníváte, že jste je sami prokoukli. Když dnes neokradli vás, neznamená to, že se jim to nepodaří u sousedů třeba zítra nebo za týden.

Musím pochválit velké množství seniorů, ale i mladších spoluobčanů, že komunikace mezi námi v této věci dobře funguje. Skutečně vyjíždím na takové zavolání do našich ulic docela často

a řeším tyto případy přímo na místě. Metod, jak vám pomoci, máme k dispozici poměrně hodně, takže opravdu věřte, že si s nimi poradíme. Trzím řádem je v Telnici zakázán podomní prodej a přes to „nejede vlak“. A buďte si jisti, že o všech humanitárních a charitativních aktivitách jste předem vždy informováni, navíc je často organizuje sama obec.

V měsíci květnu také jeden z místních domů na rušné ulici navštívil lupič, který byl zřejmě vyrušen při pokusu o vloupání. Někteří lidé si všimli, že se v blízkosti pohybovala neznámá osoba,

kteřá si dům prohlížela. Každé svědectví se pak hodí. Pořád tedy platí to, že bychom na vesnici neměli zůstat neteční. Je to náš svět, kde žijeme ve svém společenství. A právě naše soudržnost nás bude v budoucnu posouvat nejen více dopředu, ale i chránit před různými nevídanými živly, které se jistě nepřestanou v Telnici stále objevovat.

Díky vám všem za spolupráci. Pokud v podezřelé situaci zavoláte, nechráníte tím jen sami sebe, ale i své okolí. A můžete si být také jisti naší diskrétností.

František Kroutil, starosta obce

ZPĚTNÉ HYPOTÉKY PRO SENIORY

Při návštěvě pana Zdeňka Svobody (viz článek na str. 47) jsme byli upozorněni na problematický jev, se kterým se setkávají pražští senioři. Jde o tzv. zpětné hypotéky. Zatím jsme se s nabídkami tohoto typu v Telnici nesetkali, ale je možné, že se brzo objeví i u nás. Princip je poměrně jednoduchý: při zástavě své nemovitosti ve prospěch soukromé společnosti získá senior (ve věku nad 60 let) zajímavou měsíční rentu ke svému důchodu. Aniž by něco poznal na komfortu svého bydlení, zvyšuje si zdánlivě svoji životní úroveň. Stará pravda však říká, že nic není zadarmo. Myslíte si, že rentu v řádu např. deseti tisíc korun měsíčně dostane někdo z dobrého úmyslu?

Celá finta je v tom, že si senior vyřídí úvěr (půjčku), který je zajištěn jeho nemovitostí (zástava se zapisuje do katastru nemovitostí). A kdy je úvěr ihned splatný? Když poslední z majite-

lu zemře, když bude nemovitost prodána jinému majiteli, když je dům více než půl roku neobývaný, když senior neplatí své účty spojené s nemovitostí nebo neplní náležitosti vzájemné smlouvy s poskytovatelem úvěru. A již se taky mnohokrát stalo, že tento poskytovatel úvěru z nějakého důvodu zanikl. A úvěr se stal prakticky okamžitě splatným. Co v tu chvíli udělá senior, který má uhradit např. statisíce, které si i s úroky vybral na svou „spokojenou rentu“? Další pokračování si asi domyslíte sami. Velmi často se o této akci seniora dozví jeho rodina (děti, potenciální dědicové) až ve chvíli, kdy

nastává nějaký průšvih. A to už může být i docela pozdě.

Pokud tedy můžeme doporučit, konzultujte taková důležitá rozhodnutí se svými rodinami. Dobrosrdečných a důvěřivých seniorů je bohužel mezi námi hodně, a to dobře ví i společnost, které na trhu s podobnými nabídkami přicházejí. Nezdítko se totiž objevuje nahlas vyřčená motivace pro seniory: „Tou rentou pomůžete svým dětem, můžete jim třeba pomoci splácet jejich hypotéku, můžete dát vnoučatům nějakou korunu na přilepšenou, přispějete mladým do začátku jejich života...“ Jistě, zní to rozumně, ale touto cestou se jedná o řešení na úkor budoucnosti potomků konkrétního seniora.

Milí senioři, držíme vám palce, abyste se při podobných nabídkách dokázali správně rozhodnout, co je pro budoucnost vaší osobní i rodinnou to nejlepší.

FK

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU MU

Jak lépe využít volný čas v penzi, než opět zasednout do školních lavic? Masarykova univerzita nabízí studijní programy pro seniory v rámci Univerzity třetího věku. Seniorské vzdělávání každoročně roste na popularitě a Univerzita třetího věku Masarykovy univerzity patří frekvencí kurzů a počtem studentů k těm největším v ČR. Fungování U3V MU nepřerušila ani pandemie, kdy byly přednášky a kurzy organizovány online.

Studium na U3V MU udržuje paměť v neustálé aktivitě. Jednotlivé přednášky seniorům přináší zajímavé informace a zároveň je obohacují o nové poznatky z řady rozmanitých oborů. Výuka umožňuje setkání se špičkovými odborníky z nejrůznějších pracovišť Masarykovy

univerzity, ať už se jedná o lékaře, pedagogy, vědce či právníky. Na přednáškách je možné navázat nová přátelství s vrstevníky podobného smýšlení a zájmů.

Základem nabídky U3V MU jsou dlouhodobé kurzy a pro akademický rok 2022/2023 je připravena pestrá nabídka, ze které si vybere každý. Přihlásit se můžete do tříletého Všeobecně zaměřeného kurzu, který je určen všem, kdo mají zájem o všeobecný přehled, jelikož je připravován ve spolupráci se všemi deseti fakultami MU. Obdivovatele umění jistě nadchne tříletý kurz Umělecká díla a podoby jejich uměleckohistorického vysvětlení, který je pořádán ve spolupráci se Seminářem dějin umění FF MU a bude se zabývat uměleckými

díly, která vznikla od raného novověku až po současnost. Oba tříleté kurzy jsou zakončeny slavnostní promoci, na níž účastníci obdrží osvědčení o absolvování kurzu. Dále je možné se přihlásit do jednoletých kurzů, kterými jsou Kulturní dědictví a památkové péče na Moravě, jenž je pořádán ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, a také kurz Univerzita třetího věku a Moravské zemské muzeum.

Nad rámec základního programu jsou nabízeny také tematicky zaměřené tzv. krátkodobé kurzy. Pro ty, kteří mají zájem se dále vzdělávat či se účastnit zajímavých aktivit a přednášek, připravujeme jazykové a pohybové kurzy, sborový zpěv, kreativní dílny, kurzy s te-

matikou archeologie, kyberbezpečnosti, astronomie, cestování a mnoho dalších. Nechybí také nejrůznější exkurze, koncerty a mimořádné přednášky.

Výuka na Univerzitě třetího věku MU probíhá zpravidla jednou za 14 dní, a to v období od října do května. Jednotlivé přednášky trvají 90 minut. Vzdělávání je bezplatné, každoročně se hradí pouze zápisné, které pro tento akademický rok činí 800 Kč. **Přihlášky ke studiu budeme přijímat od 2. května do 30. června 2022**, a to elektronicky nebo osobně v kanceláři U3V MU (Komenského nám. 2, Brno). Další informace a podrobnosti o nabízených kurzech naleznete na www.u3v.muni.cz.

Kolektiv U3V MU

POZVÁNKA DO OBEČNÍ KNIHOVNY

Ať už léto strávíte kdekoli, bude určitě příjemnější ve společnosti knihy z naší obecní knihovny. Nabídnout vám můžeme mj. i některé zajímavé novinky. Pro děti máme ve svém fondu nově dobrodružné knížky od Thomase Breziny: *Tajemství starého domu* a *Hrozivé pařáty*. Milovníky detektivek čeká jeden nový historický přírůstek od Vlastimila Vondrušky s názvem *Morový testament*. Z detektivek ze

současné doby můžeme doporučit *Podezřelou smrt* od Stanislava Česky nebo *Vesnici* od Kristýny Trpkové. Ujít by vám neměl ani humorný román *Číst, snít, milovat* od Abby Waxman či thriller Lucy Foley s názvem *Seznam hostů*. Romanticky laděné čtenáře jistě potěší historická novela *Zimní zámek* od Alexandera Stainfortha. Zaujmout mohou také romány ze současnosti od čtenářsky oblíbených

autorek: Marcely Mlynářové (*Zodpovědně lehkomyšlná*), Aleny Jakoubkové (*Líný manžel, holé neštěstí*), Markéty Harasimové (*Na kočičí svědomí*), Kristíny Pavelkové (*Neobyčejné léto*) apod. Jak jste si mohli všimnout, opět jsme náš knižní fond bohatě rozšířili. Jste k nám do knihovny srdečně zváni. Otevřeno máme vždy ve čtvrtek 16–19 hodin. Krásné léto všem.

Lenka Smetanová, obecní knihovnice

NOVINKY PROJEKTU KOLA PRO AFRIKU

Co je nového v projektu Kola pro Afriku? V lednu jsme stihli naložit kontejner se 480 koly pro gambijské školáky a mechaniky. Kromě kol jsme do Gambie vypravili 130 pláštů a 56 krabic s náhradními díly pro gambijské opraváře. V bednách putovaly nejnětější díly: duše, sedla, pedály, brzdové čelisti, vidlice. Nechyběly ani úplně nové komponenty pro úpravu školních kol: ráfky Remerx, zadní náboje Force, zapouzdřené středové osy, nové široké řetězy, volnokolečka a převodníky. Úpravy školních kol s novými díly se uskuteční přímo s gambijskými dětmi

v jejich školách na naší první letošní gambijské misi. Do kontejneru jsme naložili i servisní stanici pro školu Jarumeh Koto. Finance na zakoupení multifunkčního stojanu pro servis školních kol vyběhali děti a jejich učitelé ze ZŠ Mánesova Otrokovice v září 2021. Nákladka lednového kontejneru proběhla tradičně s pomocí mladíků z Výchovného ústavu v Ostravě Hrabůvce a nově se k nám připojili i dva dobrovolníci z Mary's Meals. Na konci března jsme naložili další kontejner se 486 koly, který měl do Gambie doplnit v květnu. Tou dobou už bude snad pro-

bíhat i naše gambijská mise, na kterou tentokrát vyráží Roman s Petrou. Cílem plánované mise je poskládat kola přímo s dětmi a předat dovednost základní péče o kolo dětem ve školách Fula Bantang a Jarumeh Koto.

Darovaná česká kola pro Afriku zamířila i do středoafriického Konga. Oproti Gambii, kde vaše darovaná kola slouží hlavně jako školní, našla kola i jiné africké využití. V národním parku teď budou pomáhat strážit slony. Naše spřítele organizace Save Elephants vypravila kontejner se vzácným darem, který pomůže rychleji přepravovat strážce

národního parku. I když kontejner zaplnil téměř zcela nový vůz Škoda Yeti darovaný třineckou společností Kari-real, doplnili jsme jej také vašimi koly. Ta poslouží strážcům národního parku a urychlí přemísťování při ochraně zvířat před pytláky v rezervaci. Na nakládku Save Elephants se logisticky podílela společnost SMOLO. Ta zůstává vedle společností OZO, DB Schenker a Hasičů

ČR naším logistickým partnerem i v roce 2022. I díky jejich pomoci dorazil začátkem dubna kontejner s kolovou pomocí bezpečně do Gambie. Po celý únor probíhal v Gambii pravidelný monitoring partnerských škol zapojených do kolového projektu. Náš gambijský koordinátor Yunus s hlavním mechanikem Harunou zjišťovali technický stav kol a potřebu kol pro děti, které docházejí do školy

ze vzdálených míst. Protože Haruna dojíždí do škol od minulého roku každý týden, naplnilo se očekávání z jeho pravidelné přítomnosti a ve školách je teď provozuschopných kol daleko více. A z toho máme radost. Děkujeme všem telnickým dárcům a podporovatelům našeho projektu.

*Petra Mičková, ředitelka společnosti
Roman Posolda, zakladatel společnosti*

KURZ PRVNÍ POMOCI A HYGIENICKÉ MINIMUM

V rámci přípravy personálu na projekt Letní hlídání dětí každým rokem organizujeme i pro širokou veřejnost Kurz první pomoci (18. května 2022) a také Hygienické minimum (11. května 2022).

Oba tyto kurzy jsou vhodné zvláště pro ty, kteří se v létě chystají na dětský tábor či podobné akce. V průběhu května se tak mohly vyškolit ty učitelky mateřské školy, které se dvoutýdenního hlídání

děti zúčastní, ale s nimi i jejich asistentky a další zájemci, kteří ocenili oba lektory ze Záchrané zdravotnické služby a z firmy Konfirm. Oběma děkujeme za milé, a přitom přínosné školení. *FK*

HASIČSKÉ PODĚKOVÁNÍ ZA ŽELEZNÝ ŠROT

V sobotu 9. dubna 2022 proběhl ve spolupráci s obcí Telnice sběr železného šrotu, který vynesl Sboru dobrovolných hasičů Telnice částku **62 050 Kč** (za 7 300 kg šrotu), která bude použita na běžný provoz sboru. Získané peníze budou využity také na nákup vycházkových uniforem členům, na které se v minulosti nedostalo. Chtěl bych poděkovat všem občanům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k tomuto úspěšnému sběru šrotu, a těším se zase někdy příště.

*Richard Smetana,
starosta SDH Telnice*

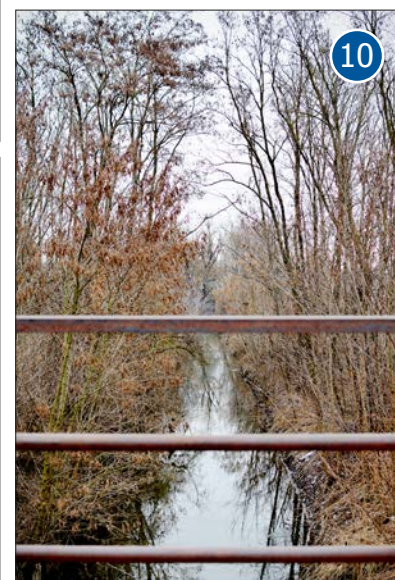
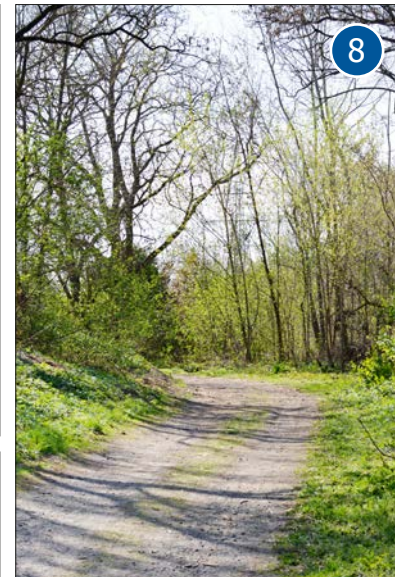
FOTOKVÍZ

Telnická fotografa Barbora Žáková si pro vás připravila na počátku jara fotokvív, ve kterém si můžete vyzkoušet své znalosti telnického katastru. Na deseti fotografiích jsou

zobrazena místa, která možná někdy navštívíte při svých procházkách naší nejbližší přírodou. Poznáte je? Správné řešení tohoto kvízu naleznete na straně 70, kde se na přiložené

mapě kromě popisu dozvíte i polohu jednotlivých míst. Pěkné luštění a díky Báře za fotografie z jejích časné jarních průzkumů našeho katastru.

FK

ROZHOVOR S HLAVNÍMI STÁRKY ZDEŇKEM KONEČNÝM A JOLANOU DEMKOVOU

Zdeňk Konečný (*1999) a Jolana Demková (*2001) se stali o loňských hodech hlavními stárky. To když starší stárci mezi sebou zvolili Zdeňka hlavním stárkem, a ten si vybral Jolanu, aby spolu vedli telnickou chasu stárků o letošních hodech.

■ *Jak jste oba loni přijali zprávu o tom, že budete hlavními stárky příštích hodů?*

Zdeňk: No, těžce. (smích) Kvůli mé pracovní vytíženosti jsem se trochu zhrozil. Pracuju totiž celý týden v Praze a domů se vracím jen o víkend. Kvůli „Praze“ jsem totiž léta letoucí chodil na hody pouze jako sklepník, takže jsem vůbec nečekal, že mne starší kluci vyberou. Nad radostí z volby převážily spíš očekávané starosti. Ale co bych pro naše stárky neudělal... (smích)

Jolana: Já jsem byla rozhodně překvapená. (smích) Moje první myšlen-

ky trochu směřovaly k obavám, jak to celé zvládneme, když mě v červnu čeká zkouškové období na vysoké a Zdeňk tu v týdnu nebývá. Tak jsem měla strach, jak to bude celé probíhat. Ale nakonec jsme se shodli, že to spolu určitě zvládneme.

■ *Je to určitě velká výzva pro mladého člověka, postarat se o tak velkou akci, jakou jsou hody. Možná si to asi opravdu mnozí ani neumí představit, co všechno to znamená.*

Největší výzvou je kočírování velkého množství lidí – stárků. Jsme moc rádi za

to, že se nás schází tolik, ale je to prostě hodně velká skupina lidí. Navíc jsme se oproti předchozím rokům rozhodli udělat změny v programu hodů, abychom je ještě víc obohatili.

■ *A v čem se tyto změny projeví?*

Především v taneční části programu. Doposud se tu tancovaly klasické besedy, my je chceme nahradit pásmem lidových tanců z našeho regionu. Začali jsme tance nacvičovat s paní Ivou Procházkovou z Hrušek. Pustili jsme se taky do zdokonalování klasických tanců, které jsou důležité proto, abychom dobře zvládli naše připravované pásmo. Další změny ještě připravujeme, v tuto chvíli o nich jednáme a necháme si je jako překvapení až na hodovou pozvánku.

■ *Jak na připravované změny reagovali sami stárci?*

Různě. Ti, kteří byli zvyklí, že už všechno umí a na hody stačí přijít jen dva dny předem a jen tak si oživit besedu, byli asi docela překvapeni. Ale většina přijala celkem s nadšením skutečnost, že dojde ke změně hlavně u tancování besedy.

■ *Kdy jste začali s nácvičkou nových tanců?*

Už začátkem dubna, což je asi o měsíc dříve, než bývalo zvykem. Ze začátku jsme museli začít tancovat ve sportovní hale, protože díky dřívějšímu začátku nácviček ještě v sokolovně probíhal klasický týdenní rozvrh. Chtěli bychom tímto poděkovat obecnímu zastupitelstvu za to, že nám vyšlo vstříc a ve sportovní hale jsme dostali prostor pro naše nácvičky.

■ *Čím pro vás jsou telnické hody?*

Zdeňk: My těmi hody od malička žijeme. Je to pro nás vrchol každého roku. Odjakživa se na hody těším, jsem pro ně ochoten mnoho obětovat. Letos se to navíc odrazí v tom, kolik dovolené si kvůli nim budu v práci brát. (smích)

Jolana: Je to tradice, kterou od dětství dodržujeme. Za ta léta jsme si vybudovali skvělý kolektiv. I když se už někteří nepohybují v Telnici, přesto se kvůli hodům každoročně sejdeme. Je to pro nás srdcová záležitost.

■ *Jak vaše stárkování prožívají vaše rodiny? Je jasné, že i pro ně to bude velký zápah.*

Zdeněk: Když prostě domů dojdeš s touto zprávou, rodiče při první reakci rozhodně neskáčou do stropu radostí. (smích) Ale postupem času to vstřebali, smířili se se svou rolí, dohodli si dovolené v práci, připravují se na to. Asi se nakonec i těší... (smích)

Jolana: Já bych to líp neřekla. (smích) Je jasné, že to pro ně bude náročné. Ale nakonec na to budeme všichni určitě s úsměvem vzpomínat.

■ *Už víte, odkud bude letošní mája?*

Zdeněk: Zatím ti to ještě nemůžu říct, protože stále hledáme. Jisté je ale, že to už nebude z Nosislavi, protože tam už takový strom není možné pokácet. Nechtěli bychom ale pro něho jezdit daleko. Vypadá to, že se za ní se stárky vydáme jiným autobusem než stodevítkou... (smích)

■ *Co byste si o letošních hodech nejvíce přáli?*

Zdeněk: Já bych byl moc rád, kdyby se hody vrátily do starých kolejí, jelikož poslední dva roky kvůli covidu doslova trpěly různými omezeními a v důsledku i návštěvností. Letos bychom neměli mít prakticky žádná omezení, takže bych byl rád, kdybychom si je užili tak jako dřív.

Jolana: Chtěla bych, aby nám vyšlo všechno, jak plánujeme. Těším se, že všechny připravované novinky lidem udělají radost, a třeba tím znovu oslovíme tradiční i nové účastníky hodů. Ale hlavně, abychom si je spolu všichni užili a vyšlo nám počasí.

■ *Těším se na naše hody a moc vám přeji, aby vše, co jste pro nás připravili, dobře dopadlo a všichni z toho měli spolu s vámi velkou radost.*

František Kroutil

ROZHOVOR S PETREM MALANÍKEM

*Petr Malaník (*1986) je brněnským rodákem, který se se svou rodinou přistěhoval v roce 2019 do Telnice. Spolu se svou partnerkou Monikou a dvěma dětmi žijí v Růžové ulici. Petr podniká v oboru instalatérství a půjčuje obytné karavany.*

■ *Co tě přivedlo do Telnice?*

Hledal jsem prostory pro podnikání a bydlení pro svou rodinu. Objevili jsme inzerát na dům s částí zahrady, který prodávala jedna místní rodina. K tomu jsme ještě později přikoupili zbývající část zahrady, takže dnes bydlíme v Růžové ulici ve svém. Příjemné bylo i to, že se Telnice nachází tak

blízko Brna, protože tam mám nejvíce zákazníků. Navíc Monika už Telnici znala z nohejbalového turnaje Tennessee Cup, kterého se sama dřív zúčastnila.

■ *Růžová ulice je svým způsobem specifická. Jak jste se sžili s jejím geniem loci?*

Skvěle. Máme skvělé sousedy, se kterými jsme se hned seznámili a dobře s nimi

vycházíme. Navzájem si pomáháme a vycházíme si vstříc. Zatím jsme tu zažili jen dvakrát kácení máje, na „naše“ první hody v Růžové ulici se teprve těšíme. Někteří si nás dobírali, že co jsme se nastěhovali, tak kvůli nám ještě neproběhly ani jedny hody... (smích) Ale myslím si, že letos už to určitě vyjde. Navíc jsme si před domem vybudovali široký vjezd, a tak jsme tím možná i přispěli k navýšení kapacity této skvělé akce. (smích)

■ *Podnikáš spolu se svojí ženou, která je inženýrkou ekonomie?*

Ne. Není nic horšího než podnikat s vlastní ženou... (smích) Ne, vážně: Monika má svoje zaměstnání a aspoň máme doma klid. (smích)

■ *Instalatérů a vůbec řemeslníků v naší zemi ubývá. Cítíš rostoucí poptávku po instalatérských nebo topenářských službách?*

Je to doslova šílené. Někteří už ani nechtějí vidět nabídku dopředu, prostě ať už hned přijedeme. Poznat je to i na tom, jak se těžko hledají spolupracovníci, zaměstnanci. Mnozí absolventi učebních oborů ani nemají zájem o práci, a to i když jim člověk nabízí zajímavé platové ohodnocení.

■ *Můžou pomoci tvému oboru i lidé z Ukrajiny, kteří se teď nachází na našem území?*

Můžou, protože jsou pracovití a ochotní se pořád učit nové věci. Znam spous-

tu jiných firem v našem oboru, které toho využily a jsou s nimi spokojené.

■ *Kromě instalatérství ses pustil také do podnikání s karavany. Můžeš nám to nějak přiblížit?*

Mít vlastní karavan a cestovat s ním byl můj životní sen. A tak jsme si ho pořídili a jsme s ním moc spokojeni. Ale protože ho využijeme jen asi dvakrát až třikrát ročně, tak ho můžeme pronajmout i dalším zájemcům. V době covidu se tento životní styl docela rozmohl.

■ *Co je na karavanu obecně pro lidi atraktivní?*

Přináší lidem větší svobodu v cestování a ubytování na různých místech. Na dovolenou můžou lidé jezdit třeba do hotelu či penzionu pouze na jedno

místo a strávit tam třeba celý týden. Ale karavan umožňuje nezávislost, takže třeba můžete zaparkovat v nějakém kempu a po pár dnech se sbalit a vyrazit nějak jinak. Anebo třeba rovnou na divoko, protože karavan je vybaven na to, aby s ním rodina zvládla bez problémů žít i několik dní uprostřed přírody. Má vlastní solární panel, který dodává elektřinu, plynové láhve zajistí ohřev teplé vody a přípravu jídla. Po naplnění zásobníku vody se bez problémů celá rodina osprchuje, k dispozici je i vlastní WC.

■ *Jiný provoz je asi v létě, a jiný v zimě...*

V létě mohou lidé využít kempingového nábytku a stínící markýzy, stejně tak třeba i držáku cyklistických kol. Spaní je k dispozici pro pět osob, které mají své

sedadlo, ale i svou vlastní pohodlnou postel. V zimě je samozřejmostí plynové topení a poměrně velký nákladový prostor, kam se dají naložit lyže a jakékoliv další vybavení. Dokonce jsme do něho zvládli naložit i skútr.

■ *Rozvoj této myšlenky asi dost podpořil covid, je to tak?*

Ano, v některých obdobích se totiž vlastně ani nedalo nikde ubytovat, když chtěl člověk vyrazit na dovolenou.

■ *Jaký je o karavan zájem mezi lidmi?*

Díky současnému boomu pocítujeme docela velký zájem. Nějaké termíny máme ještě na letošní léto volné, takže pokud by o tom lidé vážně uvažovali, můžou více informací i kontakty nalézt na www.karavanyubrna.cz. Samozřejmostí je to, že si u nás může každý zaparkovat vlastní auto, kterým k nám pro karavan přijede, ale také třeba i dárkový poukaz. Však sám asi dobře víš, jak bys rád někdy někomu třeba daroval prodloužený víkendový pobyt, ale neznáš vkus obdaraného. Takhle si vlastně může ten obdaraný zajet sám, kam chce.

■ *Nabízíte pro telnické občany nějakou speciální výhodu?*

Pro naše telnické spoluobčany poskytujeme slevu 10 procent, takže je tímto srdečně zveme k neopakovatelnému zážitku při rodinném výletu v našem karavanu.

Hodně štěstí v podnikání a spoustu spokojených výletníků vám přeje

František Kroutil

ROZHOVOR S PANÍ JANOU KOCMUNDOVOU

*Paní Jana Kocmundová (*1945, roz. Fabinová) je telnickou rodačkou, která se v roce 1966 provdala za slovenského vojáka základní služby Milana Kocmunda, spolu vychovali čtyři děti (Lenku, Jarmilu, Janu a Milana). S manželem žije dodnes na ulici Palackého ve svém rodném domě.*

■ *Začneme hezky po pořádku. Jak to bylo s vaším příchodem na svět?*

Všechno se odehrálo 11. května 1945, takže jsem byla v Telnici první narozené dítě po skončení II. světové války. Moje maminka (Františka) měla rodit v půlce května a naše sokolnická porodní bába si při mém porodu se mnou už nevěděla rady. Takže jí vypomohla ruská lékařka, která přišla do Telnice s osvobozujícími vojenskými jednotkami. Věděla hned, co má dělat, a vlastníma rukama mne doslova přivedla na svět. Ruští vojáci si pak přáli, abych se na památku této

události jmenovala Ivana. Maminka však rozhodla, že budu jmenovat Jana, což je vlastně naše varianta onoho ruského jména.

■ *Jak vzpomínáte na své poválečné dětství v Telnici?*

Žili jsme s maminkou a bratrem sami, tatínek od nás v roce 1951 odešel, takže jsme se měli co ohánět, abychom se uživil. Celé to na svých bedrech nesla především moje maminka. Nejdřív sloužila u Františka Krále (V dědině), později pracovala v rostlinné výrobě v místním

JZD. I přes složitou dobu a podmínky jsme však nikdy nouzi netrpěli. Na mně osobně zůstávala péče o domácnost a výchova o šest let mladšího bratra Stanislava. Změny nastaly až ve chvíli, kdy jsem nastupovala na střední zdravotnickou školu, maminka byla přijata do brněnské Meopty a bratr šel do první třídy. Při tom všem jsme se nadále starali o domácí hospodářství, jinak bychom se těžko uživil. No a když jste chtěli nakrmit zvířata, museli jste si pro ně nejdřív krmení vypěstovat. Takže jsme pořád chodili na pole, a to byl můj veškerý „volný“ čas. Tedy kromě Sokola.

■ *Sokola? Myslíte cvičení na Sokolovně?*

Ano, to bylo jediné, co jsem kromě péče o mého bratra a dalších školních a domácích povinností stíhala. Všechno

Maminka Františka Fabinová (vlevo) a Josefa Oujezdská na družstevním poli při sklizni okurek v roce 1958

Svatební fotka manželů Kocmundových z 18. června 1966

začalo už s nástupem do školy. Vzpomínám si na naše cvičitelky: třeba na Jarku Sklenářovou (vdanou Stejskalovou), na Zdeňku Jančíkovou (vdanou Vykouřilovou), na Věru Michnerovou a další. Svým přístupem do nás vložily něco, z čeho jsem já osobně později při svých vlastních cvičeních s dětmi i dospělými čerpal. Nikdy jsem nepřestala se Sokolem cvičit, absolvovala jsem například všechny spartakiády v Praze. Někdo říká, že na spartakiády musel jezdit povinně. Já si ale pamatuji, že z nás naopak nemohl jet každý, protože jsme nejdříve museli předstoupit před komisi a předvést, jak dobře to umíme. Jinak bychom se vůbec do Prahy nedostali. Ráda na ta velká cvičení na rozlehlém Strahově vzpomínám, mělo to opravdu ohromnou atmosféru, zvláště, když vám ta spousta lidí bouřlivě zatleskala. To už se asi v takové míře nezažije. Dokud jsem mohla, ráda jsem po revoluci jez-

Cvičení na Sokolovně v roce 1975: Jana Kocmundová a Lenka Sekaninová (dnes Formánková, současná sokolská cvičitelka)

dila i na sokolské slety: i ty měly a mají skvělou atmosféru a svou krásu.

■ *Komu jste se při svých cvičení v Sokole věnovala?*

V roce 1974 jsem tu začala se cvičebními hodinami pro rodiče s dětmi od dvou let. Postupně jsem přecházela i na mladší a starší žákyně. Cvičení kluků se pak věnoval můj manžel. Oba jsme se na Sokolovně vlastně střídali: já v pondě-

Vzpomínka na sokolský slet v roce 1994 – telničtí cvičenci na Staroměstském náměstí v Praze

lí a ve čtvrtek, on v úterý a v pátek. Samozřejmě bylo i to, že s námi chodily cvičit i naše vlastní děti. Sama jsem taky cvičila s ostatními sokolskými ženami, to nás vedla Draha Mrkvicová. Od svého důchodu jsem se pak zúčastňovala zdravotního cvičení, které vedla MUDr. Jaroslava Matějková, po níž jsem to pak postupně převzala. Dodnes toto zdravotní cvičení pro ženy pěkně funguje, i když i s naším kolektivem covid trochu zamával: chodí nás polovina oproti stavu před epidemií. Zváni jsou i muži, ale ti se nás asi nějak bojí. (smích) Někteří na nás jen tak na-

koukli a řekli, že to by určitě nezvládli. (smích)

■ *Vrátím se k vašemu manželovi. Víím, že je slovenské národnosti, a vy jste mi říkala, že jste pomalu nevytáhla paty z Telnice. To mi nějak nejde do hlavy...*

V té době chodívali mnozí naši kluci na vojnu na Slovensko, a někteří tam dokonce zůstali dál žít. A obráceně to fungovalo stejně tak. Podobně se můj budoucí manžel ocitnul v Brně. Já tehdy pracovala v brněnské úrazové nemocnici jako zdravotní sestra a moje kolegyně byla manželkou velitele manželových

kasáren. A tam se pořádaly armádní soutěže tvořivosti, hrály se scénky a různá veselá představení. Protože do některých scén bylo zapotřebí sehnat také děvčata, požádal velitel kasáren svoji manželku, aby nějaké švarné kolegyně přivedla s sebou. (smích) A tak to celé začalo, zrovna s Milanem jsme spolu hráli nějakou scénku. Pamatuji si jako dnes, že on mi hrál nevěrného manžela, který za mnou přišel v košili označené rtěnkou své milenky. (smích) Tuto soutěž dvojic jsme dokonce vyhráli a získali vstupenky do skutečného brněnského divadla. No a tak ten náš letitý vztah v našich 21 letech vlastně začal a zatím nám vydržel krásných 56 roků. Z našeho manželství dodnes vzešly čtyři děti, jedenáct vnoučat a šest pravnoučat. Celá naše rodina tak v tuto chvíli čítá 30 lidí (viz fotografie ze svatby vnuka Václava). Pořád se navštěvujeme a rádi se potkáváme, někdy náš domeček doslova praská ve švech...

■ *Zmínila jste úrazovou nemocnici. Já ale víím, že jste dělala v Telnici dlouhou dobu také porodní bábu. Co tato práce všechno znamenala a jak to probíhalo?*

To tehdy končila sokolnická porodní bába Růžena Trávníčková, přičemž se hledala náhrada. Ona sama mne s předstihem navštívila a já si udělala rozdílovou maturitu, abych mohla tuto práci vykonávat. Po dvouleté praxi v Mokré-Horákově, kdy jsem měla na starosti Šlapanice, Bedřichovice, Velatice a Po-

Velká rodina manželů Kocmundových v roce 2021 v Otmarově na svatbě vnuka Václava a Dominiky Minaříkových

dolí, jsem se dostala do dvou místních ordinací: v Sokolnicích a v Újezdě. Kromě těchto obcí jsem objížďala také Telnici a Žatčany. Zažila jsem dva domácí porody (v Telnici), jinak maminky už běžně rodily v porodnicích, nebo třeba na cestě do porodnice jako zrovna já s dcerou Jarmilou. (smích)

■ *Ale vaše práce určitě nespočívala jen v rození dětí?*

Jistě. Chodila jsem především na návštěvy k mladým maminkám čerstvě po porodu. Nejprve jsem jim novorozence vykoukala a ukázala novopečené mamince, jak na to. A ona to příště pod mým dohledem zkoušela sama. Kontrolovala jsem po porodu zdravotní stav dítěte i maminky, radila jim s kojením a vůbec s péčí o novorozence. Kromě této pomoci jsem se také věnovala prevenci rakoviny prsu, čímž se podařilo zachytit několik žen v počátečním stádiu karcinomu – měla jsem velkou radost, že se z toho nakonec všechny ženy dobře dostaly. Tuto práci jsem dělala celkem 14 let, následně jsem pak odešla na Žlutý kopec pracovat na gynekologii. V důchodě jsem pak ještě tři roky dělala zdravotní sestru obvodnímu lékaři Nándorovi Györgymu. Ráda jsem také lidem pomáhala s různými úrazy, přece jenom to bylo blíž k nám domů než na pohotovost do Šlapanic. Lidé si zvykli, že k nám mohou přijít téměř kdykoliv. Dnes už toho tolik není, ale občas se ještě pořád někdo objeví. Teď už si ale hlavně užívám důchodu. (smích)

■ *Když mluvíte o tom důchodu, nemohu nevzpomenout vaši nabídky pro ukrajinské rodiny. Jak se to stalo, že jste ubytovali Světlanu a jejího syna Davyda?*

Sama jsem zažila rok 1968 a jednu nepřijemnou scénu přímo před naším domem. To tehdy v noci stály tanky po celé Telnici, když jely od nádraží na hlavní silnici, vůbec nevěděly, kde jsou. Zneznáčení nám zastavil jeden z nich přímo před okny a začal otáčet hlavěň tak, až mířila přímo do našich oken. Do toho svítily silné reflektory a já stála v ložnici proti kanónu se sedmnáctiměsíční dcerou v náručí. Dodnes mi jde mráz po zádech, nevěděli jsme vůbec, co se s námi bude dít... Tanky a vojenská vozidla se pak postupně rozjely. Někteří vojáci tady ale zůstali i druhý den a seděli venku. Tak jsme se nimi dali do řeči, z ruštiny jsem maturovala, takže jsem se

Manželé Kocmundovi s ukrajinskou maminkou Světlanou a jejím synem Davydem

s nimi dokázala domluvit. Vyprávěli mi, jak je doslova sebrali z fabrik, jak museli nechat doma své rodiny a jeli do neznáma. Hledali fašisty, ale žádné tu nikde nenacházeli. Ptali se sami, proč tu vlastně musí být? Někteří plakali, nechtěli bojovat a zůstat v cizí zemi, chtěli se vrátit domů, ale nemohli.

■ *To mi až nápadně připomíná současnou situaci na Ukrajině.*

To ano. Akorát my jsme se tehdy v roce 1968 nebránili. Ale kdybychom pozvedli zbraně, asi by to tu dopadlo podobně, jak to teď vypadá na Ukrajině. No a to je jeden z důvodů, proč bych nenechala na ulici stát žádnou matku s dítětem, když si představím, jakou hrůzu musí ty ženy prožívat, když musejí ve strachu odejít ze svého domova. A právě to zažila i „naše“ Světlana s Davydem. Bydleli u nás přesně osm dní, ale i to nám s manželem stačilo, abychom si vytvořili obrázek o tom, jak to teď na Ukrajině vypadá. Světlana měla alespoň to štěstí, že se o ně postaral bývalý zaměstnavatel jejího manžela a připravil jí samostatné bydlení v Brně. Bylo tedy potřeba ji aspoň na čas ubytovat, než bude moci odejít do Brna. Když přijeli vyčerpaní z Ukrajiny, přesně sedmáct hodin spali. Davyd se hrozně bál (civilních) letadel a moc rád si hrál s naším psem. Jsme rádi, že jsme jim s manželem mohli pomoci. A kdykoliv to uděláme rádi zase. Jenom doufám, že už se tam situace uklidní a nebude to potřeba. Moc bych to těm obyčejným lidem na Ukrajině přála.

■ *Chtěl bych vám a manželovi za tuto osobní angažovanost poděkovat. Jelikož vím, jak se celá tato akce rychle odehrála, musím uznat, že vaše vstřícnost skutečně pomohla ve správnou chvíli. Kromě všech rolí, o kterých jste mluvila, bych se ještě rád zeptal na tu babičkovskou. Jak ráda jste právě babičkou?*

Babičkou jsem se stala už ve svých 42 letech malému Martinovi, kterého jsem pak měla vlastně za svoje páté dítě. Jelikož jeho rodiče ještě studovali, trávil spoustu času u nás. Tím to celé začalo a doteď vlastně neskončilo, protože k vnoučatům se přidala i pravnoučata. Babičkou jsem moc ráda, je to pro mě velká životní radost, která mi hodně dobývá baterky.

■ *Jako babička jste také součástí takové naší babičkovské party zvané KLAS. Jak se tam mezi svými vrstevnicemi cítíte?*

Velice dobře. Dozvíme se tam spoustu nových věcí, rády jezdíme na kouzelné výlety, třeba po okolí. Zrovna nedávno mne hodně zaujala cesta na Žuráň, kde jsem už několikrát byla, ale přesto jsem ji tentokrát poznala zase úplně jinak. S holkama se rády vidíme. Mohlo by nás tam chodit klidně i víc a nesedět doma za pecí... (smích) I tato naše setkání mi přinášejí radost do života.

■ *Děkuji vám za všechnu péči a starost, kterou jste místním lidem při svých různých aktivitách věnovala. Přeji vám také pevné zdraví, aby vám ty vaše různorodé aktivity mohly stále přinášet radost ze života.*

František Kroutil

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NA JAŘE A V LÉTĚ 2022

Stejně jako v minulém čísle zpravodaje začínám i teď pozitivní zprávou: učíme a pracujeme s žáky jako před covidem. Prioritou je samozřejmě výchovně vzdělávací proces, ale díky dobré epidemiologické situaci zvládáme i doplňkové a podpůrné aktivity.

Po skončení jarních prázdnin se žáci čtvrté třídy zúčastnili vzdělávacího pobytového programu na Jezírku, který byl připraven pracovníky Lipky – školského zařízení pro environmentální

vzdělávání. Název programu Trosečníci dobře vystihl činnosti, které žáci prožili. Byly zacílené nejen na přežití v přírodě (rozdělání ohně a vaření na něm, střelba z luku, jízda na lodi), ale také na vzájemnou spolupráci (skupinové hry) a na posílení jemné motoriky (vyřezávání ze dřeva a další ruční práce).

V závěru měsíce března se žáci telnické základní školy vydali na turnaj v logických a deskových hrách, který se konal v Nebovidech. Družstvo Adél-

ky Králové, Štěpána Štastného, Davida Horáka a Adama Horáka si vedlo skvěle. Ve velice silné konkurenci, která čítala 24 týmů z 19 základních škol z okruhu Brno-venkov, se umístilo na 1. místě. V jednotlivcích si skvěle vedl David Horák, který vybojoval krásné 3. místo z 96 hráčů.

V dubnu proběhly kromě zápisu budoucích prvňáčků ještě další důležité aktivity. Na počátku dubna přijela do základní školy Policie ČR s programem

pro 4. a 5. třídu zaměřeným na prevenci šikany a kyberšikany, který byl žákům prezentován velice zajímavým a vhodným způsobem. V týdnu po Velikonočních si žáci 5. třídy zopakovali v divadle Radost *Kytici* od K. J. Erbena. V úterý 26. dubna proběhl zápis budoucích prvňáčků, ke kterému bylo přihlášeno 27 dětí. Z důvodu nemoci se 4 děti účastnily zápisu v náhradním termínu 10. května. O odklad školní docházky požádalo 8 zákonných zástupců dětí. U zápisu děti plnily zábavné úkoly, které zároveň prověřily jejich dovednosti.

Také měsíc květen přinesl mnoho aktivit a s nadsázkou je možné říci, že se jednalo o měsíc „plný kultury a bonusového vzdělávání“. Od 3. do 31. května probíhal každé úterý kurz pro budoucí prvňáčky „Těšíme se do školy“,

jehož cílem bylo seznámit děti s prostředím školy i jejich budoucí paní učitelkou. Žáci čtvrté třídy se zúčastnili programu Dobronauti, který byl zaměřen na klima třídy, a vyrazili do Brna na praktickou výuku dopravní výchovy. Žáci první a třetí třídy vyjeli do Brna do divadla Polárka na pohádky o strašidlech, kohoutech a duze, které ovšem nebyly vůbec strašidelné. Druhá si uspořádali ve své třídě malou recitační soutěž. Kromě pátáků byli na Nezbedné pohádce v Žatčanech všichni žáci školy. Šlo o přeložený předvánoční termín. Přání ke Dni matek proběhlo letos individuálně – některé třídy vyráběly dárky, prvňáčci připravili vystoupení pro maminky. Závěr měsíce patřil Ekoolympiádě, ve které se utkali zástupci 3.–5. třídy v ZŠ Újezd u Brna

s žáky okolních základních škol. Pátá třída si pod vedením paní učitelky připravila na 27. května dětský den pro ostatní žáky naší školy.

Na přelomu května a června se vydá pátá třída do Prahy. Červen pak bude ve znamení výletů a závěrečného rozloučení s pátáky. Během letních prázdnin nás čeká mnoho stavebních a dalších prací:

- úprava vstupů do jednotlivých tříd mateřské školy – nebude se vstupovat přes jídelnu, ale každá třída bude mít svůj vchod přímo do šatny,
- výměna šatních skříněk,
- oprava střechy na staré budově MŠ,
- celková oprava elektroinstalace ve staré budově MŠ.

Přeji vám klidné prázdniny.

Petr Gabrhel, ředitel školy

OKÉNKO Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Každé roční období je svým způsobem v něčem kouzelné. V létě si děti užívají prázdniny a vodních radovánek. Podzim nám maluje všemi barvami a přináší spoustu zajímavých plodů, ze kterých děti mohou vyrábět. V zimě se kromě sněhové nadílky těšíme na Vánoce. A pak přijde jaro. Příroda se probouzí ze zimního spánku a všechno znovu ožívá a kvete. Tohle období je s dětmi v mateřské škole parádní. Děti se v něm naučí spoustu věcí. Rozeznávat jarní květiny a společně s nimi i různé barvy. Kluci se ze všeho nejvíce těší na Velikonoce.

Ani letos na jaře jsme s dětmi nezhálely. Díky Technickému kroužku a Vojtovi Frýbortovi přibily na zahradu další vyvýšené záhony (děkujeme), kde pěstujeme například hrášek nebo jahůdky. Uvidíme, jak to celé s našimi malými zahradníky dopadne. Ke konci měsíce března nás v MŠ navštívilo divadlo Musica Animae s pohádkou O perníkové chaloupce. Dětem se pohádka velmi líbila.

Také nám na školní zahradu přibily dva dřevěné herní prvky (děkujeme naší obci). Medvídek, kterému mohou děti prohazovat bříškem míč, a autíčko

na pružinách pro dva. Děti byly nadšené a zase jsme tu naši zahradu o něco málo vylepšili.

S předškoláky jsme se vypravili na výlet do Brna do lego centra Smart Bricks, kde na děti čekal vzdělávací program s názvem „Veselé matematika“, samozřejmě zaměřený na prematematické představy předškolních dětí. Naši budoucí prvňáčci byli nadšení jak programem, tak cestou v hromadné městské dopravě. Zvládli to opravdu na jedničku!

Na začátku dubna nás čekala odpolední akce pro rodiče s dětmi, a to Velikonoční dílničky. Bylo to příjemné odpoledne. Společně si mohli vyrobit například veselé zajíce, zamotané ovečky nebo ozdobit barevná velikonoční

vajíčka z těsta. Účast byla hojná a velice nás s paními učitelkami potěšily pozitivní reakce. Ještě večer nám některé maminky psaly, jak moc děkují. Tímto bych jim také chtěla poděkovat za všechny paní učitelky, těchto krásných slov si opravdu vážíme a o to větší chuť do práce potom máme.

Ještě před Velikonocemi proběhlo v MŠ také jarní focení s živými kuřátky, kterého se ujala paní fotografka Verča Jahodová, které tímto moc děkuji. Myslím, že fotky se krásně povedly a dětem to na nich moc sluší. Velikonoce byly letos opravdu veselé a radostné a děti se vrátily do školky se spoustou zážitků (především chlapci). Den Země jsme s dětmi letos oslavili také! Na zahradě pro ně byla připravena různá stanoviště s úkoly k tomuto tématu. Děti dopolední akce moc bavila a samozřejmě nemohla chybět odměna.

V úterý 26. dubna 2022 jsme měli ve školce vzácnou návštěvu. Za dětmi přišly dámy z telnického KLASU. Bylo to velmi příjemné dopoledne. Děti si s babičkami zaspívaly a potom si i společně zahrály hru seznamovací hru „Uvijeme věneček“. Babičky měly pro všechny děti z mateřské školy krásné dárky. Uháčkovaly všem chobotničku pro radost. Děti byly nadšené a ještě ten den si chobotničky vzaly s sebou na odpolední odpočinek do postýlek. Dále každá třída dostala krásný ručně kreslený obrázek s Ferdou Mravencem a sladkou odměnou. Velice bych tímto chtěla poděkovat dámám z telnického KLASU

za úžasnou spolupráci a milé setkání. Moc si toho s dětmi vážíme!

Dále nás v sobotu 30. dubna 2022 čekala brigáda na školní zahradě. Přišlo sice jen malinko rodičů s dětmi, ale udělali jsme společně velký kus práce. Všem, kdo přišli pomoci, bych ráda upřímně poděkovala za ochotu a věnovaný čas!

Na začátku měsíce května nás čekala velká sláva. Maminky měly svátek. Letos jsme se s dětmi neúčastnili velkého společného vystoupení na orlovně, ale proběhla besídka pro maminky v každé třídě zvlášť a zároveň malé odpolední posezení. Byla to paráda. Některé maminky dokonce slyzely dojetím a celko-

vě to bylo velmi příjemná oslava Dne matek!

Ještě před zápisem do MŠ nás dopoledne navštívilo také Telnické sluníčko. Maminky s budoucími školčátky si přišly pohrát do jedné ze tříd a měly i možnost ochutnat výbornou školkovou svačinku, kterou pro ně připravily naše paní kuchařky, za což jim velice děkují.

V termínu 5. a 6. května 2022 proběhl také zápis do mateřské školy. Dostavilo

se k němu 34 dětí. Volných míst pro příští školní rok bude asi 20. Už se všichni těšíme na nové kamarády! V pondělí 9. května 2022 nám přijely zahrát veselé představení „Brněnské písničkové tetiny“. Dětem se divadlo na téma Loutkohrátky velice líbilo.

Do konce školního roku už zbývá jen kousek, ale ještě nás toho hodně čeká. Například Dopravní hrátky, program s telnickými hasiči, divadlo v Žatča-

nech, oslava Dne dětí, školní výlet do Lamacentra, přespávání předškoláků v mateřské škole, a především Pasování předškoláků na školáky společně s dětmi z Telnického sluníčka, které budou pasovány na školčátka. Tuhle velkou slávu bude doprovázet svým programem divadlo Koráb. Už se všichni moc těšíme a doufáme, že nám vše krásně vyjde!

*Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

BABIČKY Z TELNICKÉHO KLASU NAVŠTÍVILY DĚTI V MŠ

V úterý 26. dubna 2022 navštívily babičky z KLASu (po domluvě) oddělení nejmladších dětí v MŠ ve třídě Ježečků. Doprovodil nás pan starosta, který chtěl pořídit památeční fotografie. Byly jsme mile přivítány vedoucí učitelkou, paní Veronikou Slezákovou, které jsme předaly kytičku. Uvedla nás do třídy, kde nás přivítala paní učitelka Eva Klanicová se svými svěřenci. Byly jsme vtaženy do probíhající aktivity zpěvu, což vyvolalo příjemnou atmosféru a dětem zřejmě nevadilo, že mají přihlízející občerstvení. Všechny děti se zapojily, byly

ukázněné, i my jsme se cítily příjemně. Po chvíli nás paní učitelka vyzvala, abychom se zapojily, a tak jsme se včlenily mezi děti a společně jsme si zazpívaly a zatančily v kruhu. Následovala hra se zpěvem, kdy si děti spolu s námi mohly zopakovat názvy květin. Jednotlivci se tak postupně zařazovali do kruhu. Stále vládla dobrá nálada a paní učitelka se usmívala.

Samozřejmě jsme chtěly dětem udělat nějakou radost, a tak od nás obdržely háčkované chobotničky, zajíčky z vlny, omalovánky a do každé třídy

jsme věnovaly kreslený obrázek. Potěšila nás radost dětí. My jsme zase od nich dostaly na památku krásné papírové kytičky – moc děkujeme! Poděkování patří našim hostitelům také za chutné občerstvení.

To už se blížila chvíle, kdy jsme oběma paním učitelkám i dětem poděkovaly a odebraly se do naší klubovny. Každá z nás obdržela fotografii, částečně jsme se seznámily s náplní plánované Seniorské olympiády a vydaly se ke svým domovům.

Marie Fialová, animátorka KLAS Telnice

DĚTI POZNÁVAJÍ TELNICI

Také na jaře letošního školního roku (2021/2022) pokračuje projekt Děti poznávají Telnici, na němž se podílí místní základní škola a obecní úřad.

STAROSTA OBCE

Ve čtvrtek 12. května 2022 navštívili místní děti telnického starostu. A kdo si myslí, že to byla úřední přednáška,

u které se po pěti minutách usínalo, tak se hluboce mylí. To, jak si to děti užily, by se dalo nazvat jednou velkou „jízdou“. Nejprve si děti mezi sebou vybraly 11 „zastupitelů“, kteří zasedli u zastupitelského stolu v zasedací místnosti obecního úřadu. Následně probíhaly volby starosty: se sedmi

hlasy se starostkou stala Ema Roznová, místostarostkou pak Barbora Linhartová (s osmi hlasy přepustila místo starostky Emě) – dětská politika se začala rozjíždět.

Následně pozvala nová paní starostka všechny zastupitele k zasedání a byl přednesen program jednání. Po jednomyslném schválení jsme kontrolovali usnesení – všichni své úkoly řádně splnili – od zpívání písničky, kreslení autopořetru přes poděkování paní družinářce apod. Pak se řešila došlá pošta: to nám psala „paní Julie Žížalová“ od rybníka o svém problému s pohybem na zemském povrchu. Starostlivá a velmi kreativní debata všech zastupitelů, kterou zkušeně řídila paní starostka, byla nejen veselá, ale především obdivuhodná. Byla radost pozorovat děti, s jakými nápady přicházely a s jakou chutí diskutovaly.

Na řadu našeho jednání přišly další bodu programu, které se týkaly bonbonů pro děti, řešení stížnosti na hluk či Wi-Fi internetu pro všechny. Slečna místostarostka vystřídala ve vedení schůze slečnu starostku a veselo bylo i nadále. V závěru jsme probrali také další práce, kterými se zabývá starosta. Při tom všem děti soutěžily o dobroty ve svých znalostech o životě v naší vesnici. Na závěr se naše dětské zastupitelstvo společně vyfotilo a všichni přítomní si mohli odnést na památku krásné obecní pamětní listy s perokresbou Martiny Hostěradské.

Děkujeme všem dětem za krásné odpoledne v jejich společnosti, paní družinářce Evě Pecharové za doprovod a spolupráci. Pro všechny dospělé, kteří se tohoto setkání zúčastnili, bylo jistě povzbuzením, jaké nadějné talenty komunální politiky v sobě ukrývá naše mladá generace.

KUČAŘ

Kuchařské povolání je jedno z nejstarších na světě. Vzniklo s použitím ohně, který spolu s prvými nástroji stál na počátku lidské civilizace. Už z prvních vět článku vám tedy musí být jasné, se kterým řemeslem se děti v Telnici seznámily. Konkrétně „nahlédly pod pokličku“ místnímu panu kuchaři v restauraci U Laštůvků.

Všechny děti se na pana kuchaře moc těšily o čemž svědčí i fakt, že jich přišlo opravdu hodně.

Hned na začátku návštěvy mohly děti vidět běžný ruch každodenních

činností, které musí pan kuchař zastat. Chvilí míchal omáčku, potom hned přenášel různé nádoby a u toho ještě stačil uklízet pracovní plochy. Každý jeho pohyb byl naprosto přesný. Jed-

na z pomocnic právě loupala brambory, práce jí šla od ruky. Další pomocnice zase soustředěně myla velké nádoby.

Malí návštěvníci tam mohli vidět, že práce v kuchyni je hlavně o přesnosti a pečlivosti. Dále se dozvěděli nejen o různých těžkostech, které práci doprovází, ale také o hezkých zkušenostech a zážitcích. Děti nezapřely zvědavého ducha. Pan kuchař byl zasypán různými otázkami, například v kolik hodin musí vstávat, jak dlouho spí nebo zda už udělal při práci nějakou chybu. Všechny otázky nám pan kuchař zodpověděl s úsměvem.

Nakonec děti dostaly od paní vedoucí zmrzlinu na cestu, čímž si je všechny získala. A nás dospělé si získává vším, co pro nás se všemi zaměstnanci dělají. Restaurace není jen místo, kam se chodí člověk najíst nebo napít, ale především místo, kde se žije a kde se odehrává společenský život. Děkujeme tedy všem zaměstnancům, kteří mohou za to, že chodíme „k Laštůvkům“ rádi.

František Kroutil a Jan Dudák

ADAPTAČNÍ TŘÍDA PRO UKRAJINSKÉ DĚTI

Od 28. března 2022 funguje při základní škole v Telnici adaptační třída pro ukrajinské děti. Vyučování probíhá na faře, kde byla za tímto účelem upravena jedna z místností. Na její

vybavení byly použity lavice, které měla škola v záloze. Dále byl zakoupen koberec do zadní části třídy. V prvním měsíci provozu bylo naším prvořadým cílem připravovat deset

žáků na postupné začlenění do běžné výuky. Během této doby měli dvě hodiny denně intenzivní vyučování češtiny a matematiky s Leonou Bímovou. Další dvě hodiny vedla Eva Pecharová měkké aktivity (hry, vycházky, VV, PČ), při kterých si žáci procvičovali češtinu v praxi. Před Velikonocemi jsme s páťáky společně sportovali a pletli pomlázky. Pět ukrajinských žáků je z Telnice, čtyři dojíždějí z Prace a jedna žákyně je ze Sokolnic.

Od 25. dubna pak probíhá výuka takto: Na faře mají děti dvě hodiny češtiny denně pod vedením Leony Bímové a další dvě hodiny se ukrajinští žáci učí společně s žáky ZŠ Telnice. V první a druhé třídě je přítomna při společné výuce asistentka pedagoga / překladatelka. V každé třídě jsou v závislosti na věku 1–3 ukrajinští žáci. Všichni žáci z Ukrajiny navštěvují školní jídelnu a někteří využívají možnost strávit část odpoledne ve školní družině.

Děkujeme obci Telnice a místní farnosti za vstřícnost a paní Viktorii Sekaninové za spolupráci při výuce, zejména v roli překladatelky.

Petr Gabrhel, ředitel školy

UKONČENÍ LETOŠNÍHO TECHNICKÉHO KROUŽKU

Účastníci letošního Technického kroužku se sešli v základní škole, aby si vyslechli vyhlášení nejšikovnějších mistrů svého umění. Všichni pracanti byli rozděleni do tří skupin (úterý, středa, čtvrtek) a chodili pravidelně každý týden vyrábět (především ze dřeva) do dílny ve sklepě mateřské školy. Vedoucím kroužku byl Vojtěch Frýbort a spolu s ním se o děti starali Jan Blaženka a Eduard Tesař. Všechny děti za své půlroční snažení obdržely certifikát o absolvování jednoho semestru Technického kroužku. Na základě doporučení vedoucího kroužku byli vybráni nejšikovnější pracanti, kteří obdrželi drobnou odměnu navíc: Lukáš Pokorný, Antonín Popela, Lukáš Pešl, Štěpán Šťastný, Tobiáš Mrkvica a Matyáš Tichák. Blahopřejeme! Všichni dostali od starosty obce úkol, aby do příštího školního roku doma něco

pěkného vyrobili. Uvidíme, jaká díla se jim o prázdninách podaří vytvořit. Děkujeme všem, kteří kroužek organi-

začně i technicky zajišťovali. Za spolupráci pak také děkujeme pracovníkům školy a školky. FK

UKRAJINCI V TELNICI

V polovině května máme v Telnici povědomí o 40 Ukrajincích, kteří odešli v souvislosti s válkou na Ukrajině ze své rodné vlasti a svou pouť doposud završili v naší vesnici. I když to tak možná na první pohled nevypadá, jejich sestava se průběžně mění, a především už teď postupně klesá. Více než polovinu tvoří děti do 15 let. Ubytování si našli u jednotlivých místních rodin – často s nimi žijí v jedné domácnosti. V jednom případě jsou ubytováni v soukromém domě (chystá se jejich přestěhování na faru), v dalším případě se širší desetičlenná rodina ubytovala na orlovně (postupně však někteří již odjeli domů, zůstala pětičlenná rodina). Kromě těchto nově příchozích zde však také již nějakou dobu žijí někteří Ukrajinci dlouhodobě. Pomáhají nám s překlady, někteří si sem přivedli v současné situaci své rodiny z rodné země.

Obecně je o ně v Telnici dobře postaráno. Materiálně jsou všichni zajištěni, o což se postarali především hostitelské rodiny a dobrovolní dárci, ale nyní už i sami Ukrajinci. Většina dospělých si totiž už našla práci. Maminkám s dětmi jsme vyšli vstříc tím, že se díky mimořádným podmínkám mohla navýšit kapacita místní školy a školky. Díky tomu si maminky mohly také najít práci. Zaměstnání dospělých je velmi důležité

pro jejich nezávislost na pomoci druhých či na státních sociálních dávkách. A jsme rádi, že se to skoro u všech z nich podařilo. Je třeba také dodat, že velká většina dospělých Ukrajinců v Telnici chtěla od počátku hned pracovat a chtěla co nejdříve hospodařit zcela samostatně, proto bylo důležité jim pomoci s hledáním zaměstnání.

Čtyři malé ukrajinské děti ve věku 3–6 let bydlící v Telnici navštěvují mateřskou školu, deset dětí (z Telnice, Prace a Sokolnic) absolvuje adaptační výuku

na telnické faře a jsou postupně integrovány do základní školy mezi místní děti. S překlady nám pomáhá především Viktorie Sekaninová, ale také Marie Beshota či Ruslana Křížková. Kurzy češtiny třikrát týdně na faře vede právě paní Sekaninová.

Společnost GMtech s. r. o. věnovala místním Ukrajincům celkem 10 cyklistických kol a zámků, díky kterým mohly děti jezdit do školy v Měnině (tam je dočasně hostila místní škola), ale také je mohly využít spolu se svými rodinami

Kurz českého jazyka na faře s Viktorií Sekaninovou

Na výletě do Balcarky, na Macochu a do Lamacentra

Kola pro ukrajinské děti

na výlety do okolí. Telnická farnost přijala několik dětí do svého sportovního a tanečně-pěveckého kroužku, uspořádala také jednodenní výlet s jejich účastí. Sokol zapojil některé děti do házené, Orel poskytl ubytování, paní Flodrová jim nabídla mimořádnou hodinu v keramice, kurz kreslení si mohly vyzkoušet také u paní Stříbrné. Našel se také sponzor, který uhradil taneční kroužek jedné ukrajinské dívky na sokolovně. Někteří ochotní místní občané nakoupili ukrajinským rodinám české SIM karty, firma LABTECH věnovala dětem na výuku dva notebooky s ukrajinskými Windows. Obědy ve škole uhradila dětem také jedna z dobrých žen. Jedna místní rodina spolu s naší obcí podpořila finančně výlet ukrajinských rodin do jeskyně Balcarka, na Macochu a do Lamacentra, jehož organizaci obětavě zajistila paní dr. Dagmar Čechová ze Sokolnic. Jeden ze zastupitelů vzal ukrajinské ženy na pěší pouť do okolí. Naš obecní úřad zaměstnal jednoho šikovného Ukrajince ve své pracovní čteti, ve které je nám přínosem. Mnozí telničtí třeba také vypomohli s hledáním práce pro uprchlíky, sehnali jim třeba i kolo na dopravu do zaměstnání. Měnišské kino nabídlo promítání české pohádky s ukrajinským dabingem pro ukrajinské rodiny ze širokého okolí. Konaly se zde různé akce na podporu místních uprchlických rodin s výtěžkem v jejich prospěch (např. Velikonoční jarmark či vystoupení kapely Rocking Chair). Mnozí lidé přispěli do tří humanitárních sbírek, další pomohli s jejich odvozem na Slovensko. Úzce jsme také spolupracovali s obcí Prace, a to jak při ubytovávání uprchlíků, tak

i při provozování školy, poskytování materiální pomoci či realizaci volnočasových aktivit. Právě pratečtí finančně zajistí ukrajinský výlet do Lednicko-valtického areálu, který se uskuteční 26. června 2022, vedoucím zájezdu bude opět paní dr. Čechová s jazykovou podporou Viktorie Sekaninové. Naš obecní úřad pomáhal některým ukrajinským rodinám při komunikaci a vyřizování věcí u jiných státních úřadů. Obecně platí, že té poskytnuté pomoci (kromě ohromných humanitárních sbírek) byla celá řada. Určitě jsem nevyjmenoval všechno, co se tu od začátku března (od příchodu prvních uprchlických rodin) odehrálo.

Od tří humanitárních sbírek a hromadného setkání s ukrajinskými rodinami v březnu 2022 jsme v Telnici ušli poměrně velký kus cesty. Do pomoci se zapojilo mnoho lidí, rodin i firem s dobrým srdcem. Nikdo z nich to nedělal kvůli prospěchu, mnozí se museli uskromnit a omezit své pohodlí. Co se bude dít dál, samozřejmě nevíme. Nicméně jsem hrdý na naši vesnici, jakým způsobem Ukrajincům podala pomocnou ruku a kolik lidí a organizací projevílo svou lidskost.

Jak už jsem dříve psal, tato doba je pro nás velkou příležitostí. Každý z nás si může vybrat, jak s ní naloží. Bylo (a stále je) možné podat uprchlíkům pomocnou ruku a věřím, že toto rozhodnutí přinese do budoucna spoustu dobrého všem, kteří se zapojili. Nemyslím v žádném případě na materiální „revanš“, spíše na duševní posilu a upevnění charakteru, dobré vztahy s lidmi z podobného světa. Mnozí pomáhali ve skrytu, neviditelně

a třeba na jiné úrovni než v naší vesnici. Někteří však také zůstali zapšklí a závisliví, vyslechl jsem si i opravdu nepěkné řeči. Ale takoví už prostě jsme. Z mnoha signálů se však zdá, že velká většina našich občanů se k nečekané situaci otočila čelem, i když část zůstala zády. Domnívám se, že přítomnost Ukrajinců v Telnici tu nepřinesla nikomu nic negativního, ba naopak. Jsou vám vděční za to, jací jste a co jste pro ně udělali.

Je před námi období, ve kterém se většina z nás bude vyrovnávat s vysokou inflací, růstem životních nákladů či splátkami dluhů za nejen „covidové“ období v hospodaření státu. Období vrcholné hojnosti v historii našeho národa je momentálně za námi (ačkoliv se k tomuto stavu můžeme zase vrátit). Nyní se nám všem bude opět hodit naše osobní skromnost, střídmost a šetrnost, které nás uchrání od zadlužování společnosti na úkor budoucnosti našich dětí. Právě proto tedy upřímně děkuji všem, kteří v takové době dokázali najít něco navíc i pro ostatní a pomoci uprchlíkům v Telnici. A tímto také vyřizují poděkování od „našich“ Ukrajinců – vám všem, kdo jste jakkoli pomohli.

Pokud se sociální situace některých telnických rodin a občanů v současné době (díky ekonomickým podmínkám) posunula do neudržitelného stavu, obraťte se prosím s důvěrou na starostu obce. Vše proběhne diskretním způsobem, pokusíme se vám také pomoci. Když jsme dokázali pomoci Ukrajincům, zvládneme to jistě i pro vlastní občany, na to se můžete spolehnout.

Ještě jednou velké díky!

František Kroutil, starosta obce

ROZHOVOR S UKRAJINSKOU RODINOU „Z ORLOVNY“

Manželé Serhij a Oksana Lobasovi se se svými dětmi Katerinou, Marijí, Kyrylem a Annou a Oksaninou sestrou Marijí Kulešovou poprvé objevili v Telnici 20. března 2022. Po registraci na brněnském výstavišti přijeli svým autem do Telnice a ubytovali se na orlovně. Nejdříve zde bydleli ještě s rodinou Joanny, která je sestrou Serhije, která se ovšem záhy vrátila zpět na Ukrajinu. Zůstavší rodina pochází z ukrajinského města Černigov (Černihiv), které bylo pět týdnů okupováno ruskými vojsky. Toto město leží 80 kilometrů od běloruských hranic a 120 kilometrů od Kyjeva.

■ **Za jaké situace jste odjžděli z Černigova?**

Serhij: Nejdřív mne 24. února 2022 probudil vzdálený výbuch, potom další, za dvacet minut se ozvaly sirény.

Oksana: Stříleli ve dne i v noci, zněly i raketové výbuchy. Vůbec se v noci nedalo spát. Na okraji města probíhaly pouliční boje. Zůstávali jsme s dětmi schovaní ve sklepech v chladném prostředí. V našem domě a okolí nejel plyn ani elektřina. Nakonec jsme neměli ani vodu. Všechno bylo poškozeno výbuchy.

Katerina: Postupně v celém Černigově nic nefungovalo. Zůstaly otevřené jen některé obchody, a ty měly velmi málo zboží k prodeji. Byl zničen sklad paliva, takže nebylo možné si koupit benzín do auta. Postupně přestal být dostupný internet i mobilní telefonní síť.

Marija: Mému manželovi volali, že se má okamžitě dostavit do práce, protože začala válka. V naší firmě byla panika a strach, obyvatelé hromadně utíkali z Černigova.

■ **Kdy ve vás uzrálo rozhodnutí odejít z Ukrajiny?**

Serhij: Zlomilo se to v nás ve chvíli, kdy začalo být bombardováno centrum města. My jsme se totiž odstěhovali z na-

šeho bytového domu k mým rodičům do centra města, ale i to bylo zasaženo bombardováním.

Marija: Zničena byla knihovna, stadion, hotel, kino, oddělení policie a dva domy, ve kterých zahynulo nejméně padesát lidí. Také byly poškozeny školy, školky a nemocnice, bylo zasaženo obchodní centrum i mnoho bytových a rodinných domů.

Katerina: Nejvíce utrpěly bytové domy na okraji města, kde probíhaly největší boje. Vyjeli jsme 13. března 2022.

Serhij: Odjeli jsme přes poslední most, který ještě stál, ale hned 23. března ho Rusové rozbili. Stihli jsme to na poslední chvíli. Dnes máme informace o tom, že bylo zničeno okolo 1 500 rodinných domů a 10 000 bytů.

Oksana: Za hromadné hrdinství a statečnost obyvatel při obraně Černigova během ozbrojené ruské agrese proti Ukrajině obdrželo naše město vyznamenání od prezidenta Volodymyra Zelenského s názvem Hrdinské město Ukrajiny.

■ **Co se dělo s vašimi nejbližšími příbuznými, kteří neodjeli z Ukrajiny?**

Oksana: Serhijovi rodiče zůstali ve svém bytě, kde zůstali bez tepla, bez vody a bez elektřiny. Moji rodiče odjeli do Čerkaské oblasti, kde je jako uprchlíky přijali na místní ubytovně.

Marija: Můj manžel zůstal v Černigově a pracoval dál u svého zaměstnavatele. Protože jsme žili ve strachu, poslal mě s mojí sestrou do bezpečí. Nechtěli jsme se rozdělit, ale jinak to nešlo. Jsme spolu stále v kontaktu, pomáhala jsem mu zjišťovat různé informace, které potřebuje ke svému životu, protože neměl internet. Málokdo si to umí představit, jak je složité žít bez aktuálních informací, když nejde elektřina, nefungují telefony a internet. Můj a Oksanin bratr Viktor také zůstal v Černigově, nechtěl odjet, i když neměl požadovaný vojenský výcvik, a tak nemohl vstoupit do armády. Rozhodl se pomáhat dobrovolnický sousedům a známým.

■ **Jaká byla cesta do České republiky?**

Serhij: Nejdříve jsme přijeli na západní Ukrajinu, kde nás dočasně ubytovali. Dozvěděli jsme se, že evropské země pomáhají Ukrajině, a tak jsme se rozhodli pokračovat dále na západ. Přijeli jsme na Slovensko a překročili hranici v Uble, v Humenném jsme mohli jednu noc ve vojenském stanu přespat. Naše cesta pokračovala až do Brna, kde nám nabídli na jednu noc přespání v židenických kasárnách.

Oksana: Ráno jsme přijeli na Výstaviště, vyřídili si víza a čekali, kam nás pošlou dále. V tu chvíli se objevil starosta Telnice a už jsme věděli, kam pojedeme. Říkal nám, že můžeme být ubytováni na orlovně. V ten den jsme měli na orlovně setkání ukrajinských rodin, a tak jsme se mohli se všemi seznámit a získat informace o životě ve vaší obci.

■ **Jak se vám dnes v České republice, resp. v Telnici žije?**

Serhij: Žije se tu dobře. Místní lidé mi pomohli najít práci v Otmarově.

Oksana: Chtěli bychom poděkovat pracovníkům orlovně za přípravu našeho bydlení, včetně vybavení, lůžkovin a potravin na první chvíle po příjezdu. Velice nás potěšilo, že nás tu všichni přijali přátelsky. Pomohli nám s oblečením, bicykly, s kurzem češtiny a učebnicemi, dětem se školou i mateřskou školou, kroužky, s různými výlety apod.

Marija: Děkujeme všem obyvatelům Telnice, kteří nám pomáhají a setkávají se s námi s úsměvem. Setkali jsme se tu s místními Ukrajinkami Viktorií a Maruškou, které nám pomohly se ve zdejších prostředí adaptovat. Zpřístupnily nám třeba místní tradice, pomohly s tlumočením, takže doslova: pomáhaly slovem i dílem.

Katerina: Já chci poděkovat za možnost zúčastnit se setkání studentů v evropském programu Erasmus, který se odehrál v Adamově. Mohla jsem si tam zlepšit angličtinu a poznat tamní krásnou přírodu.

■ *Marijo, o Velikonocích jsi četla jedno čtení při nočních obřadech na Bílou sobotu. Jaké to pro tebe bylo, číst v tak slavnostní chvíli tak silné čtení o Abrahámovi a Izákovi?*

Marija: Byla jsem velmi poctěna, když mi byl svěřen takový úkol. Věřím v Boha, doma čteme Bibli. Jsme členy pravoslavné církve. Děkuji paní Haně, že mi

pomohla naučit se číst český text, který jsem si stále opakovala. Vyzkoušela jsem si správnost přednesu a s velkou radostí jsem mohla oslavit tento svátek a být součástí tohoto velikonočního shromáždění. Když jsem poprvé přišla na mši v Telnici, četli jste modlitbu za Ukrajinu, bylo velmi dojemné, že i na takovém místě nás lidé podporují a jsou s námi v duchovním spojení. Plakala jsem celou mši.

■ *Oksano a Serhiji, jak jste prožili Velikonoce v Telnici vy?*

Oksana: Na Květnou neděli jsme si vyšli s panem Pavlem na poutní křížovou

cestu do Jiříkovic, díky které jsme mohli poznat i další místa v okolí Telnice. Potkali jsme tam další průvod věřících ze Šlapanic. Překvapila nás účast širokých věkových kategorií, všichni se modlili a zpívali. Přítomný kněz ze šlapanické farnosti hovořil o Kristově utrpení, které připodobnil situaci ukrajinského lidu, což nás duchovně ještě více posílilo.

Serhij: Potěšilo mne, že jsem se mohl přidat k místním chlapům, se kterými jsem procházel Telnicí, navštěvoval místní rodiny, zpíval velikonoční písničky a poznával místní tradice. Udělalo mi to velkou radost. Máte tu výbornou slivovici. Děkuji všem za dobré pohostění a přátelství.

■ *Mášo, jak se ti líbí ve škole?*

Marija: Ano, líbí se mi tam. Učíme se nová slova, český jazyk. Co se naučím ve škole, učím pak doma svoji rodinu. Vyráběli jsme různé výrobky. Našla jsem tu taky nové kamarády, jak mezi místními dětmi, tak i ukrajinskými.

■ *Děkuji vaší rodině za milé přátelství a za společenství s námi. V době, kdy jsme tento rozhovor dělali, se připravoval koncert Kateriny v telnickém kostele, kde měla vystoupit se svojí bandurou, na kterou již jedenáct let hraje a s níž vystudovala konzervatoř. Přeji vám vše dobré a ochranu vašich rodin a také to, abyste se mohli brzy vrátit do vašeho světa a žít spokojený život v míru.*

František Kroutil

TELNICKÉ ZASTUPITELSTVO POZDRAVILY ŽENY Z UKRAJINY

Dne 31. března 2022 navštívily jednání zastupitelstva obce Telnice dvě ukrajinské ženy, Oksana a Marija. Přišly pozdravit představitele místní obce a přitom přednesly vlastní báseň, kterou věnovaly Telnici. Obě pocházejí z města Černigov (Černi-

hiv), které silně pocítilo útrapy války na Ukrajině. Před svým vystoupením pustili zastupitelům dvě krátká videa o krásách nejen svého města, ale i své země. Zastupitelé zahrnuli Ukrajinky, které nyní bydlí se svou rodinou na orlovně, upřímným potleskem,

starosta obce předal ženám jako poděkování květiny v jejich národních barvách. Za pomoc s organizací i překladem děkujeme Haně Kroutilové. Jejich báseň uvádíme v českém překladu.

František Kroutil, starosta obce

*Jsme z Ukrajiny, země nádherné,
kraj náš rodný – Černihiv.
Zelený, krásný a kvetoucí,
řeky, lesy, louky, pole.
Život – šťastný a úžasný,
plný plánů a nadějí,
zářivý, barevný.
Budte Bohu vděční a radujte se!
Všechno to zůstalo tam, daleko,
v naší zemi, ne v cizí,
v té, která nás odmala vychovala,
ukázala cestu životem.
Trápení přišlo najednou
jak nejhorší noční můra.
Jak bratr, když jde na bratra
v nesmyslné, nelidské válce.
Zčernalo všechno, zešedlo,
slyšet je bolest a sténání.
Kam se vydat, co dál,
kam schovat se před slzami?
Nálety v noci, údery,
už nemohu dál je strpět.
Shromáždím své maličké
a zrána toto místo opustím...
Na cestě pochybnosti, otázky,
zoufalství a tíže myšlenek.
S modlitbou v duši k Bohu,
šli jsme za krokem krok!
Kam jít? Kde zůstat?
Jaký kout nás ukryje?
Kde najít klidné nebe?
Kde je ticho a neburácí?*

*Jeli jsme vpřed, naslepo,
s nadějí v cizí lidi,
co mohou přinést mír a klid,
a ochránit naše děti!
A osud přinesl Brno,
to město v Česku.
A sama náhoda
do Telnice nás namířila.
Nemáme slov, jak jen to říci,
jak všichni jsme vám vděční!
Za tu péči a podporu,
co z hloubi srdce jste nám dali!
Obyčejní lidé z Moravy,
stali se naším rodným lidem!
Vaše přístřeší a pomoc,
pomohla nám znovu se nadechnout.
Věřte, že mír existuje!
A pravda Boží je na světě.
Že Ukrajinci nejsou sami
a nezůstanou v nesnázích!
V očích důvěra a klid,
lásky, naděje, laskavost!
A ruce k pomoci jsou otevřené,
na život znovu přivykat.
Váš kraj – částka Evropy,
země, kterou toto zdobí:
pohostinnost, jasný řád...
Budoucnost tvoří pro svůj lid!
V srdcích plných lásky,
cítíme ochranu a teplo.
V modlitbě prosíme Boha,
ať světlo porazí zlo!*

*Život je silnější než smrt
a potřeba je síly k životu!
Děti učit a je vést,
v duších jejich dobro poroste!
Úzkost není nadobro,
svět změnil se v led na chvíli.
Veškerá naděje je v Bohu,
kéž temné duše prohlédnou,
silou a inspirací společnou.
Kéž Hospodin dá moudrost,
abychom došli míru!
Co bude zítra, nevíme.
Dnes děkuji vám
za pomoc, co v Česku nacházím,
za pokojné nebe nad námi.
Budoucnost je v rukou Božích,
nevíme, co život přinese.
Čest v duši zachováme,
čeští poslové dobra!
Duše touží po rodném kraji,
co zůstal pod palbou!
Po lidech, kteří denně
brání „štitem a mečem“!
A střeží každým okamžikem,
všanc svůj život pokládají,
před valem nepřátelských okupantů!*

*Navěky a navždy, sláva Vám!!!
Sláva Ukrajině!*

*Sláva České republice!
Hrdinům sláva!*

VÝLET UKRAJINSKÝCH DĚTÍ DO LAMACENTRA

V návaznosti na první návštěvu Lamacentra, kterou počátkem dubna absolvovaly místní ukrajinské rodiny, bylo dohodnuto, že z Telnice vyjede ještě malá výprava dětí, které se zde setkají

s čerstvě narozenými kůzlátky a lamami. Díky ochotě a vstřícnosti chovatelů na brněnských Hádkách jsme vyrazili 11. května 2022 spolu s 15 ukrajinskými dětmi a některými jejich rodiči na milou návštěvu. Děti měly možnost si pohrát s pěti malými kůzlátky, králíčk-

ky, mohly si je samy nakrmit, pohladit. Bylo krásné vidět, jak to děti baví a jakou z toho mají radost. Navštívili jsme taky místní lamy, které byly v očekávání, takže jsme je moc nerušili a citlivě se s nimi pozdravili. Mladší lamy, které nebyly v očekávání, jsme mohli polévat vodou a umývat jim nohy a bříška, určitě je to v horkém počasí příjemně osvěžilo. Moc děkujeme všem, kteří nám tento výlet zprostředkovali, velké poděkování patří paní organizátorce Dagmar Čechové (ze Sokolnic), ale i řidiči minibusu panu Ladislavu Huslíkovi, který nás bezpečně a pohodlně přivezl na místo samé i zpět domů.

Viktorie Sekaninová

MINISTRANTSKÉ SPORTOVNÍ SCHŮZKY NAVŠTĚVUJÍ UKRAJINSKÉ DĚTI

Každé úterý od 16 do 17 hodin obývají sál sokolovny ministranti z Telnice, Sokolnic a nově také děti z Ukrajiny. Při tréninku florbalu, sálového fotbalu (s pěnovým míčem) či přehazované se děti rozdělí a vytvářejí pokaždé jinak poskládané týmy spoluhráčů, čímž se seznamují a komunikují. V závěru června pak spolu vyrazí na závěrečný „turnaj“ (zatím je překvapením, kam to bude), aby si společně užili vyvrcholení celoročních sportovních aktivit. Jsme rádi, že mezi nás Maxim, Vasil, Max a Alina pravidelně docházejí.

FK

ODHALENÍ KAMENŮ ZMIZELÝCH NA CHODNÍKU V NÁDRAŽNÍ ČTVRTI

Nádražní čtvrť zažila 4. dubna 2022 v 16 hodin pietní akt, kterým jsme si všichni připomněli události, jež se odehrály před 80 lety. Tedy odjezd židovské rodiny Moravcovy na cestu, z níž se už nikdy nevrátila.

Telnický místostarosta Jan Dudák nejprve přivítal vzácné hosty: mezi prvními paní Amalii Annu Dudovou, rozenou Velinskou, a jejího bratra Mirka Velinského, kteří jsou přímými potomky rodiny Moravcovy, a jejich rodinu a přátele. Za Telnici dorazili starosta a místostarosta obce. Dalšími hosty byl zpěvák Tomáš Neufeld a další členové brněnské židovské obce. Za společnost Labtech, která nyní vlastní dřívější dům

rodiny Moravcových, přišel Ing. Petr Povolný, jednatel společnosti. Srdečně byl přivítán také telnický pan farář Oldřich Chocholáč za místní farnost a také sestra Eva Kořalníková za místní Sokol, neboť podle tvrzení některých pamětníků byly Moravcovy děti členy této místní organizace. Paní Eva je současně dcerou telnického pamětníka Ladislava Kořalníka, který se velmi zasloužil o oživení kontaktu s rodinou Moravcových a do konce svého života podporoval místní pietní aktivity na památku této židovské rodiny. Po tomto úvodu zazněla z úst pana Neufelda zádušní modlitba Šivisi.

Následně přečetl pan místostarosta text, který krátce přiblížil životní osudy rodiny Moravcových podle podání samotné vnučky Amalie Anny Dudové: „Dědeček Berthold byl obchodníkem s obilím a babička Evženie se starala o koloniál v našem domě v Nádražní čtvrti (ten můžete vidět v rekonstruované podobě napravo od vjezdu do firmy Labtech). Rodiče Moravcovi spolu měli pět dětí: nejstarší byla moje maminka Amalie (*1922), následovali Hella (*1923), Růžena (*1924), Hana (*1926) a Mojmir (*1928). Dědeček byl uznávaným člověkem a odborníkem, spolu s maminkou se jako Židé vždy hlásili k české národnosti. Události válečného období ovlivnily jeho rozhodování o osudu rodiny, proto nechal všechny děti vyučit praktickým řemeslům. Všichni se připravovali na odchod do Argentiny. Ten však již nestihli. Amalie – moje maminka – měla to štěstí, že se stačila provdat v březnu 1939 do Zlína, kam se také spolu s mým tatínkem Eduardem Velinským odstěhovali. Právě dnes, 4. dubna, před 80 lety (1942) nacisté deportovali hromadným transportem celou rodinu přes Brno a Terezín do Sobiboru, kde nejdříve pracovala na melioracích. Po jejich ukončení si všichni museli vykopat vlastní hrob a spolu s ostatními byli pravděpodobně zastřeleni a do tohoto hrobu pohřbeni.

Nejstarší dcera Moravcových – moje maminka Amalie Velinská – tedy nenastoupila do transportu, protože žila ve smíšeném manželství, což bylo zpočátku Němci tolerováno. Musela se však před gestapem se svou rodinou ukrývat. Ke konci roku 1944 zatkl gestapo na základě udání mého otce – stalo se to v momentu, kdy jsme byly s maminkou v bytě přítomny. Na gestapo odešla maminka s otcem. Otec se už nevrátil a těhotnou maminku odkázali na pozdější trans-

port. Zlínské gestapo poslalo tatínka přes Pankrác do koncentračního tábora Annaberg u Chemnitz v Německu, odkud 5. května 1945 pomohl uprchnout skupině vězňů těsně před tím, než byl tábor vyhlazen. Po různých útrapách se po válce koncem června 1945 vrátil domů. Ve skupině uprchlých vězňů byl například spisovatel Milan Fábera, dr. Michal – člen opery pražského Národního divadla, pan Bergman a pan Urx. Mezitím maminka porodila na cizí průkazku syna Eduarda – i díky statečnosti primáře zlínské porodnice. Zajímavostí může být to, že maminka skutečně obdržela pozvánku do transportu vypraveného z Prahy v únoru 1945, na který už nenastoupila. V roce 1947 se ještě ve Zlíně narodil můj bratr Miroslav. Naše rodina se přestěhovala zpět do Telnice, kde v našem domě maminka obnovila obchod po svých rodičích. Otec zůstal pracovat u firmy Baťa ve Zlíně, odsud byl ale v padesátých letech jako „Batovec“ vyhozen. Nastoupil dělnickou profesí v Brně. Dědečkův tel-

nický dům a přilehlé budovy potřebovaly velké opravy, a na to moji rodiče neměli peníze. Navíc se jednalo o majetek s větší hodnotou než jeden milion korun, takže podléhal státní konfiskaci. Museli jsme se tedy přestěhovat do Brna. Následky těžké práce v zimě v koncentračním táboře se pak projevovaly na zdravotním stavu mého otce po celý zbytek jeho života. V srpnu 1968 se po příjezdu cizích armád otec natolik rozčílil, že nedlouho poté zemřel. Maminka žila až do svých 81 let, kdy v Brně zemřela.“

Slovo si pak vzal starosta obce Telnice: „Stojíme na místě, které jsme vybrali pro umístění kamenů zmizelých, v němčině se jim říká Stolpersteine. Jak jsem se dočetl, doslovný význam tohoto německého názvu je ‚kameny, o které se lze zakopnout, o které se má zakopnout!‘ V roce 2008 se do mezinárodního projektu Stolpersteine zapojila Česká unie židovské mládeže, jejíž členové přišli s českým názvem Kameny zmizelých. Původní myšlenku na

vznik těchto malých památníků na oběti nacismu dostal Günter Demnig již v roce 1993. Tyto kamenné kostky se obvykle integrují do dlažby před posledním bydlíš-
tím obětí nacismu. V našem případě jsme se mírně odchýlili, ale důvodu jistě všichni porozumíte: pokud bychom kameny dali skutečně před dům dnešní firmy Labtech, kde končí chodník, po kterém už prakticky nikdo nechodí, těžko bychom naplnili smysl položení těchto pamětních kamenů. Právě toto místo, které je prakticky součástí autobusové zastávky na zdejším dopravním uzlu, je vhodnější. Zde kameny upoutají pozornost současných i budoucích generací. A mohou tak připomenout oběť, kterou přinesla rodina Moravcových během II. světové války, v rámci genocidy Židů, která kvůli krvežízivosti nacistů vyhladila miliony obyčejných lidí, takových, jakými jsme dnes my sami.

Mnoho z nás už si ve svém životě několikrát ověřilo, jak důležité je si některé události připomínat. A právě na okamžiky, které vedly k nespravedlivému usmrcování lidí podle příslušnosti k určité rase, národnosti, náboženskému přesvědčení, stavu apod., bychom neměli zapomenout. Dnešní doba nám sama ukazuje, jak rychle se mohou události odehrát a změnit osudy nejen jednotlivců, ale celých národů, možná i kontinentů. Nezapomínejme.“

Následovalo odhalení kamenů – nejprve starosta obce z chodníku pozvedl šest červených růží, které předal do rukou paní Dudové. V tu chvíli se zvedl

vít a odnesl zdobnou látku, kterou byly kameny zakryty... Dojemnou chvíli doplnil zpěvák Tomáš Neufeld modlitbou za zemřelé El male rachamim, při níž zaznělo jméno rodiny Moravcových.

Další slova patřila místostarostovi, který ve zkrácené podobě citoval obecní kroniku (kronikáře Jindřicha Svobody):

„Je pravda, že se mnoho lidí bálo s nimi stýkati, aby nepřišli v podezření, a je pravda, že se našli jedinci, kteří by rádi s židy zúčtovali, ale netroufali si. Starosta Ryzner držel nad rodinou Moravcovou ruku. Pisatel těchto řádků navštěvoval veřejně rodinu Moravcovu, ač jsem s nimi nebyl v obzvláštním přátelství. Poznal jsem jejich rodinné poměry a v mnoha věcech se se mnou radili. Důvěřovali mně a byli za každou zprávičku vděčni. Rodina Moravcova žila ještě na svém domě. Moravec měl v úmyslu se vystěhovat do Argentiny. Připravoval se a vyjednával. Dcery dal učití řemesla, aby se mohly v cizině uplatnit. Hella se učila jako modistka, Růžena šití, Hana kadeřnictví. Chlapec Mojmir byl churav.“

Příchodem Němců 15. března (1939) bylo odstěhování znemožněno. Moravec věděl, že Němci jej nenechají na vlastním domě, domluvil se s Vojtěchem Svobodou, majitelem domu č. 76, že si ze stáje ve dvoře upraví pro rodinu byt. Sotva dokončil práce, byli vyzváni všichni židé z Brněnska, aby se připravili se svými rodinami, že budou odvezeni do Terezína. Každá osoba mohla si vzít dva kufříky, v jednom

potravin na tři dny a ve druhém prádlo, pracovní šaty, rezervní boty apod.

Z Telnice odjela rodina Moravcova s předepsanými zavazadly, v jednom kufříku každý měl potraviny a ve druhém, větším, prádlo a jiné svršky. Mluvil jsem s nimi večer před odjezdem. Utěšovali se, že budou všichni pohromadě a oddávali se do vůle Boží. Matka měla největší starost o svého churavého synáčka. Domnívala se, že budou v Terezíně společně, a tam že jim bude dána práce. Němci vyhlašovali, že Terezín je rekreační místo. Tehdy jsme ovšem nevěděli ještě, co vše je v Terezíně, jaký hrozný koncentrák.

Ještě za šera, kdy město Brno bylo liduprázdné, a pátý peron obstoupen vojskem, přivlekli gestapáci zástupy lidu židovského, muže, ženy, děti, starce a stařeny belhající, ženy těhotné i s dětmi, ale neprosící gestapáky o milost. Pátý peron naplněn živými nešťastnými lidmi a do toho se mísily ostré přidušené gestapácké rozkazy německy: „Kufry, v nichž máte svršky, odložit do posledních dvou nákladních vozů, vydají se vám na místě určení!“ Druhý příkaz: „Ženy nastoupí do předních vozů a do zadních vozů muži.“ Tím rodiny rozloučeny.

Dán příkaz k odjezdu vlaku. Vlak se hnul a na kolejích pátého peronu zůstaly dva nákladní vozy, v nichž byly uloženy kufry. Vlak mířil k Přerovu a ztratil se ve tmě!“

Děkujeme všem, kteří se tohoto pietního aktu zúčastnili, anebo se na jeho přípravě a průběhu podíleli.

František Kroutil, starosta obce

TELNICKOU MYSLIVNU ZDOBÍ NOVÁ SOCHA ANDĚLA

Sochař Zdeněk Lindovský se svým dílem

Dříve se mezi telnickým rybníkem a Zlatým potokem rozléhal vrbový hájek. V roce 1914 zde byla obcí postavena opatrovna (později též nazývána „zemědělský útulek“). Místní ženy (opatrovnice, pěstounky) v ní až do 15. listopadu 1955 hlídaly děti rolníků, kteří chodili během dne pracovat na pole. Budova sloužila před II. světovou válkou i jako pokusná prádelna a kuchyně pro školní děti, pak také jako prádelna pro veřejnost. Od 5. června 1956 zde byla zřízena mateřská škola. Od přestěhování školky do staré orlovny tuto budovu využívají telničtí myslivci. V prostoru za opatrovnou zřídila v roce 1925 obec ohrazené rejdiště pro mladé koně a skot. Na tomto místě stávaly mlátičky na mlácení obilí. Dnes slouží přilehlý park dětem a mládeži jako dětské a sportovní hřiště. Na fasádě opatrovny (nynějši myslivny) je výklenek, v němž kdysi stávala socha

anděla. Ta se za nevyjasněných okolností, pravděpodobně po II. světové válce, ztratila.

Po mnoha desetiletích se však objevila myšlenka sochu anděla do výklenku navrátit. A tato myšlenka se potkala s přáním paní Amalie Anny Dudové nějak vyjádřit vděčnost za dobré vztahy s vesnicí, v níž má rodinné kořeny. Proto oslovila pana Zdeňka Lindovského z Kunštátu na Moravě s jednoduchým zadáním, které formuloval starosta obce: potřebujeme sochu anděla s dětským motivem. Právě takový by se na budovu bývalé opatrovny hodil – jako připomínka anděla strážce, jenž chránil děti, které se dříve v opatrovně hlídaly a vychovávaly.

A tak se u budovy myslivny v pozdním odpoledni 4. dubna 2022 sešli všichni aktéři této malé slavnosti: štedrá dárnkyně paní Amalie Anna Dudová a její

bratr Miroslav Velinský s příbuznými a přáteli; autor sochy Zdeněk Lindovský s rodinou a přáteli; za telnické myslivce finanční hospodář Antonín Měrka a dva myslivečtí trubači; vedení obce reprezentované starostou a místostarostou; telnický pan farář Oldřich Chocho-láč; firma Enorm, která zajistila plošinu i s obsluhou; kameraman a režisérka z České televize, kteří zde natáčeli svou reportáž; a konečně také řada místních obyvatel a sousedů.

Citujeme ze slov starosty obce:

„V obecní kronice se nám dochoválo jen několik zpráv o naší opatrovně. Víme, proč vznikla a k čemu dříve i později sloužila. Víme také, že se o ni velmi zasloužila významná osobnost, pan Alois Barták. Víme také, že zde chvíli fungoval obecní úřad, svou klubov-

Pan farář Oldřich Chocho-láč na plošině žehná anděla

O slavnostní atmosféru se postarali myslivečtí trubači

Amalie Anna Dudová se svým bratrem Miroslavem Velinským uctili také památku svých předků u pomníku obětí II. světové války

Opatrovna v roce 1928 – vzadu za ní je vidět ohrazené rejdiště pro koně a dobytek

nu zde dočasně měli i místní svazáci. Tento dům toho zažil ve své historii mnoho. Dnes slouží našim myslivcům jako jejich zázemí a využívají jej také místní lidé k různým rodinným oslavám a setkáním. Jeho původní záměr však směřoval k dětem. A můžeme jen odhadovat, proč měla opatrovna ve výklenku právě postavu strážného anděla. Právě to je role strážných andělů: aby opatrovali a chránili lidi. A že děti svým pohybem a různými nápady umí k takové ochraně připravit spoustu neočekávaných příležitostí, všichni dobře víme. Snad měla přítomnost sochy anděla přinést tolik potřebnou ochranu dětí při jejich hlídání, když je-

Děti ve zdejší opatrovně (snímek z 27. října 1945)

jich rodiče museli během dne pracovat na poli.

Původní anděl se ztratil, a tak jsme hledali jiného. Nebylo jednoduché ho najít, jedna z variant byl nákup sochy ve Spojených státech amerických. Ale firma ho nechtěla doručit do České republiky, jen do Rakouska. Proto jsem požádal Mirka

Velinského, jestli by nebyl ochoten nám ho pořídit a přivést přes hranice. Ochotně souhlasil, dozvěděla se to však jeho sestra Amalie, a ta nabídla, že sochu nechá vyrobit na míru a věnuje jí naší vesnici. Slovo dalo slovo, pan Lindovský dostal zadání a z výsledku se nyní můžeme společně těšit.“

Krásnou sochu anděla, sklánějícího se nad dítětem, které má v ruce míč, odhalil Miroslav Velinský. Spolu s paní Amalií Annou Dudovou jsou vnoučaty židovských manželů Bertholda a Evženie Moravcových, kteří se svými dětmi museli v roce 1942 opustit svůj domov v Nádražní čtvrti a nastoupit na cestu do Terezína a následně Sobiboru, odkud už se nevrátili.

Po odhalení sochy následovalo požehnání od telnického pana faráře, který byl k soše vyzvednut plošinou, takže svěcená voda dosáhla přesně tam, kam bylo třeba. Pan farář promluvil také o tom, že ochranu a péči si zaslouží nejen děti, ale i dospělí.

Děkujeme paní Amalii Anně Dudové za její krásný dar, panu sochaři Zdeňku Lindovskému za jeho nádherné dílo, firmě Enorm za technickou spolupráci při instalaci sochy, panu faráři za požehnání a vůbec všem, kteří k obnově tohoto symbolu opatrovny, resp. myslivny přispěli. Celou slavnost doprovodili trubením na myslivecké rohy dva trubači, kterým také srdečně děkujeme.

František Kroutil, starosta obce

TELNICI JSME UKLÍZELI I PŘES CHLADNÉ POČASÍ

V sobotu 2. dubna 2022 ráno nás čekal jeden z chladnějších jarních dnů. Teploty se pohybovaly pár stupňů nad nulou a vítr byl víc než čerstvý. S ohledem na to nás překvapil počet ochotných lidí, kteří se sešli, aby se zapojili do akce „Uklidme Telnici“. Vidina čistší obce a pomoc přírodě od odpadu motivovaly přes dvacet účastníků. Skupinky se vydaly po známých lokalitách: u čerpací stanice Bentel, od Otmarova podél státní silnice, v okolí U-rampy, uli-

cí Brněnskou, v okolí potoka od železničního mostu až po měnínský balaton. Oblast hájku směrem na Vladimírov si vzali na starost myslivci. Nádražní čtvrť tentokrát zůstala bez účastníků. Někteří v termínu nemohli, jiné možná odradilo chladné počasí.

A tak jsme v sobotu společnými silami odlehčili Telnici od pohozeného odpadu, který jsme předali na sběrné místo. Uklízejícím bylo nabídnuto občerstvení v podobě oplatků a minerální vody. Sa-

mozřejmě nechyběly ani ochranné pracovní pomůcky. Díky všem zúčastněným za vynaloženou aktivitu a pozitivní přístup, se kterým se v sobotu opřeli do práce. Děkujeme také zapojeným ukrajinským rodinám, které tvořily zhruba polovinu všech zúčastněných osob.

Pokud máte chuť zapojit se do úklidu v jiný, vámi vybraný den, ozvěte se na obecní úřad. Rádi váš úklid v případě zájmu podpoříme úklidovými pomůckami.

Ivana Mířková

KURZ ŘEZU OVOCNÝCH STROMŮ BYL SKVĚLÝ

Třicet účastníků praktické ukázky řezu ovocných stromů už dnes bude vědět, kdo je to Jan Urbánek. Tento zkušený pěstitel, sadař a odborník na slovo vzatý rozdával své zkušenosti těm, kteří se přihlásili do našeho mimořádného a praktického kurzu. Ten nakonec proběhl na dvě fáze. V sobotním dopoledni 9. dubna 2022 na zahradě u Gallů a odpoledne pak u rodiny Földvari v Nádražní čtvrti.

Mnoho důležitých zásad, překvapivé postupy podložené celoživotními zkušenostmi, ochota, vstřícnost, pohoda. Oběma skupinkám stálo za to, aby dvě hodiny poslouchaly a učily se. A z úst našeho lektora zaznělo, jakou má radost, že účastníky jeho kurzu jsou také mladší ročníky.

Domnívám se, že skutečně všichni účastníci byli nadšeni a spokojeni. A naši úctu si takový člověk zaslouží i proto, že všechny své zkušenosti zanechává na svém YouTube kanálu, který si může prohlédnout každý, kdo si udělá

chvilu času pro své ovocné stromy: stačí jen vyhledat „Jan Urbánek pěstitel“.

Děkujeme oběma rodinám, které poskytly své zahrady pro účely našeho

praktického kurzu. A především velké díky Janu Urbánkovi. Klobouk dolů před Vámi, mistře.

FK

VELIKONOČNÍ JARMARK POHLADIL TVOŘIVOU DUŠÍ

Ve spolupráci s obcí Telnice jsme 9. dubna 2022 v naší keramické dílně v Šatlavě uspořádali Velikonoční jarmark. Nabídli jsme k prodeji různé keramické výrobky s velikonoční tematikou, dokonce i pomlázky. Kromě toho si mohli návštěvníci také osobně vyzkoušet hrnčířský kruh. Jsme rádi, že můžeme podpořit nám blízké řemeslo.

V klubovně KLASu si pak mohly především děti vyrobit s paní Renatou Zemanovou různé ozdobné předměty s velikonoční tematikou, a těmi pak krásně nazdobily zahrádku před Šatlavou. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl poskytnut místním ukrajinským rodinám – děkujeme!

Věříme, že se nám podařilo vytvořit příjemnou atmosféru a že každý, kdo si něco zakoupil nebo vyrobil, bude mít na jinak chladnou „květnou“ sobotu krásnou vzpomínku.

Irena Flodrová

VELIKONOČNÍ KERAMICKÉ TVOŘENÍ PRO RODIČE S DĚTI

V pátek 25. a v sobotu 26. března 2022 jsme v naší keramické dílně v Šatlavě pro rodiče s dětmi uspořádali Velikonoční keramické tvoření. Mile nás překvapil velký zájem mezi místními rodinami, nabízené termíny se velice rychle naplnily. Věříme, že malování na keramiku s velikonoční tematikou bylo pro děti i dospělé velkou zábavou na páteční a sobotní odpoledne. Navíc si každý mohl odnést krásnou vzpomínku a památku.

Irena Flodrová

ŽEHNÁNÍ REKONSTRUOVANÉHO KŘÍŽE NA MRTVÉ

Deštivé počasí přivítalo telnické, sokolnické a kobylnické farníky v pátek 8. dubna 2022 u rekonstruovaného kříže „na Mrtvé“, na jehož opravě se podíleli: obec Telnice (a její pracovní četa), umělecký kovář Ivo Lorenz a kameník Petr Bandouch. Na kříži byl doplněn korpus a lampička, byly provedeny kovářské, kamenické a zednické práce a nezbytné nátěry. Vyčištěno bylo okolí kříže a vysazena zeleň. Zrekonstruovaný kříž požehnal telnický farář P. Oldřich Chocholáč, který připomněl také všechny smuteční průvody, které okolo kříže po staletí procházely ze Sokolnic do farního kostela. Děkujeme všem, kteří se tohoto obřadu i přes nepříznivé počasí zúčastnili, a také všem, kteří se o rekonstrukci této místní sakrální památky zasloužili.

František Kroutil, starosta obce

VELIKONOCE A JARNÍ MĚSÍCE V NAŠÍ FARNOSTI

Letošní Velikonoce jsme v naší farnosti opět mohli prožít náležitým způsobem bez jakýchkoliv omezení. Zase jsme se mohli setkávat ve větší počtu ve Svatém týdnu a oslavit největší svátky v roce v kruhu naší farní rodiny. Po Květné neděli přišel na řadu Zelený čtvrtek ve farním kostele, ale také v tento den výlet ministrantů s panem farářem Oldřichem Chocholáčem a jáhnem Janem Huskem do brněnské katedrály, kde jsme společně slavili *Missa Christmas* – nechybělo ani pověstné přátelské pozdravení našich kluků s otcem biskupem Pavlem – kolik radosti to klukům přineslo...

Opravená střecha fary

Zelený čtvrtek – ministranti s biskupem Pavlem na Petrově

O Velkém pátku se sešla velká řada farníků v zámeckém parku v Sokolnicích, kde jsme spolu prožili křížovou cestu na téma „radost“. Velkopáteční obřady tentokrát vedl v Telnici náš jáhen a my jsme si ve tři hodiny připomněli Kristovu oběť na kříži. Po Bílé sobotě jsme slavili velikonoční vigilií skutečně až po setmění, tedy ve 22 hodin. Tentokrát dostali při čtení biblických textů příležitost nové tváře naší farnosti. A tak zazněla nejen krásná rodná slovenština, ale také čeština čtená dočasnou obyvatelkou zdejší orlovny, Ukrajinkou Marijí, která úryvek o obětování Izáka Abrahámem přečetla skutečně s velkým osobním procítěním.

Velikonoční neděli jsme pak oslavili v tradičním dopoledním čase, přičemž došlo i na tradiční požehnání pokrmů. O velikonočním pondělí se pak po ranní mši svaté podařilo všem ministrantům

úspěšně a s veselou písničkou vyšlehat všechny ženy vycházející z kostela. Velké poděkování patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k přípravě a uskutečnění krásných velikonočních svátků v naší farnosti. Děkujeme také dětem, které o velikonočním Třídenní obětavě hrkali v ulicích Telnice.

Velikonocům předcházející postní doba také přinesla řadu farních aktivit. Na třech sportovištích se sešla děvčata při Dívčí olympiádě, nejen kluci pak odehráli velký Ministrantský florbalový turnaj. Požehnán byl nově zrekonstruovaný kříž na Mrtvé, socha anděla ve výklenku myslivny a v polovině května také socha sv. Floriána ve výklenku hasičky. V postním období se také opravovala střecha fary, což se nakonec ve spolupráci s firmou FALTON podařilo dokončit právě do Velikonoc. Díky kompletní výměně střešní krytiny (a latí) se tak mohlo začít ještě jedno dílo navíc. Tím je bydlení pro jednu ukrajinskou rodinu, která si přebudovala část prostor v bývalé hospodářské části farní budovy na svoje bydlení. Farnost se do rekonstrukce pustila i s dobrovolnickou pomocí některých farníků a také díky mimořádné sbírce, kterou podpořila řada našich farníků, ale i obec Telnice a třeba i sousední farnost Prace. Děkujeme! Ve chvíli, kdy vychází toto vydání Telnického zpravodaje, by mohlo být toto dílo již blízko svého dokončení.

V průběhu velikonoční doby se někteří naši farníci vydali na různé výlety a zájezdy: autobusem do Moravského Krumlova či na Slovácko, donátoři fondu Puls na pouť do Žarošic, ministranti si vyjeli vlakem do Olomouce na Ministrantský den. Koncem května jsme se sešli na farním odpoledni na kostelním nádvoří. Milá zpráva přišla z indického Belgaum, kde byl 16. května vysvěcen na kněze Praveen John Dandavatti, kterého naše farnost v rámci projektu Adopce na dálku mnoho let podporovala. Srdečně mu blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání pro jeho kněžskou službu.

V pátek 10. června srdečně zveme na Noc kostelů, kterou letos v naší farnosti prožijeme v zámecké kapli v Sokolnicích a v kapličce na sokolnické návsi. V polovině června se těšíme na slavnost patrona našeho farního kostela sv. Jana Křtitele, kdy bychom měli v neděli 19. června 2022 mezi sebou přivítat také krojované stárky. V červenci nás ještě čeká návštěva poutního místa na Zelené hoře a v září na svátek sv. Václava také farní Svatováclav-

Velký pátek s jáhnem Janem Huskem

Bílá sobota – Marija Kulešova čte ze Starého zákona

Velikonoční neděle s otcem Oldřichem Chocholáčem

ská pouť (autobusem). Třináct dětí čeká v červnu první svaté přijímání a všechny se pak mohou těšit na farní táborák na konec školního roku a v létě pak na dívčí a ministrantský tábor. V neděli 14. srpna

pak vykonáme tradiční pouť do nedalekých Tuřan. Všichni jste srdečně zváni. Přejeme vám požehnané léto a šťastný návrat domů, ať už tento čas strávíte kdekoliv.

Telnická farnost

VÝLET MINISTRANTŮ NA PETROV NA ZELENÝ ČTVRTEK

Na Zelený čtvrtek 14. dubna 2022 vyrazili ministranti na tradiční výlet na Petrov. Vlakem do Brna a pak hezky pěšky do kopečka. Cestou vždycky potkáváme luxusní sportovní vozidlo zaparkované na obvyklém místě u Kapucínů – i když proběhla dvouletá pauza našich výletů, opět jsme nebyli zklamáni: tentokrát to byl černý sporták značky McLaren. Zpátky by se s ním kdekterý z nás rád svezl domů...

V katedrále sv. Petra a Pavla jsme se zúčastnili slavné mše svaté *Missa Chrismatis*, při níž jsme sloužili spolu s desítkami dalších ministrantů naší diecéze. Po ní jsme si splnili naše předsevzetí, že si pláceme pro radost s některým z našich biskupů. Velmi vstřícný a ochotný byl opět otec biskup Pavel Konzbul, který nám svým veselým přístupem udělal velkou radost, i náš pan farář si to přátelské plácnutí nenechal ujít. Památkou nám jsou krásné fotografie.

Cestou zpět jsme spolu tradičně poobědvali v jedné velmi oblíbené restauraci a vydali se na cestu domů. Protože nám přálo počasí, ještě jsme si užili přátelského fotbalového mače. Zažili jsme pohodový výlet a moc děkujeme za doprovod a podporu panu faráři Oldřichu Chocholáči a našemu jáhnovi Jendovi Huskovi.

František Kroutil st.,
za všechny zúčastněné ministranty

VÝLET NA MINISTRANTSKÝ DEN V OLOMOUCI

Ráno jsme všichni pod vedením jáhna Jendy Huska vyjeli z Telnice a Sokolnic do Brna na hlavní nádraží. Tam se k nám připojili ministranti z kostela sv. Jakuba. Když náš vlak dojel do Olomouce, vydali jsme se do semináře, kde se měl uskutečnit náš program.

Byli jsme rozděleni do dvou kategorií, a to 12–14 let a 15+. Všichni jsme dostali pásky na ruku s telefonním číslem nám přiděleného vedoucího, který se o nás po celý den staral. Starší skupiny se odebraly na přednášku vojenského kaplana Petra Fialy, na rozjímání o tom, proč jsme začali ministrovat, a na přednášku bohoslovce Josefa Kvapíka na téma: Proč mají ateisté pravdu? Box, střelba ze vzduchovky, lezení po bednách s jištěním a další takové aktivity si

zase mohli vyzkoušet mladší ministranti. Věřím, že si to všichni užili.

Součástí programu byla i společná mše s brněnským biskupem Vojtěchem.

A nemohl chybět ani oběd, na kterém si jistě pochutnali i ti vybíravější z nás. Když jsme odpoledne odjížděli, měli jsme všichni dobrou náladu a nikdo

z nás nelitoval toho, že tam jel, ba právě naopak. Příště určitě pojedeme znovu a já doufám, že ještě ve větším počtu.

Václav Kroutil, za všechny účastníky

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ PO TELNICI

Letos jsme se po dvouleté covidové pauze znovu mohli sejít u kostela a společně vyrazit hrkat do ulic Telnice. Neodradil nás ani déšť, ani silný studený vítr. Oproti jiným rokům sice byla účast nižší, ale věrné a vytrvalé děti

i přesto na Velký Pátek a Bílou Sobotu vzaly do rukou různé tragače, hrkače, řehtačky a klepače a připomněly Telnickým velikonocní příběh. Díky všem koledníkům a také těm, kteří nás cestou podporovali.

Vzpomínka na hrkání ze začátku 60. let 20. století: zleva Stanislav Mrkvica, Karel Mrkvica a Karel Šenk

*My klekáni hrkáme,
tím památku slavíme,
že Kristus Pán pro nás umřel
a pro nás na kříži pněl.*

*On smrt hořkou podstoupil,
by nás hříšné vykoupil,
a naše nepravosti
ráčil na sebe vzít.*

*Proto, milý křesťane,
modli se Anděl Páně,
aby nás Bůh vždy zachoval
na přímluvu Marie.*

Kateřina Umlášková

NA ČAJI O PÁTÉ PANOVALA PŘÍJEMNÁ ATMOSFÉRA

V neděli 24. dubna 2022 pořádaly členky sociální komise po tříleté pauze akci zvanou Čaj o páté. Program nedělního odpoledne byl pestrý a zaplněný do poslední minuty. V úvodu pan starosta přivítal všechny přítomné hosty. Jako první vystoupil vzácný host, operní pěvec Milan Voldřich. Mistr měl připraveny dvě árie, které zpíval v italském jazyce. Přítomní hosté mistra ohodnotili hlasitým potleskem. Následovalo vystoupení členek telnického KLASu s veselým pásmem scének a písniček. Dámy byly jako vždy úžasné a sálem se nesl hlasitý smích následovaný bouřlivým potleskem. Naše pozvání opět neodmítli členové tanečního klubu ze Sivic, kteří nám v průběhu odpoledne předvedli dva tance. Úžasné kostýmy a ta-

neční kreace zaplnily celý sál. Tentokrát nás s sebou vzali na americký kontinent: do Spojených států a dalekého Mexika. Sivičtí přátelé s sebou vždy přivezou skvělou náladu.

Jsem ráda, že pozvání na Čaj přijala také paní Lucie Hebelková, a obohatila tím nedělní program o kvíz, který se týkal zajímavostí z našeho regionu. Výsledky členky sociální komise vyhodnotily a výherkyně kvízu obdržela od paní Hebelkové krásnou vlastnoručně vyrobenou keramickou mísu. Pro hosty byla již tradičně připravena vtipná tombola, kterou moderoval pan starosta, který také srdečně pozdravil pana Vladimíra Krále, který tuto tombolu před ním vždycky vesele kočíro-

val. O hudební doprovod během odpoledne se postarala dechová hudba Telničanka s kapelníkem Alešem Kučerou. Všichni přítomní si mohli pochutnat na výborných koláčcích z pekařství Kulhánek a Drápal či připraveném čaji. Byli jsme také rádi, že si mnozí s radostí zatančili a vůbec že se spolu zase rádi potkali.

Podle reakcí všech přítomných se nedělní odpoledne na Čaji opět vydařilo. Zastavili jsme se krátce v Itálii, Mexiku a neopomenuli jsme ani náš region Cezava. Velmi děkuji za pomoc při organizaci členkám sociální komise a také Veronice Slezákové za průběžné moderování, členkám KLASu za jejich vtipný doprovodný program, za dvě

krásné árie v podání operního mistra Milana Voldřicha, paní Lucii Hebelkové za úžasný naučný kvíz, Aleši Kučerovi a členům kapely Telničanka za hudební doprovod, členům Sivičského tanečního klubu, že nás opět potěšili svojí přítomností a slíbili, že příští rok přijedou zase. Budeme se těšit, do které země či doby nás „vtáhnou“ příště. Poděkování za spolupráci patří také restauraci U Seňora a telnickému Sokolu.

Věřme tak společně, že se již žádná „nechtěná pauza“ konat nebude. Víme, že není vždy na světě všem veselo, proto považuji za důležité sbírat byt i malé střípky radosti a smíchu a načerpat tak tolik potřebnou pozitivní energii.

Za sociální komisi Lenka Sobotková

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

V sobotu 30. dubna 2022 proběhlo na sokolovně pálení čarodějnic. Sešlo se na 70 čarodějů a čarodějnic, pro které byly od 17 hodin připraveny soutěže. Při nich děti sbíraly razítka do registrační karty. Za odměnu dostaly malou sladkou odměnu a od Seňora poukázku na domácí špekáček s přílohou, který si

společně se svými rodiči opekli na ohni. Nechyběla ani pořádná slámová čarodějnice, kterou jsme společně na závěr spálili. Velké poděkování patří Monice Součkové, Olze Křivánkové a všem jejich pomocníkům za přípravu a organizaci celé akce. Večer pak mohli dospělí posedět u ohně a zaspívat si s kytarou

Pavla Koutného a jeho kamarády. I když počasí bylo chladnější, celá akce se vydařila. Děkujeme ještě jednou všem organizátorům i účastníkům a už teď se těšíme na příští rok. Fotky najdete na webové stránce jiribim.rajce.idnes.cz/paleni_carodejnic_2022.

Leona Bímová, TJ Sokol Telnice

ZÁJEZD DO MORAVSKÉHO KRUMLOVA

Na společný sokolnicko-telnický zájezd jsme se vydali poslední dubnovou sobotu. Vlastně to byl takový „slet čarodějnic“ a byl nás plný autobus. Vyjeli jsme do Moravského Krumlova, kde jsme chtěli vidět slavnou *Slovanskou epopej*. Nabídka, které se nedá odolat. V několika sálech místního zámku je vystavováno 20 obrazů slavného ivančického rodáka Alfonse Muchy. Průvodkyně byla příjemná, hodně toho věděla,

ale v největším sále by bylo dobré, kdyby měla mikrofon. Alfons Mucha se myšlenkou vytvořit epopej zabýval již kolem roku 1900, ale uskutečnil ji až po svém návratu z Francie, kdy ve svých padesáti letech začal na zámku ve Zbirohu malovat první plátno. *Slovanskou epopej* tvoří 20 pláten, na kterých pracoval plných 18 let. Jsou zde zachyceny dějiny našeho národa i dalších slovanských národů. V roce 1928 se v pražském Veletržním

paláci uskutečnila první výstava jeho díla, které doslova věnoval českému lidu. Tak obrazy přešly pod správu Galerie hlavního města Prahy. Ta je po II. světové válce zapůjčila do Moravského Krumlova, kde byl celý cyklus vystavený v letech 1963–2011. Potom obrazy zase putovaly do Prahy, Japonska a po deseti letech se znovu vrátily do Moravského Krumlova.

Samotný zámek je momentálně v opravě, takže jsme se po prohlídce výstavy

vydali na kopec Floriánek (dříve zvaný Spielberg), který je pojmenován podle patrona kaple, která se zde nachází. Podle pověsti se při bouři knížeti Florianovi splášili koně a on se modlil a sliboval, že když se zachrání, postaví zde kapli. Nad strží se jako zázrakem podařilo koně zastavit. Je ještě další verze, že v roce 1690 bylo celé město zachváčeno a zničeno požárem, a proto si jeho představitelé zvolili za patrona svatého Floriána, tedy známého ochránce před ohněm. V roce 1695 pak byla zahájena výstavba kaple. Floriánek měl pět věží, největší znázorňovala knížete Floriana a čtyři další, menší, jeho děti. Prostřední věž ale chátřala, takže byla kvůli bezpečnosti odstraněna. Nyní tedy zůstaly jen čtyři věže.

Po prohlídce s příjemným mladým panem děkanem Pavlem Vybíhalem jsme se vydali do Dolních Kounic, kde jsme měli zajištěný oběd. Chutnal asi všem, porce byly velké, jídlo chutné, cena lidová. V Dolních Kounicích stojí také zámek a zřícenina kláštera Rosa Coeli, jenže se otevírá až 7. května, takže jsme tu už nic nemohli navštívit. Čekal nás však ještě jeden bonbonek: prohlídka rajhradského benediktinského kostela s návštěvou klášterní prodejny, ve které lze koupit vše od přírodních likérů, marmelád, ovocných šťáv, oplatků až po pamětní sakrální předměty. V kostele se nás ujal mnich, který nám povyprávěl historii kostela i přilehlých objektů a vysvětlil, jak to v klášteře vypadalo v padesátých letech minulého století. Díky tomu, že je na celý objekt pouze šest mnichů,

musí každý z nich vlastně být takovým Ferdou Mravencem, tedy zvládat práce všeho druhu.

Děkuji otci Oldřichovi, který s námi strávil snad příjemnou sobotu, a také Zdeňku Juránkovi, místostarostovi Moravského Krumlova, za pomoc při organizaci. Dík patří také našemu řidiči panu Aloisi Hrdličkovi, kterému vděčíme za bezpečnou jízdu, a všem, kteří s námi cestovali. Snad byli všichni spokojeni.

Ráda bych s předstihem oznámila, že 6. července 2022 uspořádáme opět zájezd, tentokrát na Vysočinu, kde ve Žďáru nad Sázavou navštívíme chrám na Zelené hoře a také tamní zámek. Po obědě pak na zpáteční cestě poděkujeme za mnohé zázraky v kostele Navštívení Panny Marie v Obyčtově. Farářem zde není nikdo jiný než otec František Koukal, který kdysi také působil v naší farnosti.

Anna Nečasová

VÝLET KLASU DO PRŮSTICKÉ GALERIE UMĚNÍ

Setkání telnického KLASu se v úterý 10. května 2022 neslo v uměleckém duchu. Na návrh naší velmi dobré známé paní Amalie Dudové jsme navštívili Galerii Aviatik v Prsticích. Proč název Aviatik? Rodina Kunešova se zabývala výrobou a uskutečňováním letů balónem, nyní to převzala jejich mladá generace. Prstice jsou malá obec nedaleko od nás, ale u Kunešů je velké srdce pro umění, a hlavně pracovitě ruče.

Ve svém domě nás přivítala paní Petruška Kunešová. Nebyl to jen tak obyčejný dům, ale umělecká galerie. Najednou jsme se ocitli v úplně jiném světě. Mohli jsme obdivovat nejen spoustu různé keramiky, ale také moderní umělecká díla jako jsou obrazy, sochy a další výrobky. Po prohlídce nás paní Kunešová zavedla do jejich zahrady. Na nevelké ploše je zde

soustředěno mnoho různých druhů květin, stromků, vzácných i běžných. Vše je vkusně uspořádáno. Nechybí tu keř s pomeranči, další s citróny, rozkvetlá pivoňka, ale také jahody, papriky, rajčata... Vstupu do zahrady vévodí nádherně rozkvetlá vistárie a pod ní dvě sochy žen v nadživotní velikosti od Olbrama Zoubka a malé jezírko i s vodníčkem. Rádi jsme poseděli venku při chutném čaji, kávě a domácím bábovce. Bylo to jako v pohádce, dokonce nechyběli živí pejsek s kočičkou.

Přijela i paní Dudová, se kterou se všichni upřímně přivítali. Děkujeme za tento umělecký zážitek, který nám zprostředkovala naše obec včetně dopravy minibusem pana Ladislava Huslíka. Více informací se o této galerii dozvíte na www.galerie-aviatik.cz.

Božena Veselá, kronikářka KLAS Telnice

NÁŠ HERBÁŘ

Rdesno hadí kořen

Je nejhezčí ze všech rdesnovitých. Proč zrovna hadí kořen? Jeho oddenek se totiž kroutí jako had. Proto měl kdysi pomáhat proti hadímu uštknutí.

Má v sobě 20 % kyseliny tříslové, kyselinu gallovou, šťavelan vápenatý a červené barvivo. Není to tedy jen tak navoněný krasavec, který je obyčejně ze všech lučních květin největší.

I všechny trávy přeroste.

Ve světě má na sto padesát příbuzných, u nás jen deset.

Krásně se vyjímá v kytici lučních květů.

Holky z KLASu

RECEPTY Z KLASU

Boží milosti – hodové

Pivní těsto:

500 g hladké mouky
3 žloutky
200 ml piva
200 ml vody
špetka soli

Tukové těsto:

200 g másla
200 g hladké mouky

Vypracujeme pivní těsto a vyválíme ho na tenký plát. Z mouky a tuku připravíme tukové těsto, uděláme kostku, kterou položíme doprostřed prvního těsta, zabalíme a vyválíme. Těsto poskládáme a vždy po 15 minutách postup ještě dvakrát zopakujeme.

Nakonec znovu vyválíme a rádýlkem nakrájíme čtverce. Do každého uděláme zářezy. Smažíme v dostatečném množství tuku do růžova a ještě horké obalujeme ve směsi moučkového a vanilkového cukru. Jsou vynikající.

Krásné letošní hody přejí všem holky z KLASu

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 24. dubna 2022 se uskutečnilo letošní první vítání nejmenších občánků naší obce. Pan starosta František Kroutil přivítal osm dětí, jmenovitě:

Tea Breindlová
Anna Barčíková
Jiří Konečný
Štěpán Pražan
Antonín Veselý
Rozálie Laštůvková
Amélie Václavková
František Leksa

Program vítání občánků byl tradiční. Po úvodním slovu pana starosty vystoupily děti z telnické základní školy – Adélka a Šimon Královi, kteří si připravili pásmo písniček a básniček. Poté se již rodiče dětí zapsali do pamětní knihy, z rukou pana starosty obdrželi pamětní list, poukázky v celkové hodnotě 1 000 korun, a děti pak maminkám předaly

kytičky a drobné dárky. Závěrečné slovo patřilo paní Kateřině Umláškové, která přítomné rodiče seznámila s činností

Telnického sluníčka. Další vítání občánků se uskuteční v říjnu 2022.

Za sociální komisi Iva Donovalová

TELNICI NAVŠTÍVIL KANDIDÁT NA PREZIDENTA MAREK HILŠER

Dne 29. dubna 2022 se v Telnici konala beseda s kandidátem na prezidenta České republiky, senátorem MUDr. Bc. Markem Hilšerem, Ph.D. Sám o sobě však tvrdí, že je občanským kandidátem. Věřící v sílu občanské společnosti, která spolu se slušností pomáhá budovat naši republiku.

Jeho vizí, jak sám říká, je „sebevědomá republika stojící na lidech, kteří se nebojí. Nebojí se problémů, které přináší dnešní svět, protože je nevnímají jako hrozbu, ale jako příležitost. Nebojí se naslouchat ostatním, protože vědí, že úspěch se rodí z respektu a spolupráce. Nebojí se trvat na tom, že stát a jeho instituce má sloužit lidem, nikoliv na-

opak. A nebojí se hájit svoje právo na svobodu, bez ohledu na to, jak silný je protivník.“

Začátek besedy se mnohým mohl zdát trochu hektický kvůli změně místa konání, beseda se totiž nakonec uskutečnila v zasedací místnosti místního obecního úřadu. Zvolené místo však bylo důstojným prostředím, které si be-

sesta s kandidátem na prezidenta České republiky zasloužila.

Celou besedou nás provázel Bc. Václav Šmatera, student politologie na Fakultě sociálních studií MU. Moderátor se na celou událost pečlivě připravil. Nevyhýbal se mnohdy ani nepříjemným otázkám,

díky kterým se však posluchač mohl seznámit se stanovisky jednoho z kandidátů na prezidenta České republiky.

Prezidentský kandidát působil po celou dobu besedy velmi klidným a přátelským dojmem. Srozumitelně a věcně prezentoval svá stanoviska, striktně si

však držel odstup od politických stran. Po celou dobu besedy bylo patrné, jak velký klade důraz na komunikaci s občany. V nadcházejících prezidentských volbách přeji panu Marku Hilšerovi mnoho úspěchů.

Jan Dudák, místostarosta obce

NÁVŠTĚVA STAROSTŮ CEZAVY V POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ

Více než dvacet zástupců z obcí Regionu Cezava se vydalo začátkem května do Prahy navštívit Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Dostali totiž pozvání od jednoho ze svých řad, starosty obce Těšany a od října 2021 také poslance, pana Miroslava Zborovského.

Program byl jasný: poznat nové pracovní prostředí pana poslance, naučit se něco o samotném fungování sněmovny a setkat se se zajímavými lidmi z politiky. Cezavští měli možnost spatřit budovy takřkajíc od sklepa až po půdu. Nahlédli do jednacího sálu, do místnosti zvané Státní akta, vstoupili na přílehlý balkon s výhledem na Hrad. Svůj čas jim na společném posezení věnoval místopředseda sněmovny Jan Bartošek, který se kromě informací ohledně fungování a procesu schvalování zákonů dotkl také aktuálně

Telnici na této návštěvě ve sněmovně reprezentoval pan místopředseda Jan Dudák. Původně mu měl dělat společnost i telnický starosta, tomu však na poslední chvíli posunuli zájezd do Izraele, takže se nemohl zúčastnit. Proto byl vyslán rychlý zástup v osobě Jiřího Dudáka – bývalého telnického starosty a jednoho z matadorů tohoto spolku.

palčivých problémů, jako jsou energetická krize, válka na Ukrajině nebo inflace. Nutno říct, že setkat se s politiky a prohodit s nimi pár slov lze i v kuloárech. Přímě na chodbách starostové a starostka vyzpovídali například poslance Marka Výborného a došlo i na témata jako stavební zákon nebo reforma školství.

Praha ale nabízí také památky, a tak ve volném čase, který v nabitém programu zůstal, navštívili účastníci reprezentativní budovu Senátu, někteří

si prošli přílehlé Valdštejnské zahrady, Kampu nebo Karlův most. A především měli účastníci této akce možnost společně sdílet témata, která je aktuálně tlačí doma na obcích. V neformálním prostředí se vždy více daří spřízněnosti, vzájemnosti, ochotě a synergii. Přestože mnozí určitě doufali, že si odpočinou od náročných práce, nebylo tomu tak, protože starost o obec je nekončící proces, který nejde odložit cestou vlakem.

Radka Raflová, DSO Region Cezava

20. TELNICKÁ VÝSTAVA A OCHUTNÁVKA VÍN NAŠEHO REGIONU

V sobotu 23. dubna 2022 proběhla 20. výstava vín s ochutnáváním ve velkém sále telnické orlovný. Výstava 242 vzorků od 89 vinařů z 22 obcí proběhla bez tradičního bodování. Návštěvníci mohli ochutnat celkem 155 bílých vín, 70 červených a 17 růžových. Naše letošní přehlídka vín byla zamýšlena jako poděkování všem účastníkům a organizátorům předšlých devatenácti telnických vinných koštů. V předchozích ročnících platilo, že garanci kvality naší výstavy nesli od-

borníci na slovo vzatí: MVDr. Bohumil Hunkes a Ing. Jaroslav Sopouch, s nimiž jsme se však v covidové době (již v roce 2020) museli bohužel nadobro rozloučit. Jim oběma patří naše velké poděkování a úcta za jejich významné příspěví ke zdaru předchozích výstav. Chtěli bychom také poděkovat všem, kteří se letošní výstavy zúčastnili, ať už v roli organizátorů, sponzorů či samotných návštěvníků.

Václav Burk, jménem Milovníků dobrého vína Telnice, z. s.

KAPELA ROCKING CHAIR SE PŘEDSTAVILA VEŘEJNOSTI

Sedmičlenné uskupení především místních muzikantů, kteří se již pár let baví společným jammováním, se v pátek 6. května 2022 představilo veřejnosti. Akce se konala ve velkém sále orlovný a byla pojata jako „posezení s živou hudbou“. Tento formát, který má simulovat hudební bar, umožňoval asi osmdesáti návštěvníkům poslouchat živou muziku, anebo si u ní povídat a dát si něco dobrého k jídlu a pití.

Kapela si říká *Rocking Chair* – podle jedné jazzové skladby z konce 20. let, kterou ovšem hraje v novější úpravě Erica Claptona – a věnuje se reprodukci

písní z rozmanitých žánrů (jazz, blues, pop a rock), především z retro období 60.–80. let. V repertoáru má i některé vyložené taneční kousky (rock'n'roll, funky, disco), které v pátek přiměly několik odvážlivců vstát od steaku a vyzkoušet taneční parket.

Tato dlouho plánovaná akce měla být původně oslavou a vděčnou připomínkou toho, že covid je už (téměř) za námi. K tomuto úmyslu se však nakonec pod vlivem událostí letošního jara přidal i druhý: prostřednictvím dobrovolného vstupného podpořit místní základní školu při výuce ukrajinských dětí, které aktuálně

žijí v Telnici, Praci a Sokolnicích a od konce března navštěvují adaptační skupinu, kterou organizačně zajišťuje právě naše ZŠ.

Díky štědrosti účastníků se podařilo na tento záměr vybrat celkem 8 250 korun. Děkujeme všem dárcům za jejich solidaritu. Děkujeme také Orlu jednotě Telnice za podporu v podobě bezplatného zapůjčení sálu, fotografovi Jiřímu Roznosovi za dokumentaci bez nároku na honorář, Stanislavu Královi za veškerý gastro-servis a obci Telnice za spolupráci. V neposlední řadě pak děkujeme Vojtěchu Královi za skvělou zvukařinu.

Jan Vybíral, Rocking Chair

DEN MATEK

Druhou neděli v měsíci květnu, letos tedy 8. května 2022, jsme jako každý rok mohli s našimi maminkami, babičkami či prababičkami oslavit Den matek. Proto jsme je i s jejich blízkými pozvali na orlovnu na odpolední siestu s kávou na zahrádce.

Bylo to příjemné posezení venku pod naší novou pergolou či u jezírka, počasí se vydařilo, nálada byla skvělá. Celým odpolednem nás provázela místní hudební skupina Dva a půl švagra, jejíž složení bylo pro mnohé z návštěvníků překvapením. Jednalo se totiž o jejich premiérové vystoupení na veřejnosti. Joža Král, Tom Jahoda i Fanda Hrazdíra nám parádně zahráli na kytary a zazpívali, a to převážně autorské písně. Na přání ale zahráli i na lidovou notu. K hudebnímu vystoupení jsme si mohli dát kávičku Mami'ss caffè, kterou připravoval hlavní barista Laďa Šustr se svými pomocníky, nebo výborné zákusky, převážně z kuchyně Petry Hrazdírové. Jediná potíž byla v tom, zda zákusky sníst, nebo se na ně jen dívat a kochat se jejich uměleckým provedením. Nakonec všichni překonali estetickou fázi a zákusky si užili i svými chuťovými pohárky.

Mezitím co jsme prožívali pohodové odpoledne před orlovnou, pustily se děti ve velkém sále do různých aktivit, které pro ně byly připraveny. Děti vyráběly pro své maminky, případně širší ženské příbuzenstvo, kytičky, hrály badminton, řádily na žíněnkách, provoz na skluzavce se nezastavil ani na chvíli.

Celé odpoledne vyšlo krásně. Kávárnička, hudební produkce i hry pro děti v sále potěšily přítomné účastníky, domů jsme se rozcházeli s úsměvem na tvářích a dobře naladěni. Co víc si můžeme v dnešní době shonu a rychlosti přát.

Moc děkuji všem, kteří zajišťovali přípravu této naší tradiční akce, šikovným stanovišťákům v sále, i těm venku (obsluha, kapela). Maminkám a všem jejich blízkým přeji za Orla jednotu Telnice dostatek chvil, kdy si mohou odpočínout, posedět a popovídat si jen tak,

strávit hezký čas se svojí rodinou. To jsou nedocenitelné hodnoty, které máme a můžeme se jimi obdarovávat navzájem. Těšíme na setkání s vámi na další naší akci.

*Bohumila Hrazdírová,
Orel jednotu Telnice*

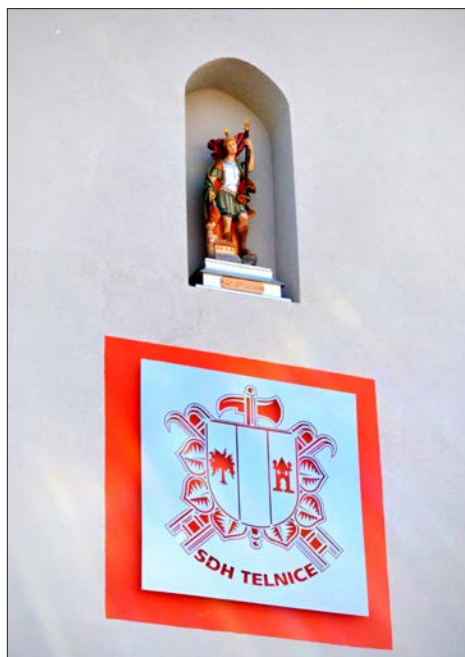
ŽEHNÁNÍ SOCHY SV. FLORIÁNA A DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ HASIČKY

Ve spolupráci se zásahovou jednotkou SDH Telnice jsme v sobotu 14. května 2022 přizvali širokou veřejnost, abychom slavnostně požehnali novou sochu sv. Floriána, jejímž autorem je umělecká dílna Pavla Maška ze znojemských Oblekovic (použitým materiálem je pryskyřice). Za Okresní sdružení hasičů Brno-venkov se zúčastnila jeho

starostka Jana Štelclová a přijeli také starostové, velitelé či hasiči sborů z našeho blízkého okolí. Za telnické hasiče se kromě jednotlivých členů zúčastnil také velitel Marcel Bojo, starosta SDH Telnice Richard Smetana a také bývalí či zasloužilí členové hasičské jednotky.

Po vyslechnutí státní hymny připomněl starosta obce historii pořízení

budovy hasičky, kterou obec i s přílehlou zahradou zakoupila od manželů Jurczkových v závěru roku 2019 za cenu 5 milionů korun. Přízemí původně sloužilo k provozu autoopravny a první patro k bydlení. Od pořízení budovy v ní postupně probíhaly různé drobné i větší opravy. V minulém roce jsme se pustili do rekonstrukce fasády a vjezdu,

došlo na instalaci nových sekčních vrat a na odstranění nadbytečného točitého schodiště a původních dešťových svodů. V letošním roce se spustila také rekonstrukce elektrorozvodů. Ve spodní garáži parkují dvě zásahová vozidla zařazená do systému KOPIS a provozovaná v rámci Integrovaného záchranného systému. Z iniciativy hasičů byl v nové fasádě na místě původních dveří vytvořen výklenek, do kterého byla osazena nově pořízená socha sv. Floriána.

Dále starosta obce poděkoval všem, kteří se na rekonstrukci budovy podíleli, ať už například darem sekčních vrat (Jan Rožnovský), jejich odbornou montáží, všemi stavebními či klempířskými pracemi, elektromontážními, zámečnickými či stolařskými činnostmi. Velké díky patří dobrovolným hasičům, kteří

na všem zmíněném odvedli největší kus práce. Za spolupráci poděkoval také členům obecní pracovní čety a za všechny dodavatele firmě Enorm, která mj. poskytla plošinu pro tuto naši slavnost. Za instalaci nového znaku SDH Telnice patří poděkování Petru Müllerovi. Věříme, že tato budova bude dobře sloužit naší zásahové jednotce, a ta bude dnes i v budoucnu chránit naše životy a majetky od jakéhokoliv neštěstí. Kéž nás všechny a hasiče především ve zdraví chrání právě jejich patron svatý Florián.

Podrobnější popis prací dále popsal velitel JSDH Telnice Marcel Bojo. Na něj už navázal telnický pan farář Oldřich Chocholáč, který připomněl několik životopisných reálií sv. Floriána, i příčinu jeho mučednické smrti a místo, kde spočívají jeho ostatky. Stejně tak připomněl

známé hasičské motto: „Bohu ke cti, vlasti k ochraně, bližnímu ku pomoci“ a pozval všechny hasiče k pouti do rakouského městečka Enze, kde se nachází klášter sv. Floriána, který byl vystaven nad hrobem tohoto patrona hasičů.

Následoval společný „výlet“ velitele hasičů a pana faráře v koši plošiny do asi šestimetrové výšky, kde tváří v tvář světově soše došlo ke slavnostnímu požehnání. Svěcenou vodou pak byli pokropeni také všichni přítomní. Po tomto slavnostním okamžiku již byli všichni zváni k prohlídce hasičky i zásahové techniky, čehož především děti rády využily. Děkujeme všem, kteří se na přípravě této akce podíleli, a také všem zúčastněným hasičům z okolních sborů. Zvláštní poděkování patří panu faráři za provedení požehnání „ve výškách“.

FK

DRAMEDIE VIKTOR NA SOKOLOVNĚ

Sál sokolovny zažil v neděli 15. května 2022 návrat jednoho z telnických rodáků, mladého muže, který v těchto prostorách sportovně vyrůstal. Ivo Šrot se jako jeden ze čtyř herců amatérského divadelního spolku DivOch představil v roli Viktora ve stejnojmenné dramedii z pera Ivany Hlaváčové. Poměrně poklidná větší část hry vygradovala dramatickým závěrem, který byl asi pro mnohé přítomné překvapením. Nebudeme však pointu představení publikovat, abychom případným dalším milovníkům ochotnického divadla neprozradili vyústění divadelního příběhu. Děkujeme DivOchům za zajímavé představení a těšíme se zase třeba někdy příště.

FK

SEMINÁŘ O PODÍLU POHYBOVÝCH AKTIVIT NA SNIŽOVÁNÍ STRESU

Dne 22. března 2022 se uskutečnil zajímavý seminář o podílu pohybových aktivit na snižování stresu. Navštívila nás doc. PaedDr. Marie Blahutková Ph.D., která je dlouholetou odbornicí

v oblasti psychologie sportu, zabývá se cvičením, psychomotorikou a pedagogickou činností. Jejím stěžejním tématem je pohyb a zdraví ve všech sférách lidského života. Paní doktorka

nám vysvětlila, co je to vlastně stres, co mu předchází, jaké má důsledky a hlavně jak se mu můžeme bránit a řešit ho. Přednáška byla doplňována různými cviky zaměřenými na správnou koordinaci pohybu. Jakákoliv tělesná aktivita nám pomáhá odolávat stresovým situacím. U některých cviků jsme se i zasmáli, jak můžeme být „nešikovní“, ne ve vlastním cvičení, ale v koordinaci pohybu. Byl s námi i pan starosta. Akce byla velmi zdařilá a mnoho jsme si z ní odnesli. Vždy jde o to, abychom se hýbali, samozřejmě podle našich možností, a nezůstali sedět, jinak nás stres bude dohánět a my mu přece nechceme podlehnout! Na konci semináře jsme vyplňovaly dotazník, to už samy bez pana starosty. Ten přišel poděkovat paní doktorce za opravdu perfektně připravený seminář a předal jí krásnou kytici. Děkují členky KLASu.

Božena Veselá, kronikářka KLAS Telnice

SKVĚLÁ BESEDA PRO SENIORY O MEDIÁLNÍ OBEZŘETNOSTI

Ve čtvrtek 7. dubna 2022 dopoledne nám byl v zasedací místnosti OÚ panem starostou představen pan lektor Ing. Zdeněk Svoboda, CSc. Jeho přednáška „Mediální obezřetnost aneb Kritické myšlení pro seniory“ proběhla formou promítání, sdělování informací a příkladů ze života a sdílení dotazů a zkušeností z naší strany.

Je známo, že populace stárne a narůstá její seniorská část. Jsou tady našťastí právě přednášky, informace a návody, jak se bránit dezinformacím a manipulaci ze strany těch, kterým jde převážně o osobní prospěch a zisk.

Ví se, že senioři často podceňují úmysl, se kterým dané zprávy vycházejí, a to nejen na internetu, ale i formou

tištěných a masových médií. Převážně jde o falešné, zavádějící a podbízivé zprávy. Přednášející použil několik různých příkladů, se kterými se setkáváme, a vysvětlil, jak je možné ony „fake news“ odhalit a nenaletět jim. Ukázal nám, jak posilovat kritické myšlení nás, seniorů, které funguje jako prevence před jakoukoli manipulací. Už víme, jak

důležité je např. nepřehlédnout různá obchodní sdělení nebo jak čelit možným následkům nabídek po telefonu, různých reklam a doporučení ohledně zdraví apod.

Přednáška byla velice zajímavá, poučná. „Selský rozum“ na posuzování všech těch lákavých nabídek již nestačí. Na místě je tedy mediální obezřetnost. Pan Ing. Svoboda sklídl potlesk. Shodli jsme se na tom, že ony téměř dvě hodiny pro nás byly přínosem. Škoda jen, že si neudělalo čas víc seniorů. Pan starosta se s lektorem rozloučil menší pozorností a poděkováním, že tento moudrý senior zavítal mezi nás.

Marie Fialová

POUTAVÁ BESEDA S NÁZVEM PŘÍBĚH TITANIKU

V úterý 3. května 2022 se necelá dvacítko lidí dostavila do zasedací místnosti našeho obecního úřadu k přednášce o Titaniku. Přivítala nás nám již známá Bc. Dana Šimková, tentokrát v kapitán-

douhý kolos se čtyřmi komíny. Bylo třeba čtyř remorkérů, které ho táhly na moře, tento kolos se velice těžko ovládal.

Kapitánem této lodě byl zkušený starší muž, Edward John Smith. Přesto si

Od paní Šimkové jsme obdrželi lodní lístky podle data narození a každý z nás se dozvěděl, kým na lodi byl, v jaké třídě cestoval a jak „dopadl“. Tímto bylo vyprávění odlehčeno a vykouzlily se nám úsměvy na tvářích.

Paní Dana Šimková sklídila potlesk a dostalo se jí poděkování od pana místostarosty Jana Dudáka, který jí předal kytici. Přednáška byla tak dobře připravená a poutavá, že jsme téměř nepostřehli, že uplynuly tři hodiny a bylo nutno končit. Ještě jednou srdečně paní Daně Šimkové děkujeme a těšíme se na další přednášku!

Za všechny účastníky sepsala
Marie Fialová

ském obleku, který jí opravdu slušel. Žasli jsme, kolik informací a zajímavých faktů má tato přednášející ve svém „repertoáru“.

O Titaniku toho bylo již hodně řečeno a napsáno, celý příběh byl zfilmován. Znovu se však začíná hledat, jak vše v onu osudnou noc probíhalo, co ještě nebylo „řečeno“, hledají se důvody, proč k té tragické události největšího zaoceánského parníku před 110 lety vůbec došlo.

Paní Šimková prokládala vyprávění promítáním, také nám kladla otázky k danému tématu. Připomenula nám, že Titanik byl, po Olympicu a před Britannicem, jedním z parníků-obrů. Téměř 300 metrů

tato plavba vyžádala víc jak patnáct set životů. Šlo o nahromadění více negativních důvodů: v danou chvíli nebyly po ruce potřebné dalekohledy, byla noc, obří ledovec byl zaregistrován pozdě, následně vznikly velké trhliny a vnikla voda do podpalubí, bylo málo záchranných lodí, na SOS volání nikdo včas nereagoval a došlo k rozlomení parníku. Bylo to drama, při němž se lidé utopili nebo zemřeli podchlazením v ledové vodě. Vzpomněli jsme na slavný film a vyslechli jsme onu dojemnou hudbu – známou náboženskou píseň „Blíž k tobě, Bože můj“ – při které vyhasínají životy ústřední mladé dvojice.

Do posledního dechu

Krásná jarní noc,
ach jakou má moc.
Tóny písní, když jsme v tísni,
v klidu stále zní.
Na palubě kousky ledu,
v těžké chvíli co teď svedu?
Dáme spustit člun.

Voda vniká do komor,
všude zmatek, všude shon.
A ten lustr nad námi,
proč se tolik naklání?

A v tom zmatku a v té vřavě
tklivé tóny znějí právě,
nepřestanou hrát.
Ve strojovnách zatím skrytí
strojníci se ke dnu řítí,
pak noc střídá den.
New York byl jen sen.

Lenka Sarkhelová

POTOPENÍ TITANICU

Nehoda se stala 14. dubna 1912 po 23. hodině. Po srážce s ledovcem se tehdy největší parník na světě začal potápět. Postupně se zatopilo šest komor. Loď vezla dvacet záchranných člunů, což nestačilo pojmout všechny cestující. Muzikanti nepřestali hrát, dokud se loď nepotopila. Rovněž žádný ze strojníků nepřežil. Zůstali pracovat až do konce, aby udrželi loď v chodu co nejdéle a dali tak ostatním šanci Titanic opustit. Plavba směřovala z anglického Southamptonu do amerického New Yorku.

MINIHÁZENKÁŘI NA JAŘE ROKU 2022

V sobotu 19. února 2022 proběhlo v telnické sportovní hale další kolo krajské soutěže minižáků za účasti družstev z Velké nad Veličkou, Hodonína, Hustopečí a Újezdu u Brna. Dopolední klání proběhlo v pohodové atmosféře a naše házenkářské naděje si turnaj po dlouhé době zase pořádně užily. I když se při těchto turnajích nepočítá skóre, tak každý vstřelený gól přináší dětem velkou radost. Tentokrát jich do všech branek padlo hodně. Je vidět, že delší přestávka mezi turnaji neubrala nic na bojovnosti hráčů a chuti zahrát si se zápalem a radostí. Pro všechny účastníky byla na konci připravena sladká odměna. Děkujeme všem týmům za účast, časoměřičům a rozhodčím za pomoc a trenérům za přípravu hráčů. Samozřejmě nesmíme zapomenout na fanoušky z řad rodičů a kamarádů, kterých se v hale sešlo opravdu hodně. Začátkem března jsme se zúčastnili dvoudenního turnaje BOBO CUP ve Velké Bystřici. Tam jsme se utkali se soupeři domácí Bystřice, Náchoda, Žeravic, Kostelce na Hané, Oseku, Olomouce, Sokolnic a Napaje-

del. Další víkend nás opět čekal turnaj na domácí půdě pořádaný JMSH, kde jsme se utkali se Sokolnicemi, Hodonínem, Ivančicemi a Novými Bránicemi za bouřlivé podpory domácích fanoušků. Děkujeme všem, kteří nám pomohli

s organizací domácích turnajů. Fotografie z těchto turnajů a tréninku nejmladších dětí z přípravy najdete na stránkách www.hazenatehnice.wbs.cz v sekci fotogalerie.

Jiří Bím, oddíl házené TJ Sokol Telnice

MLADÍ HÁZENKÁŘI NA PRAGUE HANDBALL CUP 2022

Po vynechání dvou ročníků byl letošní „Pragáč“ velkým lákadlem ve všech svých otevřených kategoriích. Mladší žáci „B“ (přesněji řečeno kluci ročníku 2011) na něj vyrazili poprvé v kategorii ME. Posbírat zkušenosti, potkat se se zahraničními družstvy a užít si hlavní město Prahu. S tím vycestovala devítičlenná skupinka kluků ve čtvrtek 14. dubna a až do Velikonočního pondělí si to naplno užívala.

V pátek byl program nejnáročnější, ale pro nás házenkářsky nejpovedenější. Postupně si kluci poradili s SK Házená Polanka n. O., HBC Jičín, maďarským Kézi UP (pozdějším vítězem turnaje) a TJ JM Chodov. V sobotu nás sice zaskočila TJ Jiskra Zruč n. S., ale po následné výhře nad TJ Sokol Kostelec n. L. jsme postoupili do nedělního play-off. V sobotu odpoledne byl konečně čas i na zážitky spojené s Prahou. I když většina kluků

byla nejvíce natěšená na cestu metrem a na pořádný burger. V neděli dopoledne naše letošní představení na PHC skončilo. Ve čtvrtfinále jsme nestačili na Sokolnice, které nás poslali z turnaje domů.

I tak kluci rozhodli, že zůstaneme až do druhého dne, a ještě si užijeme mimoházenkářské aktivity. Byl to parádní výlet do hlavního města, spojený s milovanou házenou, novými zkušenostmi a motivací bezvadné

party kluků do jejich dalších sportovních kroků. Děkujeme všem, kteří nás podporovali na dálku. A především

dvacítce skalních fanoušků, kteří si to s námi užívali u postranní čáry přímo na místě.

Výsledky a naši cestu turnajem najdete zde: www.phc.cz/vysledky/tym/13.

Martin Žák, oddíl házené TJ Sokol Telnice

STARŠÍ ŽÁCI VYBOJOVALI TŘETÍ MÍSTO V ŽÁKOVSKÉ LIZE

Senzační jízdu napříč republikou zakončilo družstvo starších žáků domácím šestým kolem ligy. V přímém souboji o medailové umístění zdolali silný Litovel, bojující Chodov a v posledním, již unaveném utkání Jičín. Nestačili v bouřlivé atmosféře pouze na výborně připravený tým Lovosic, který obsadil za vítěznou Plzni celkové druhé místo. Telničtí kluci během šesti turnajových klání našli kromě zmíněných Lovosic pouze další dva přemožitele – suverénní Plzeň a Ostravu. Výsledné třetí místo za **21 výher a 42 bodů** je nejlepším výsledkem telnického týmu v této soutěži a minimálně za poslední dobu i **nejlepším umístěním jihomoravského celku** v celostátní konkurenci. Podařilo se

tak dokonce i překonat výsledek z roku 2019, kdy se v Telnici slavilo konečně šesté místo. Všem hráčům gratulujeme k předvedeným výkonům, dosaženým

výsledkům a věříme, že naváží v telnickém dresu na tento úspěch i v navazujících dorosteneckých kategoriích. Během obou turnajů Žákovské ligy

v Telnici byli zaznamenány velmi slušné počty diváků, o podporu z hlediště se mohli kluci opřít i na turnajích v Úvalech, Praze, Havlíčkově Brodě a Kostelci na Hané. Ke zdárnému průběhu domácích

turnajů přispěl značnou mírou kolektiv restaurace U Seňora i široký organizační tým členů oddílu házené pod tradičně pečlivým vedením Pavlína Michellerové. Poděkování patří trenérovi družstva Mi-

loslavu Hrdličkovi, jeho obětavému parťákovu Marianu Práškovu a v neposlední řadě také Marku Jahodovi, který vedl osu úspěšného týmu v předchozích sezonách. *David Bím, TJ Sokol Telnice*

SPORTOVNĚ TURISTICKÝ ZÁJEZD DO PECE POD SNĚŽKOU

Ve čtvrtek 5. května 2022 odjelo 30 minizáků se svými trenéry a kamarády ze základní školy na čtyřdenní sportovně turistický zájezd do Pece pod Sněžkou. V penzionu Táňa nás přivítal telnický rodák pan Josef Müller se svými spolupracovníky a vzorně se o nás postarali. Po příjezdu sice přišla očekávaná přehánka, a tak jsme vyzkoušeli mokry program, rozdělili se do skupin a nasbírali první bodíky. Na výšlap s hledáním pokladu jsme vyrazili po dešti ještě před večerí. Druhý den nás čekala první celodenní vycházka do Obřího dolu, odkud jsme mohli vidět Sněžku ještě pokrytou sněhem. Vraceli jsme se Modrým dolem, odpočali si a před večerí ještě trochu potrénovali a zahráli si hry před chalupou. Po výborné svíčkové přišly na řadu společenské hry a další bodíky do soutěže. V sobotu jsme vyšli na Portášky do herního centra Pecka a byla to opravdu PECKA. Děti mohly využít dřevěné prolézačky v podobě zvířátek a projít si čapí stezku. Dopoledne strávené v tomto areálu se všem líbilo. Odpoledne jsme sešli do Pece nakoupit suvenýry, něco dobrého domů a spěchali na večerí, pro-

tože nás čekala skvělá pizza. Večer bylo připraveno skládání puzzle, abychom si připomněli místa, která jsme navštívili a získali poslední body do soutěže. V neděli jsme odjeli plni zážitků a dojmů zpět domů. Po cestě byla ještě vyhodnocena bodovací soutěž a rozdány pamět-

ní listy. Děkujeme všem trenérům, kteří se zájezdu zúčastnili a postarali se o děti i hladký průběh celé akce. Fotky najdete na webových stránkách telnické házené www.hazenateelnice.wbs.cz v sekci Minižáci, fotogalerie Krkonoše 2022.

Leona Bímová, TJ Sokol Telnice

DEMONTÁŽ SPORTOVNÍ HALY

V sobotu 14. května 2022 jsme spolu se členy oddílu házené provedli demontáž přetlakové sportovní haly. Pomoci nám dorazilo několik desítek

především mladých házenkářů, díky nimž jsme měli ve 14 hodin odpoledne hotovo. Házenkářské hřiště tak zase mohlo být uvolněno pro další provoz.

Všichni brigádníci doufají, že už to dělali naposledy...

Adam Langer, správce sportovní haly

DRUHÝ ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE SMÍŠENÝCH PÁRŮ

V sobotu 30. dubna 2022 byl na hřišti u sokolovny uspořádán druhý ročník Tenisového turnaje smíšených párů. Počasí nám opět přálo a turnaj se vydařil. Za účasti sedmi dvojic si každý zahrál šest zápasů a odpoledne bylo rozhodnuto. Na prvním místě se umístila Marie Chumelová se synem Ondřejem, druhý byl pár Zdeněk Kotlan a Nadě Němčková a na třetím místě se umístili Iveta Salajková a Martin Flekač. Další v pořadí 4. místo: Karolína Staňková a Radovan Chehabí, 5. místo: Petra Dobrovolná a Ladislav Lang, 6. místo: Iveta Šafářová a David Šiler a na 7. místě: Iva Hanušková a Vilda Hanuška.

Děkuji obci Telnice za ceny pro zúčastněné hráčky a hráče, Jarkovi Salajkovi za pomoc při organizaci a za další pěkné ceny a všem děvčatům, která napekla svoje speciality. Těším se, že se opět potkáme na tenisových kurtech a že se přihlásí více telnických tenisových párů.

Zdeněk Kubíček

VÍCE NEŽ 200 MINISTRANTŮ SEHRÁLO FLORBALOVÝ TURNAJ

Po dvouletém covidovém čekání se do Telnice v neděli 3. dubna 2022 vrátil Ministrantský florbalový turnaj, kterého se tentokrát zúčastnilo 25 týmů ve třech věkových kategoriích. První stupeň ZŠ obsadil sokolovnu, druhý stupeň ZŠ sportovní halu a staří pardálové se usídlili na orlovně.

Po požehnání od šlapanického pana děkana Jana Nekudy se „do sebe“ kluci pustili se vši vervou, sportovní souboje jim evidentně chyběly. I přes snaživé soupeření se však jednalo o fair-play hru, jak jsme u našich turnajů byli vždycky zvyklí. Sokolovna chvílemi doslova burácela fanděním spoluhráčů, ale i rodičů a dal-

ších fanoušků. Čím více se blížilo rozuzlení turnaje, tím větší emoce bylo slyšet. A to platilo i o dvou dalších sportovištích.

Byli jsme také rádi, že se mezi nás přidali dva ukrajinští kluci Maxim a Vasil, kteří nastoupili v sestavě Telnice A a oba přispěli k velkému úspěchu tohoto domácího týmu. A to si ještě oba užili toho,

že předávali ceny, poháry a medaile všem zúčastněným družstvům, i za to si vysloužili potlesk publika.

Samotného vyhlášení výsledků se zúčastnili také kněží pořadajícího modřického děkanátu: kromě pana děkana také místoděkan Petr Hošek, René Strouhal, Pavel Lacina a také domácí olympijský kaplan a telnický farář Oldřich Chocholáč. Na 230 hráčů si obnovený turnaj pořádně užilo, odpovídala tomu i báječná atmosféra, která po celé turnajové odpoledne panovala. Díky všem za to! Rádi jsme vás všechny zase viděli.

K vidění byla řada skvělých sportovních výkonů, za všechny si dovoluji zmínit nejlepšího střelce nejmladší kategorie Tomáše Flajšingera z Újezda u Brna A (v žilách mu koluje polovina telnické krve), který se stal zdaleka nedostižným kanonýrem: v sedmi utkáních vsítil neuvěřitelných 38 branek! A jeho velkým soupeřem se stal právě ukrajinský kluk Maxim, který si odnesl pohár pro nejlepšího brankáře této kategorie, když až do finálového střetnutí s Újezdem u Brna držel průměr obdržených branek na čísle 1/ zápas – a to chytal holýma rukama!

Za spolupráci při přípravě a pronájmu prostor děkujeme obci Telnice, telnickému Sokolu a Orlu, za občerstvení také restauraci U Seňora a restauraci Orlovna. Velké díky také všem rozhodčím a spoluorganizátorům, zvláště pak jáhnovi Jendovi Huskovi, Kateřině Králové, Lucii Jahodové, Lucii Horákové a fotografovi Jiřímu Roznosovi. Bylo to nadmíru krásné sportovní odpoledne.

Joža Král v akci – nejproduktivnější telnický starý pardál

Telnice A (2. místo v kategorii I. stupeň ZŠ)

Konečné pořadí:**Kategorie I. stupeň ZŠ:**

1. Újezd u Brna A
2. Telnice A
3. PošůKov A
4. Moutnice A
5. Zbraslav
6. Slavkov u Brna A
7. Křenovice A
8. Moutnice B
9. Ořechov A
10. Syrovce A

Nejlepší střelec: Tomáš Flajšinger

(Újezd u Brna A) – 38 branek

Nejlepší nahrávač: Ondřej Blažek

(Slavkov u Brna A) – 11 nahrávek

Nejlepší brankář: Maxim Svyško

(Telnice A)

Kategorie II. stupeň ZŠ:

1. Slavkov u Brna B
2. Šlapanice A
3. Telnice B
4. Újezd u Brna B
5. Křenovice B
6. PošůKov B
7. Syrovce B
8. Ořechov B

Nejlepší střelec: Lukáš Tetur

(Syrovce B) – 9 branek

Nejlepší nahrávač: Vojtěch Buchta

(Šlapanice A) – 5 nahrávek

Nejlepší brankář: Lukáš Valehrach

(Křenovice B)

Kategorie Staří pardálové:

1. PošůKov C
2. Slavkov u Brna C
3. Ořechov C
4. Syrovce C
5. Šlapanice B
6. Telnice C
7. PošůKov D

Nejlepší střelec: Ondřej Mlčoch

(Slavkov u Brna C) – 17 branek

Nejlepší nahrávač: Jindřich Jedlička

(Ořechov C) – 10 nahrávek

Nejlepší brankář: Jan Kříž (PošůKov C)

František Kroutil,

jménem všech pořadatelů

Telnice B (3. místo v kategorii II. stupeň ZŠ)

Telnice C (6. místo v kategorii Staří pardálové)

DÍVČÍ OLYMPIÁDA 2022 PŘINESLA SPOUSTU RADOSTI

Celkem 25 dívčích týmů, tedy necelé dvě stovky děvčat se v Telnici setkaly v sobotu 2. dubna 2022 při Dívčí olympiádě Modřického děkanátu. Dva roky musely mladé účastnice počkat, než se po odeznění covidových opatření podařilo obnovit tradici těchto jarních setkání. Ale určitě se to dlouhé čekání vyplatilo. Bylo na nich totiž krásně vidět,

jak se na sebe všechny těšily. Po přivítání telnickým farářem a olympijským kaplanem Oldřichem Chocholáčem a po ranním pozhájení šlapanického pana děkana Jana Nekudy v kostele sv. Jana Křtitele vyběhly týmy II. stupně ZŠ štafetovým způsobem směrem do sportovní haly. Olympijský oheň tam jako první přinesly holky ze Šlapanic.

Celé dopoledne pak v přetlakové hale a sokolovně soutěžily ve futsale, což pro některé z nich byl skutečně jedinečný zážitek a první setkání s tímto kolektivním sportem. A kdo zrovna nesportoval, mohl si vyrobit růženec nebo náramky z připravených korálků v sokolské šatně. To mladší děvčata (I. stupně ZŠ) si na zdejší orlovně užily Taneční show,

Pexeso, Vyprávění příběhů, vědomostní soutěž *Chcete být Biblionářem?*, ale také barevnou úpravu týmových triček, které každá účastnice obdržela při zahájení akce.

V poledne se děvčata sešla v sále sokolovny, kde se společně najedla z připravených dobrot, kterým jim sem přinesly jejich maminky či babičky. Bylo to moc dobré, děkujeme! Po obědě se pak společným průvodem vydala do farního kostela, kde řádová sestra Františka z Rajhradu vyprávěla o jihoamerických misiích. Zároveň si každý tým připravil

jednu chválu a společně si všichni zapívali. Setkání v chrámě mělo skutečně úžasnou atmosféru.

Po obědě si pak program mladší a starší týmy vyměnily, takže olympijskou štafetu si užily zase pro změnu družstva I. stupně ZŠ. Po páté hodině odpolední se všichni sešli na orlovně, kde proběhl finálový večerní program. Nejdříve se předvedly nejlepší týmy v Taneční show, pak také dva nejlepší „vypravěči příběhů“ z každé kategorie a také nominované nejoriginálnější tanečnice z každého týmu. Jako tradičně

celodenní program vrcholil módní přehlídkou, bez které si už naši olympiádu neumíme ani představit: z toaletního papíru a starých novin a za pomoci izolepy jednotlivé týmy vyzdobily své reprezentantky do podoby zvířátek. Naše malá „živá papírová ZOO“ se pak následně postupně prezentovala na podiu velkého sálu orlovně. To bylo potlesku a nadšení! Úkolem odborné poroty (ve složení: měnínský a blučínský pan farář P. Jaroslav Trávníček, sestra Františka, starostka Sivic Marie Kousalová, místostarosta Telnice Jan Dudák a Kristýna

Odborná porota posuzuje zvířátkovou módní přehlídku

Sestra Josefa ze Slavkova u Brna v akci

Starší i mladší reprezentantky týmů Telnice A a Telnice B

Hoffmanová z Viničných Šumic) bylo vybrat tři nejkrásnější zvířátka z každé kategorie. Byl to ale skutečně složitý úkol, když všichni viděli tu parádu, kreativitu a úsilí talentovaných módních návrhárek!

Vyhodnocené výsledky celého dne pak pečlivě spočítal blučínský místostarosta Petr Závodník a předložil je ke slavnostnímu vyhlášení. Toho se kromě šlapanického pana děkana zúčastnila také ukrajinská rodina (Maria, Oxana a Máša), jejíž členové bydlí už nějaký čas na orlovně. Jejich pozdrav účastníkům olympiády vyvolal bouřlivý ohlas a milé přijetí.

I když spousta dívčích týmů projevovala velikou radost ze svého úspěchu, je třeba zmínit, že to nejdůležitější bylo samotné setkání. Po dvouleté pauze si opět všechna děvčata užila báječné atmosféry plné vzájemné ohleduplnosti, kamarádství a radosti. Až na pár drobných oděrek a výronu kotníku (i díky péči naší zdravotnice sestry Heleny) se ten den v Telnici děly krásné věci, tvořilo se dílo, které se jistě bude ještě dále dotvářet v životě jednotlivých účastnic olympiády.

Děkujeme velkému týmu pořadatelů z řad dobrovolníků a rodičů. Za permanentní fotografické a video služby děkujeme Báře Žákové a Šimonu Markovi,

za skvělé ozvučení a dronový servis děkujeme Františku Kroutilovi ml. Za spolupráci při přípravě a pronájmu prostor patří díky obci Telnice a místním Sokolům a Orlům. Děkujeme také všem, kteří jakýmkoliv způsobem k této akci přispěli nebo jí pomohli.

Konečné pořadí:

Mladší kategorie:

1. Brno A
2. Šlapanice B
3. Moravany-Želešice
4. Syrovice A
5. PošůKov A
6. Újezd u Brna A
7. Tvarožná
8. Šlapanice A
9. Brno B
10. Zbraslav
11. PošůKov-Holubice
12. Telnice A
13. Jiříkovice
14. Blučina A
15. Kobylnice-Prace

Starší kategorie:

1. Syrovice B
2. Telnice B
3. PošůKov B
4. Šlapanice C
5. Újezd u Brna B
6. Žatčany
7. Moravany u Brna
8. Blažovice
9. Slavkov u Brna
10. Blučina B

*František Kroutil,
jménem desítek obětavých organizátorů*

TURNAJ DVOJIC V KUŽELKÁCH

Kuželkářský turnaj, který se uskutečnil dne 26. března 2022, se vydal. Turnaj probíhal ve formě souboje dvoučlenných týmů. Každý z týmů házel 30 hodů na jedné dráze a 30 hodů na dráze druhé. Dohromady tedy 60 hodů. Zúčastnili se jak hráči KK Orel Telnice, tak i neprofesionální hráči. Po celý turnaj panovala dobrá nálada a nakonec přišlo závěrečné vyhodnocení, při kterém se zaslouženě gratulovalo vítězům Pepovi Hájkovi a Mirku Mikáčovi. Více fotografií naleznete zde:

www.oreltelnice.cz/odehral-se-turnaj-dvojic.

František Hrazdíra, účastník turnaje

TELNIČTÍ SOKOLOVÉ NA SOKOLGYM PLZEŇ 2022

V pátek 13. května 2022 v odpoledních hodinách zaplnili autobus cvičenky a cvičenci z Telnice, Slovenska, Vyškova, Hodonína a Újezdu u Brna a vydali se směrem na Plzeň. Po příjezdu proběhl ubytování a seznámení s rozvrhem následujícího dne.

Hlavní program proběhl v sobotu 14. května 2022 ve sportovní hale Lokomotivy Plzeň. Už od rána probíhaly zkoušky vystoupení. V 16 hodin za námi po vlastní ose a s velkou obětavostí při-

cestoval chybějící cvičenec František. Po nezbytném ubytování a začlenění do kolektivu byl rychle spraven o svém umístění na cvičební ploše a mohlo vše vypuknout. Od 18 hodin začal samotný program slavnostním nástupem, při kterém bylo 24 sokolských praporů, mezi nimi i ten náš telnický, dekorováno pamětní stuhou. V programu se představilo deset skladeb. My jsme vystoupili ve skladbách Optimistky a Muži zase spolu.

V neděli ráno jsme sbalili kufry a vyrazili s krásnými zážitky zpátky domů. Tímto bych chtěla poděkovat všem zúčastněným za vzornou reprezentaci telnického Sokola a za úžasnou přátelskou atmosféru, která provázela celý víkend. Děkuji také panu řidiči Vladimírovi za bezpečnou dopravu tam i zpět. Také děkuji obci Telnice a TJ Sokol Telnice za finanční podporu této akce.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

SOUPIS POMÍSTNÍCH JMEN (podle kroniky J. Svobody)

Telnická pomístní jména – možná je přirozeně znáte od svého dětství a používáte je, možná jste některá z nich třeba jen zaslechli. Sami se přesvědčte, nakolik jste znalci našeho životního prostoru, anebo se seznamte s názvy místních lokalit, jak je v obecní kronice popsal kronikář Jindřich Svoboda:

Odměrky

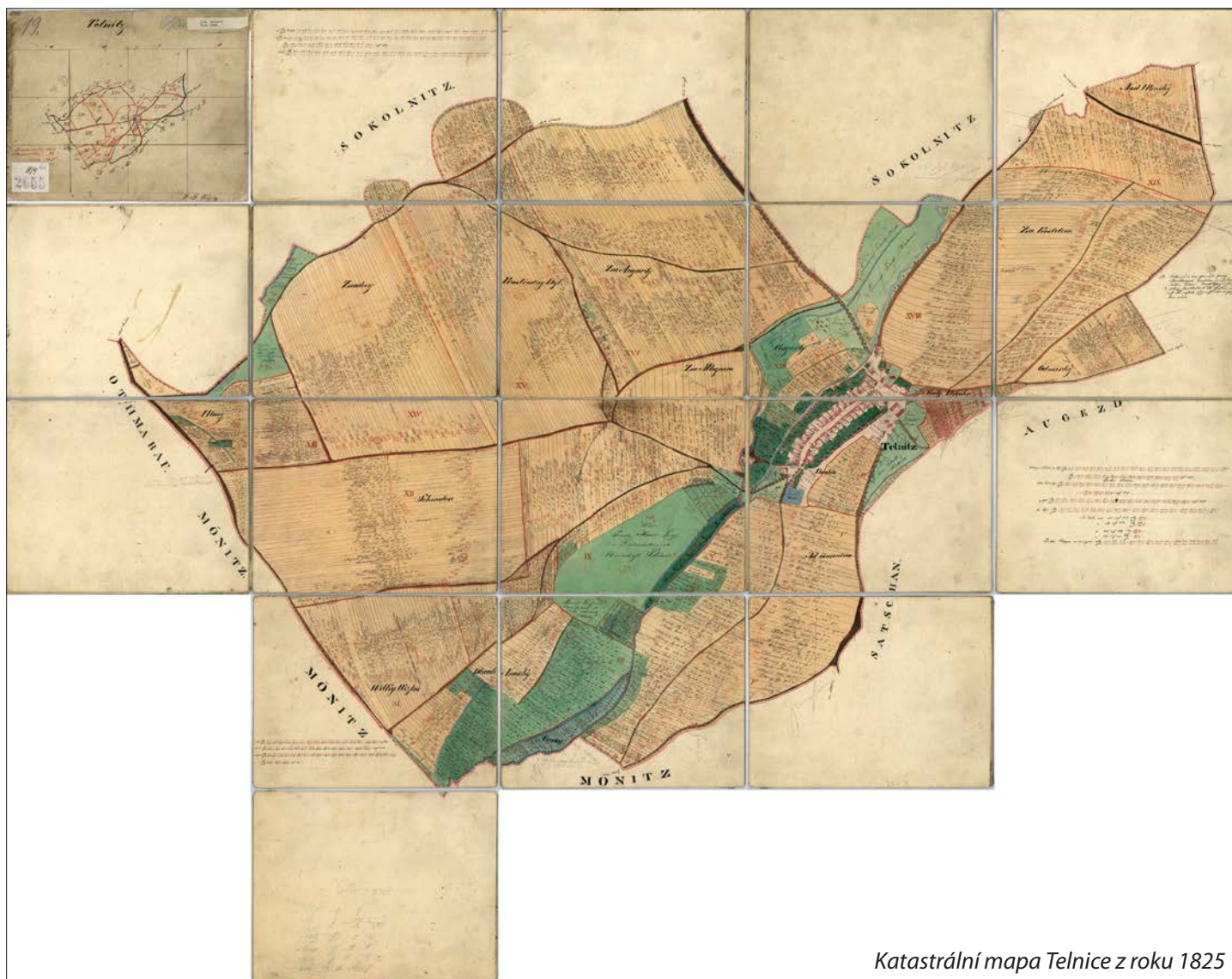
Je to pole východně od obce, bonitní třída 3, tvar trojúhelníka. Hranici tvoří cesta k Újezdu – katastrální hranice s Újezdem – cesta k nádražnímu skladišti, která je současně hranicí tratě „Za kostelem“, části nazývané „Mezi cesty“. Ve špičce trojúhelníka nejbližší k obci býval farní pozemek o výměře asi 1 ha. Byl a je dosud nazýván „Lopata“. V jeho špičce stojí stará Boží muka, říká se jim „Boží muka na Lopatě“. Ostatní pozemky náležely k původním 24 selským usedlostem, gruntům, podle velikosti statků (půllány, tříčtvrtlány, celolány) ve výměře 70–160 arů. Když bylo na Moravě povoleno dělit statky, dávali rodiče Odměrku druhorozeným synům nebo

dcerám – bezzemkům – jako věno na počinek při založení nových rodin. Stávalo se, že Odměrku dostali dva sourozenci, tu se parcela dělila, a tak během času vzniklo mnoho úzkých poliček. Půda na Odměrce se svažuje od Božích muk k východu. Je prvotřídní, úrodná i v suchých létech, daří se tam obilninám i okopaninám, výborná zde bývala vojtěška (lucerka), sekla se v roce i 4x a úroda byla vždy požehnaná. Za první republiky se za 50–70 arů na Odměrce platilo 6 000 až 8 000 korun, tak byla Odměrka v oblíbě.

Malá Draha

Bonitní třída 5, užívaný název „Vinohrádek“. Je to pole-sad tvaru trojúhelníka, jehož jeden vrchol je u restaurace

U Laštůvků (v místech údajně bývalé tvrze), druhý u Božích muk na Lopatě, třetí na cestičce spojující vrchol Lopaty s koncem dnes zastavěné části obce při silnici k Žatčanům. Pod ornici je jíl a hlouběji pískovec. V minulých dobách zde býval ke tvrzi náležející vinohrad, který byl později rozdělen selským usedlostem. V druhé polovině minulého století byla vinná réva napadena peronosporou a vinohrad byl zrušen. Nejdéle se udržel vinohrad Svobodův č. 47. Réva je nyní nahrazena ovocnými stromy. Dobře se daří všem peckovinám, např. meruňkám. Na některých parcelách pěstují majitelé i dnes vinnou révu, ale většinou jen nehodnotný druh „bago“. Po bývalém vinohradě se pozemku říká Vnohrádek, úřední název „Malá Draha“ je málo znám a vůbec se neužívá. Po první světové válce byla na pozemku vytyčena stavební čára a v přítomné době je tam už řada rodinných domků. Říká se: má domek Na

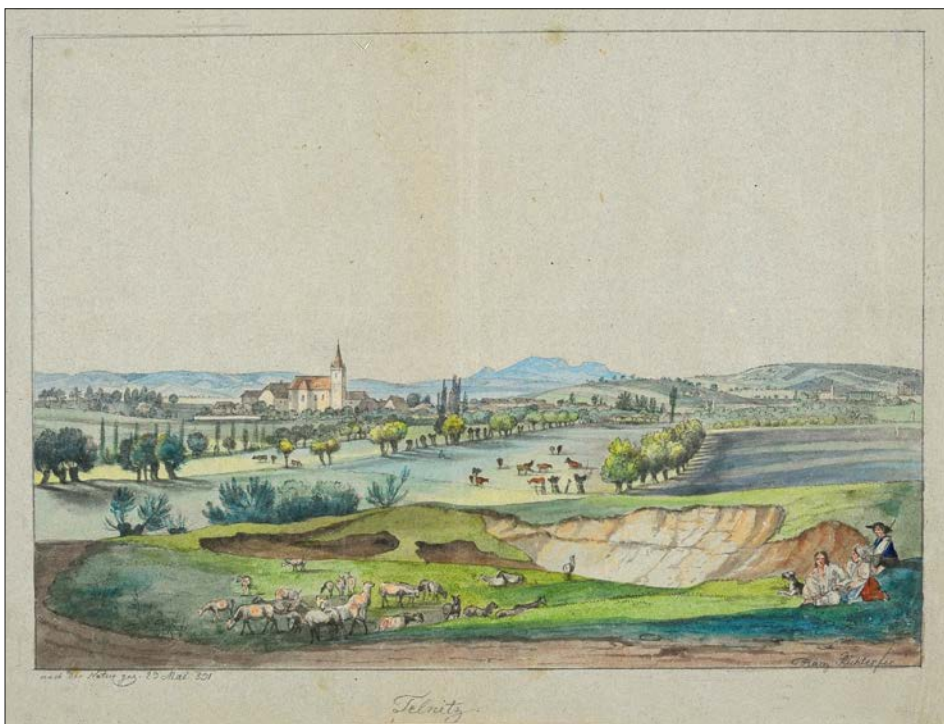

Katastrální mapa Telnice z roku 1825

vinohrádku, bude stavět Na vinohrádku. V této trati ve svahu za nynějším pohostinstvím býval hliník v rozměru asi 1 ha. Hliny i kamene z nižších vrstev bylo užíváno na stavby. Po těžbě zbyla rovinka asi 6 000 m², na jejíž jižní straně je 6–7m vysoký břeh, a pozemek byl považován za neplodnou půdu. Do r. 1903 náležel obci. Toho roku byl prodán družstvu na postavení lihovaru a jeho skladovací plochy. Lihovar byl v provozu do r. 1916, kdy byla výroba zastavena a budovy zůstaly nevyužity do r. 1925. Tehdy koupil celou realitu, tj. hliník i s budovami Spolek pro postavení orlovny. Hliník byl osázen dřevinami, část upravena na hřiště, budovy přestavěny na tělocvičnu s jevištěm a vedlejšími místnostmi. Po roce 1948 se vše vrátilo do majetku obce. Sálu používá JZD jako skladiště, ostatní prostory budovy v přízemí byly přeměněny na mateřskou školu a v místnosti a poschodí je úřadovna Státní spořitelny. Pozemku se nyní říká „Orelské hřiště“. Archeologické nálezy na horním (jižním) okraji bývalého hliníku svědčí o tom, že zde bývalo pohřebiště, jež sahalo až k nynější farské stodole. Byla to pravděpodobně únětická kultura.

Místní poloha

Je to zastavěná část katastru. Na východní straně stojí restaurace U Laštůvků (dříve prý vladycká tvrz, jež byla po

Nejstarší dochovaný obraz Telnice od Františka Richtera z roku 1891

třicetileté válce přeměněna na zájezdni panskou hospodu), na severní fara, kostel, bývalá kovárna a za ní rovnoběžně se Zlatým potokem „Ulička“. Proti těmto objektům jsou domy č. 7 a 8 – v tomto je nyní úřadovna MNV – a směrem k potoku bývalý Svobodův zájezdni hostinec (nynější číslo 80 – pozn. red.) a několik malých stísněných domků. Touto částí obce vede hlavní silnice Brno–Hodonín,

zvaná dříve též „Uherská cesta“. Této skupině domů se všeobecně říká „Horní konec“, název z r. 1966 zní „Náměstí míru“ (dnes jde o „Masarykovo náměstí“ – pozn. red.). Od kostela a školy směrem od severu k jihu jsou podél cesty-silnice dvě řady selských domů. To je „Dědina“, (dříve také Družstevní ulice, dnes V dědině – pozn. red.). Na dolním konci se cesta kruhovitě rozšiřuje, je tam starý

Krojování u staré orlovny ve 20. letech 20. století

Autobus Škoda 706 RO čeká na pasažéry před vlakovým nádražím

Pohled z věže kostela na ulici Štefánikovu (dnes Brněnskou) v roce 1930, vlevo Farská louka (sokolovna ještě nestojí)

selský dům č. 55 a několik malých velmi stísněných domků. Úřední pojmenování „U rybníka“. Na východ do záhumení běží ulička nazvaná „Růžová“ (asi do r. 1905 se jí říkalo „Posraná“), na západ za domem č. 55 a mostkem přes Zlatý potok je mlýn na horní vodu, dnes však už nemele. Na jižní straně náměstíčka je rybník ve výměře asi 0,60 ha a budova bývalé opatrovny (v době psaní kroniky fungovala jako prádelna vedená místním hospodářstvím MNV – pozn. red.).

Draha

Bonitní třída 4. Trať je pokračováním trati „Malá Draha“ („Vinohrádek“). Původně to bylo pastvisko, které v minu-

lém století patřilo obci. Po vyčerpání hliníku na místě nynějšího orelského hřiště byl otevřen nový hliník na Drahách za panskou stodolou. Občané zde zdarma odebírali hlínu a vyráběli nepálené cihly, a to až do r. 1920. Při státní silnici směrem k jihu byly po r. 1848 stavěny rodinné domky a v r. 1920 byla celá část při silnici rozprodána na stavební místa. V r. 1924 byly i hliníky odprodány majitelům domků na zahrádky. Po dolování hlíny a kamene nemají rovný povrch. V nynější době jsou Draha už úplně zastavěna. Ulice byla po I. světové válce pojmenována „Revoluční“, nyní se vrátil užívání název „Draha“.

Od Měnína

Pole na jih od Telnice, tvar lichoběžníku s delší základnou u Zlatého potoka. Hranici tvoří na východě státní silnice k Hodonínu – za silnicí je už katastr Žatčany, severní hranicí je místní trať, západní Zlatý potok a jižní katastrální hranice s Měnímem. Údaj o východní hranici patří už minulosti. Původní silnice, která hranici tvořila, byla přeložena do plochy trati a mezi novou silnicí a hranicí vznikl nepravidelný tvar s nepřilíhající půdou, a ještě k tomu nesoucí následky přeložení silnice, je zde mnoho kamení z bývalého silničního tělesa, jež bylo rozrušeno a zavezeno hlínou. Tento pozemek patří do trati „Od Měnína“, ale slyšel jsem jej už nazývat „Ostrov“. V celku je to výstižné, protože je vyvýšen jak nad bývalý tatarský rybník, tak nad nynější silnici, která se do terénu trati „Od Měnína“ zařezává. Ale slyšel i název „Bachor“ – nevím proč ten název. Po jižní hranici vede polní cesta od měnínského dvora „Karé“ až k hodonínské sinici. Je to zbytek bývalé slavné „Měnínské cesty“ do Brna přes Telnici. Telničtí říkají této cestě „V liščích dírách“. Na telnické straně této cesty býval kdysi lesík ve výměře asi 2 ha, jemuž se říkalo Liščí díry. Později tam bývalo mrchoviště. Celá trať se svažuje od silnice k potoku. Na výšině u silnice je půda šterkovitá, jakost směrem k potoku se zlepšuje. Nejnižší část při potoce bývala dříve zaloučena. Říkalo se tam „Louky od Měnína“. Při jarních povodních i při velkých bouřích, kdy se Zlatý potok rozvodnil, bývaly zaplaveny a voda se tam dlouho držela. Jak sdělil Alois Barták, bývaly prý tam příkopy, jež měly vodu odvádět, a jedné části mezi těmito struhami se říkalo „Za hlavy“. V roce 1908 bylo provedeno odvodnění a louky rozorány. V témže roce založena podél potoka nová cesta, před měnínským splavem potok přemostěn pro cestu k tratím Brodecká, Dlouhé Louky a Merecký. Prostředkem celé trati vedla dříve cesta od rybníka ve vesnici až k měnínské hranici. Pozemek býval rozdělen ve dvě části s názvy „Od Měnína k silnici“ a „Od Měnína k potoku.“

Merecký

„Merecký“ je louka či pastvina mezi Zlatým potokem a náhonem měnínského mlýna, bonitní třída 3. Pozemek je porostlý různými dřevinami, vrbami, akáty, olšemi, topoly... A pod nimi roste divoce tráva. Merecký nemá od Telni-

ce příjezd, tráva i dřevo z pokácených stromů se vynášejí přes potok. Vede však tudy chodníček, nejbližší – a podle místních poměrů romantická – cesta do Měnína.

Dlouhé louky

Jde o pozemek na pravém břehu Zlatého potoka s těžší naplavenou úrodnou půdou, bonita 3. Hranici tvoří na jihovýchodě potok, na jihozápadě silnice Měnín–Otmarov, na severozápadě dnes zrušená cesta pod Vyžlosem a konečně trať zvaná Panenka. Když se Zlatý potok rozvodňoval, zaplavoval tento pozemek, proto tam byly původně louky. Ty byly v době, kdy se začalo střídavě hospodařit, a zejména v 2. polovině 19. století, když se začalo řepřit, postupně rozorávány. V r. 1908 byl pozemek odvodněn a jeho středem prohlouben drenážní příkop. Když v r. 1958 byla pro vytvoření JZD Telnice provedena technická úprava půdy, připadla státnímu statku Měnín jižní část tratě Dlouhé louky současně se západní částí tratě Vyžlos a Šmolka a hranice byly narovnané.

Brodecká

3. bonitní třída. Byla to řada maličkých polí, většinou 3–6 arů při Zlatém potoce tam, kde se mlýnský náhon vrací do potoka. Směr parcel východ–západ. Jedna parcela (tehdy číslo p. 467) byla situována napříč ostatních, jako by kdysi byla na západní straně z každé z nich část oddělena ve prospěch této parcely. Měřila přes 60 arů. Podle parcelního protokolu z r. 1935 patřila obci. Pamětníci vypověděli, že jí užíval ten, kdo ošetřoval obecní býky. Je to asi obdoba „býčích louček“ v jiných obcích.

Panenka

V parcelním protokolu z r. 1936 pole zahrnuté do trati „Za mlýnem“. Bonita 3. Do r. 1864 to bývala louka. Pozemek na pravém břehu Zlatého potoka. Když r. 1239 brněnský měšťan (Ulricius Niger) daroval svoje jmění v Telnici nově založenému ženskému klášteru Matky Boží v Brně (klášter herburský), snad byla v tom i tato louka. Patřila pak řeholnicím-panenkám a odtud snad její jméno. Okolnost, že všechny dílce mají stejné hlavní parcelní číslo, svědčí o tom, že pozemek dlouho patřil vrchnosti a teprve později byl dělen na jednotlivé dílce. V parcelním protokolu není ani jeden případ, že by některý dílec byl dál dělen např. dědictvím.

Pohled na Šternovské v září 1929, vpravo bývalý Žatčanský rybník, vzadu Stará hora v Újezdě u Brna

Pohled z Nádražní čtvrti na trať Za kostelem, vlevo bývalá třešňová alej, rok 1931

Velký vyžlos

Bonita 4.–5. stupně. Lichoběžník mezi Žlíbkem na východě, pak Šmolosem, katastrální hranicí měnínskou a Dlouhými loukami. Parcely měly směr sever–jih. Jméno Vyžlos je prý zkomolenina německého *Wiesenloos*. Přívlastek „velký“ jsem od nikoho neslyšel vyslovit, stejně jako nevím, zda někde byl „Malý“ vyžlos.

Šmolose

Většinou 5. bonitní třída. Je to pole tvaru lichoběžníku s delší základnou na severu při silnici Telnice–Otmarov a jižní kratší na hranici Vyžlosu. Na východě sousedí se Žlíbkou, na západě byla měnínská hranice. Parcely se táhly od východu k západu a byly děleny na dvě poloviny cestou, které se říkalo „Zajecí“. Při hospodářsko-technické úpravě půdy v r. 1958 tvořila tato cesta zhruba hranici mezi pozemky, jež zůstaly pro JZD Telnici, a těmi, které připadly ke státní-

mu statku v Měníně, protože takovou výměru půdy vlastnili měnínský občané v telnickém katastru. O něco později byla uvedená hranice narovnaná a cesta zmizela, není už třeba.

Luže

Bonitní třída 4. Bývala to bažina křovím porostlá, ale odvodněním v pole proměněna. Tvořila součást trati „Za Augarty“, dnes vtěleno do honu. Jméno se zachovalo v názvu cesty, která podle honu vede: „Lužová cesta“.

Spodní loučka

3. bonitní třída. Je to řada políček nebo luk ve výměře kolem 2 arů mezi Zlatým potokem a mlýnským náhonem jižně od zastavěné části obce. Břehy obou vodních toků jsou zarostlé vrbami, topoly, akátím atd., zdrojem to palivového a částečně i užitkového dřeva majitelů louček. Někteří občané tam měli vysázeny ovocné stromy – jabloně, švestky,

Růžová ulice zřejmě v 70. letech 20. století

Masarykovo náměstí se školou a kostelem v poválečném období

durancie. V této době obhospodařuje pozemek JZD, odchovává tam kuřata. Na jaře tam doveze 3 pojízdné kurníky s asi 6 týdnů starými kuřaty, jimž se ve volném výběhu dobře daří, a pozdě na podzim už snášející slepice převezde do drůbežáren ve středisku. Všeobecně se pozemku říká „V loučkách“.

Za mlýnem

Je úřední název tratě jihozápadně od vesnice. Cestami je rozdělena na tři části a každá z nich má užívané pojmenování: (1) „Nade mlýnem“ je lidový název části, jejíž hranice tvoří mlýnský náhon, silnice Telnice–Otmarov a cesta při trati „Za Augarty“. Ornice je zde kolem 30

cm a pod ní je šterkopísek. Největší díl této části byl určen pro výstavbu výrobního střediska JZD (postaveny: kravín pro 96 dojníc, porodna prasnic, zatímni odchovna mladého dobytka, upravený teletník, polní mlat, dílny, garáže, váha, 4 drůbežárny a ve výstavě další, větší odchovna mladého hovězího dobytka.) V části směrem na sever býval smíšený jabloňový a švestkový sad, od drůbežáren na jih bývala angreštová plantáž a zbytek této části tratě bylo pole. (2) „Žlíbek/Žlíbky“ je prostřední část tratě za silnicí na jihozápad od části „Nade mlýnem“. Má už lepší půdu. Větší čas patřila k předvorskému honu JZD, ostatní byly záhumenky nebo soukromá pole.

(3) „Od Panenky“ je třetí část této tratě. Je od druhé oddělena cestou přibližně od severovýchodu na jihozápad vedoucí. Svažuje se k trati „Panenka“, proto se jí říká „Od Panenky“. Bonitně je nejlepší, pole obhospodařovali různí uživatelé, část členové JZD jako záhumenky, část jiní občané. Na některých parcelách byly ovocné stromy.

Hlavy/Zadní/Na západním

Bonita 4.–6. třídy. Na katastrálních mapách a v parcelním protokolu je celá tato trať nazývaná „Hlavy“, ale všeobecně se užívá názvu „Zadní“ nebo „Na západním“. Jsou to pole, jejichž hranici tvoří na jihu silnice Telnice–Otmarov, na západě katastr otmarovský, na severu sokolnická katastrální hranice, jež běží po bývalých hrázích rybníků, a na východě cesta podél trati Prostřední. V r. 1846 nabídl hrabě Mitrovský telnickým sedlákům zrušení roboty za přenechání pozemků v trati Na zadním. Podle smluv, které má obec v archivu, se to uskutečnilo dnem 1. ledna 1847, o rok dříve, než bylo zrušení roboty uzákoněno. Sedláci rádi obětovali parcely Na zadním za zrušení roboty, jedině Karel Svoboda, číslo popisné 47/80, se vykoupil penězi, zaplatil 500 zlatých. V r. 1924 byly pozemky Na zadním rozparcelovány a přiděleny zpět telnickým občanům. Na místě meze vnikla cesta.

Remíz

Na nejvyšším místě tratě Zadní dal hrabě Mitrovský vysázet hájek z různých dřevin, především akátů. Byla to ochrana pro zvěř. Hájek má výměru 1,38 ha a všeobecně se nazývá Remíz. Při remízku byl dolován šterk a písek pro potřebu panství. V písečníku býval menší srub, kde hrabě na čekané střílel havrany a dravé ptáky, které lákal na výra. Lidově se zde říkalo „U vérové bodle“. Myslivecké sdružení v Telnici budku udržuje a také po staru zve.

Prostřední díly

Nebo také jen „Prostřední“, bonita 4. třídy. Jsou to pole tvaru obdélníku přibližně na východ od trati zadní až po Lužovou cestu. Jižní hranici tvoří silnice k Otmarovu, severní sokolnický katastr a trať „Kousky“. V severní části je několik malých parcel nazývaných „Půlmíry“. Když dědictvím apod. byla původně široká pole dělena vícekrát, vznikla tak úzká pole, že to nebylo únosné. Proto

Rybaření na místním rybníku v 70. letech 20. století – poznáte se?

parcely už tak dost úzké byly děleny na dva i více dílů napříč. Některé neměly příjezd ze žádné cesty a bylo nutno jezdit přes sousedstvo.

Kousky

Bonita 4. Je to půlkruhovitý výběžek do sokolnického katastru na sever od trati Prostřední. Většinu těchto polí zabralo staveniště nové části rozvodny.

Za Augarty

4. bonitní třída. Je to východní pokračování Prostředních dílů až k silnici Telnice–Tuřany. Pod vrstvou ornice je mocná vrstva písku a štěrkopísku. Proto u silnice býval velký písečník, jehož nyní je už část zavezena odpadky z vesnice a hlínou z budované rozvodny a na části rostou vrby, topoly a jiné dřeviny.

Augarty

Jsou pozemky mezi Zlatým potokem a mlýnským náhonem a za tímto náhonem směrem na severozápad. Celá tato trať bývala členěna na několik dílců s vlastními jmény. Jméno Augart (Hókart) zůstalo nyní jen pozemkům ležícím za humny selských stavení za poto-

kem, přes nějž skoro z každého domu bývala lávka nebo mostek. Značná část byla osázena ovocnými stromy. I dalších pět dílců patří do trati Augarty:

Horní loučka

Bonita 3, pozemek mezi Zlatým potokem a mlýnským náhonem severně od silnice. Kdysi to byla obecní pastvina, která byla r. 1851 rozdělena mezi sedláky, rozorána a pěstovalo se tam zelí, proto se té části říkalo také „Zelný lóčka“. Při silnici je nyní řada rodinných domků patřících do ulice Brněnská.

V lísku

4. bonitní třída. Je to močalovitá půda osázená olšemi, topoly, vrbami atd. tvořícími hájek. Říká se tu také „Pod Sokolnickó“. Nyní je tento hájek prořídilý. Vede přes něj několiké vedení vysokého napětí, pod nímž nesmí být vysoké stromy, a tak za obět sekyrám padlo i několik starých topolů.

Podsazeničky

3–4 bonitní třída. Byly to pozemky při silnici, osázené topoly a akáty. Také se tu říkalo „Na trávníkách“. Nyní je na

tom místě sokolské hřiště, sokolovna, domy č. 180 a celá ulice rodinných domků „Za sokolovnou“ (před válkou ulice Tyršova).

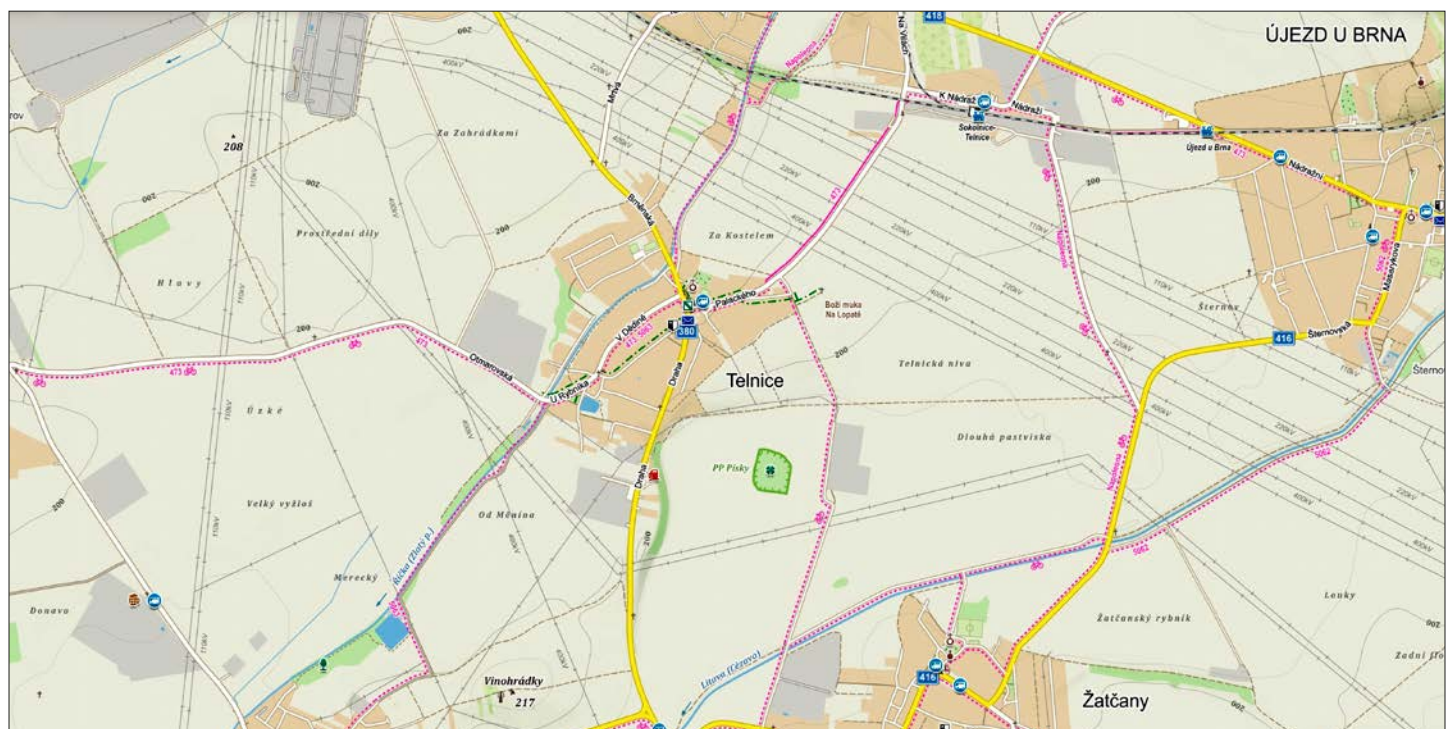
Dům č. 7 na dnešním Masarykově náměstí již neexistuje (na jeho místě nalezneme Šatlavu a přilehlé prostranství) – foto z roku 1931

Boží muka na Lopatě v roce 1928, za nimi Pratecký kopec a Stará hora

Pohled z kostelní věže na ulici Dobrovského v roce 1927 (dnes v dědině)

Aktuální mapa Telnice (Mapy.cz)

Farská louka

3. bonitní třída. Až do roku 1905 to byla nepřetržitě louka, která za faráře Mahela byla rozorána a byla polem obhospodávaným JZD. Jméno se udržuje.

Chrtán

Tak se říkalo prostoru mezi jižním koncem Farské louky a Zlatým potočkem, tedy místu, kde se trať Augarty značně zužuje.

Mlýnská strouha

Je vodní náhon protínající téměř celou trať Augarty. Začíná na sever od obce blízko železniční trati. Byl uměle vybudován na násypu místy až dva metry vysokém. K budování byla použita hlína z okolních pozemků, a tam vznikla močáliska: Lések, Podsazeničky, Farská louka i louka mlýnská a „Lések v Hókartě“, což byl olšemi, vrbami a topoly osázený bažinatý pozemek v Chrtáně.

Za kostelem

Bonita 3.–5. třídy. Hranice tvoří na jihu zastavěná část obce a trať Malá Draha až k Božím mukám Na Lopatě, na východě trať Odměrky a katastrální hranice újezdská, na sever nynější ulice U nádraží a Hliníky, na západě v jižní části Zlatý potok a severněji takzvaná Krakovská cesta. Na délku je trať rozdělena silnicí k Sokolnicím na dva díly. Západní díl si zachoval pojmenování Za kostelem. Pozemky v nejnižnější části byly rozděleny na řadu stavebních

míst, na nichž jsou domky nynější ulice Palackého (dříve Nádražní). Blízko železniční trati u silnice stojí skladiště zemědělského nákupního a zásobovacího podniku. V blízkosti Krakovské cesty bývaly dvě cihelny a v jejich okolí jsou nalézány hroby kultury únětické. Tento díl pokračuje několika parcelami za železnicí, na části stojí vojenské domy (bytovky). V této části na výšině bývalo sídliště ze starší doby kamenné. Chodíval jsem tam sbírat odštěpky pazourku, když pravěký člověk jej zpracovával na nástroje, zůstaly na místě.

Mezi cesty

Tak je to rodáky telnickými vyslovováno, nikoliv „Mezicestí“. Jde o východní díl trati Za kostelem. Bývala to pole, na některých s řadami ovocných stromů.

Na nejsevernějších parcelách bylo vybudováno nádraží a kolejiště.

Nad hliníkem

Bonita 3, je to nejsevernější telnická trať, silnicemi rozdělená na tři díly. Na dvou východních je řada rodinných domků v ulici K nádraží (dříve U nádraží) a k nim náležející zahrady.

Krakov

Je třetí díl trati Nad hliníkem. Parcela č. 1302 na západní straně silnice do Sokolnic byla rozdělena na stavební místa, na nichž stojí rodinné domky ulice „Nádražní“. Podél západní hranice dílu vede polní cesta „Krakovská“, jež dříve vedla podél Zlatého potoka do Kobylnic, Šlapanic a dál. Za cestou a také v nepravidelném zářezu sokolnického katastru do katastru telnického v jeho

severní části jsou strže, kde skutečně bývaly hliníky – všude je cihlářská hlína – a podle toho dostala celá trať jméno.

Šternovský

Jsou pole a sady trojúhelníkového tvaru na východ od našich tratí Odměrky, Malá Draha a Vinohrádky. Jižní hranicí je katastr žatčanský, na severu jsou újezdská pole. Všechna pole trati Šternovský jsou části katastru Újezd s názvem „Újezdská niva“ a západní cíp „Telnická niva“. Patřila původně občanům z obce Šternov, jež je nyní sloučena s Újezdem. Protože tato pole byla od obce daleko, byly dílce prodávány telnickým, kteří je mají blízko.

Jak jste uspěli se svou orientací v Telnici?

*Z obecní kroniky připravil
František Kroutil*

ARCHIVNÍ SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z TELNICKÉ ŠKOLY

NÁŠ PES

Máme psa. Jmenuje se Baryk. Je bílý a uši má rezavé. Jednou v zimě večer ho tatínek pustil do kuchyně. Služka hrála na harmoniku. Bratr s Barykem tancoval. Všichni jsme se smáli. Potom bratr večerel a Baryk okolo něho obskakoval. Služka řekla: „Baryku, běž mu dat pusů!“ A Baryk mu sebral celou buchtu.

Věra Králová, 7. šk. rok, 1929

NÁŠ PES

Máme honičiho psa, fenku. Říkáme jí Sylva. Každý den ji tatínek cvičí. Chodí s ní na pole. Když jsme chodili na brambory, učil jí bratr poslušnosti. Hodil brambor kousek dopředu a ona ho musela přinést. Jednou k nám přišel holič. Měl v ruce tašku. Vyšel na dvůr. Tatínek vzal tašku a položil ji na zem. Sylva k ní čichala a nevěděla, má-li ji vzít, nebo ne. Chytila ji za ucho a donesla ji tatínkovi. Tatínek ji vzal a dal na lavičku. Holič přišel a díval se na ni. Byla celá zaprášená. Velice jsme se tomu zasmáli. Také v noci dobře hlídá. Nyní chodí s tatínkem na hon. Jest to pes velice chytrý.

Marie Sklenářová, 6. šk. rok, 1929

BESEDA ZVÍŘAT

Úzkým okénkem vnikalo do chlěva měsíční světlo a rozlévalo se po stěnách. Ozval se slabý šramot řetězu a tiché zasténání. „Jaký to mám těžký život.“ „Nenaříkej, milý druhu, málokdo má se z nás lépe. Lidé si myslí, že když jsme zvířata, že s námi mohou nakládat, jak se jim líbí,“ těšil druhu kůň Farios. „Tiše!

Chce se mi spát. Máme se všichni stejně. Spěte, ať se posilníme na ráno,“ přerušil rozhovor kůň Gydra. Hovor utichl a po chvíli ozývalo se jen dýchání.

Alžběta Doležalová, 8. šk. rok, 1929

O KONI

Mnozí hospodáři chovají koně. Kůň je zvíře velmi chytré. Vidím to na koni mlékaře. Kůň zastaví tam, kde jeho pán často stává. Kůň lne ke svému pánu. Pána svého pozná po hlase. Radost nad tím projevuje hrabáním a řehtáním. V cirkuse bývají koně vycvičení. Naučí se podivným kouskům. Špatným zacházením stává se kůň nebezpečným. Kouše a kope. Tomuto zlozvyku se těžko odvyká. Jankovitý kůň jest nebezpečný. Nechce tahat, kope, kouše. Nechce z místa. Jankovitost je mozková choroba.

J. Rozkydalová, 8. šk. rok, 1930

ŽALUDEK PŘEŽVÝKAVCŮ

Rostlinná potrava, kterou požirají přežvýkavci, je málo výživná a těžko stravitelná. Proto musí přežvýkavci potravu přežvykovat. Mají k tomu ústroje zažívací. Žaludek se skládá z bacheru, čepce, knihy a slezu. Když se dobytek pase, přichází potrava jícnem do bacheru. Odpočívá-li, vrací se potrava do čepce. Tam se dělají žvance. Pak přicházejí žvance do huby, které dobytek přežvykuje. Potom se vrací potrava jícnem do knihy. Z knihy přechází potrava do slezu. Trávení se ukončí ve slezu a střevech, které jsou 20x delší než tělo.

Tomáš Večeřa, 6. šk. rok, 1930

ČEHO JSEM SE POLEKAL

Náš Macek je zvyklý tatínkovi skočit na rameno. Jednou mě maminka poslala do sklepa pro pivo. Bylo přitímí. Když jsem vyšel ze dveří. Skočil mně Macek na záda. Lekl jsem se a spadl do kuchyně. Křičel jsem, že z půdy hází zloději. Oni se mi vysmáli, že jsem se lekl kocoura.

Jaroslav Řižánek, 6. šk. rok, 1932

ČEHO JSEM SE POLEKALA

Jednou večer jsem šla na cvičení. Utíkala jsem a nedívala se na cestu. Najednou mně cosi zasvítilo před očima. Lekla jsem se a chtěla jsem utíkat nazpět. Ale v tom světlo zhaslo. Poznala jsem chlapce. Plížili se kolem zdi a dívali se, nejdou-li děvčata. Chtěli je postrašit. Když jsem přišla na cvičení, děvčata v sokolovně již zametala. Po cvičení už na ulici žádní chlapci nebyli.

D. Hřibová, 5. šk. rok

NEBEZPEČNÉ ŽERTY

Jednou jsem jel na kole k babičce do Sokolnic. Tatínek mně kolo půjčil, ale napomínal mne, abych kolo nerozbil. Jel jsem z kopce. Jeden chlapec mi hodil hůlku před kolo. Spadl jsem z kola. Odřel jsem si kolena a kolo pochrámal. Chlapec strachy utekl. Jiný nebezpečný žert se mi stal při koupání. Jednou jsme závodili, který nejdál doplave pod vodou. Přišla řada na mne. Když jsem ploval, někdo mne podržel pod vodou. Počal jsem pít vodu a potom mi bylo několik dní špatně.

Vladimír Pustina, 6. šk. rok, 1933

NEBEZPEČNÉ ŽERTY

Chodila jsem k Rozkydalům. Vodila jsem Oldřišku k nám. Jednou jsem šla domů za soumraku. Přes most byl natažený drát. Neviděly jsme ho a Oldřiška se přes něj svalila. Když jsem šla domů, už tam nebyl. Druhý den jsem se dověděla, že ho tam natáhly Hrdličková s Konečnou.

Terezie Vlachová, 6. šk. rok, 1929

NEBEZPEČNÝ ŽERT

Jenda Hloušků a Mífek mně řekli, že když přeskočím tu velkou hráz, že mi dají korunu. Já jsem se rozehnal a skočil. Zabořil jsem se do bahna a nemohl jsem z místa. Mífek se mě ptal, co je mi. Já jsem mu řekl, že mě bolí noha. Celých 14 dní jsem chromal. Tatínek řekl, že jsem měl vyvrtnutou nohu. Až jsem byl

zdravý, Mífek a Hloušek mi nic nedali. O prázdninách jsme hráli fotbal. V polovině hry jsem chtěl kopnout do balonu. Kramář mně podrazil nohy a já jsem upadl na hlavu. Hlava se mně zatočila a 5 minut jsem o sobě nevěděl.

Jan Daniel, 8. šk. rok, 1933

Připravila Marta Klanicová

LAVIČKA VZPOMÍNEK**SVÁTEK MATEK NA SOKOLOVNĚ**

Při přípravě výstavy k letošnímu výročí telnického Sokola (90 let od otevření sokolovny) jsem vzala do ruky historický plakát, kterým naši předkové zvali k oslavě Svátku matek, tehdy již na nové sokolovně. Je to krásná vzpomínka na to, jak začala být nová budova Sokola využívána pro veřejné účely, nejen pro cvičení. Od počátku tedy Sokol podporoval i kulturní dění v naší vesnici. Kromě oslav Svátku matek můžeme vzpomenout na divadelní či loutková představení (fungoval zde sokolský ochotnický soubor), vystoupení pěveckého sboru (za pana učitele Perny, který byl velkým sokolem, ale po jeho odchodu se už nenašel nikdo, kdo by sbor vedl), promítání kina (od otevření sokolovny již se zvukem), akademické besedy, zábavné a taneční večery, věnečky a různé slavnosti. Jezdili sem za námi i sokolové z naší župy, přičemž se cvičilo. Máme zaznamenáno, že místní sestry

sokolky dobře navařily a připravily např. zvěřinové (zaječí) hody. Vrcholem kulturního dění na sokolovně bývaly hody s tradiční besedou. *Eva Kořalníková*

MALÁ VZPOMÍNKA NA ŠTĚPÁNKU HOMOLOVOU

Dovolte mi, abych zde zavzpomínal na bývalou telnickou občanku, moji tetu Štěpánku Homolovou, rozenou Hrdličkovu. Paní Štěpánka se narodila v roce

1923, jako nejstarší dcera manželům Hrdličkovým v ulici Družstevní č. 66. Vyrostala společně se svými čtyřmi sourozenci. Rodiče provozovali hostinec, ve kterém se rádi zastavovali lidé z Telnice i přilehlého okolí. Otec, který byl legionářem, pak podnikání v roce 1948 ukončil a koncesi předal restauraci na sokolovně. Po absolvování měšťanské školy Štěpánka velmi často pomáhala rodičům, mj. z důvodu probíhající války, a to

Štěpánka Homolová se svojí mladší sestrou Emilií

Štěpánka Homolová (stojí druhá zleva) u Hrdličků, č. p. 66

jak v hostinci, tak i při pracích na polích a doma v hospodářství. Ve svém volném čase se s nadšením věnovala působení v ochotnickém divadelním souboru místní organizace Orla, kde sehrála mnoho divadelních her. Jednou z jejích nezapomenutelných rolí byla kněžna v představení Lucerna. Velmi ráda a krásně zpívala, zejména moravské lidové písně. Za války byla nasazena na nucené práce na statku německého majitele v Rosicích.

V roce 1946 se provdala za Stanislava Homolu ze Sobotovic, který byl letcem u stíhacího letectva armády Československé republiky. Svě si jako 18letý odbojář zažil v koncentračním táboře Dachau. Z lágru se po osvobození vrátil vyhublý na necelých 40 kg. Vzhledem k jeho povolání se manželé stále stěhovali po různých místech české vlasti. Společně vychovali dceru Ivanu a syna Stanislava. Paní Štěpánka se ráda vracela do rodné vsi k rodičům, sourozencům a známým. Zejména v posledních letech stále vzpomínala na svou milovanou Telnici. Vzpomínky na chvíle zde prožité se jí často vybavovaly nejen při odpočinku, ale i při práci. I ve svém pokročilém věku se stále aktivně zajímala o dění v Telnici. Byla do posledního roku mentálně čilá. Neteř Milena jí zasílala zpravodaje, které ráda pročítala a v pravi-

delných telefonátech o dění v Telnici rozmlouvala. Vždy se také zajímala o celou svou širokou rodinu. Největší radost pak sdílela při narození dalších potomků v rodině, které ji naplňovali štěstím a hrdostí. Kladla mi na srdce, abychom všichni neustále zvelebovali tuto jí milovanou vesnici.

Svoji životní cestu ukončila dne 2. dubna 2022 v Olomouci.

Jan Král

ČESKÁ HÁZENÁ V TELNICI

V telnickém Sokole byla česká házená založena v roce 1925 a hrála se až do roku 1955. V témže roce přišla nabídka ze svazu házené na přechod na „handbal“ a přímo do nejvyšší soutěže. Někteří hráči byli pro, někteří proti. V prvním hlasování přechod neprošel. Při druhém už ano. V té době hrál některé handbalové zápasy Franta Vykouřil za Královo

Dorostenci na Memoriálu Bože Volejníka v roce 1947. Horní řada zleva: Josef Tichý, Libor Matějka, František Vykouřil, František Podloucký. Dolní řada zleva: Antonín Stejskal, Miloslav Hrdlička, Ondřej Máca.

V Brně na Svazu české házené měl vysoké postavení major Kaucký. Na utkání v Hradci Králové v roce 1947 sestavil družstvo „Moravy“ v tomto složení: Zleva: Jaroslav Špaček (Komín), Miloslav Hrdlička (Telnice), Janek (Komín), Došek (Juliánov), I. Svoboda (Juliánov), Vladimír Staněk (Komín) a Zdeněk Svoboda (Telnice).

Telnické družstvo dorostenců české házené vyhrálo v roce 1954 Memoriál Bože Volejníka v Komině. Horní řada zleva: Ladislav Hrdlička, Josef Brumla, Ludvík Lattenberg, Vojtěch Stejskal, Jan Čech. Dolní řada zleva: Zdeněk Konečný, František Chudáček, Jaromír Přerovský, Pavel Laštůvka, Jan Kukla.

Boža Volejník. Po druhé světové válce se hrávalo hodně dorosteneckých turnajů v české házené. Jeden z těch populárních pořádal Sokol Brno-Komín s názvem „Memoriál Bože Volejníka“. Turnaje se pravidelně zúčastňovali telničtí dorostenci, a to generace ročníků 1928–1932, tak i ročníků 1937–1939.

Dorostenecké družstvo na kvalifikačním turnaji v Bystřici pod Hostýnem. Oblečení vpravo vzadu stojí Pavel Laštůvka a Jan Kukla, v teplákové soupravě pak Jaroslav Marada. Horní řada zleva: Ladislav Hrdlička, Vojtěch Stejskal, Ludvík Lattenberg, Josef Brumla, Jan Čech. Dolní řada zleva: Jaromír Přerovský, Zdeněk Konečný, František Chudáček, Miroslav Zmrzlý.

Pole. Franta viděl budoucnost v handbalu, chtěl se dostat do reprezentace, což se mu podařilo. Výborná česká házená se hrála i v jednotě Orel Telnice.

Chtěl bych se ve své vzpomínce vrátit k české házené, jak ji hrála telnická dorostenecká družstva. V roce 1947 hráli dva hráči dorostu za tým „Moravy“ proti „Čechám“. Byli to Miloslav Hrdlička a Zdeněk Svoboda. V té době se dvěma ročníkům (1931 a 1932) podařilo utvořit silná družstva. V roce 1948, jak víme, byly z politických důvodů zrušeny obě jednoty. Sokol nakonec zůstal, ale pod státním vedením. Z Orla přestoupili do Sokola výborní hráči Antonín Jahoda (r. 1931) a Josef Šustr (r. 1932).

Vytvořil se silný tým, který v roce 1949 hrál několik utkání o mistra republiky dorostu. V soutěžním utkání v Bedihošti však naděje na titul skončila. Na utkání se nedostavil rozhodčí, a tak řídil utkání rozhodčí z blízkého okolí. Rozhodování ale bylo jednostranné, což hráči psychicky nezvládli, šli proti rozhodčímu, a to mělo tvrdý následek: opory družstva byly potrestány zákazem hraní na další utkání. Kvalitní náhrada nebyla. Mistrem republiky se tak stalo družstvo Sokola Holešov. Telničtí si nového mi-

stra hned pozvali na přátelské utkání a zvítězili 9:3. Zde se ukázalo, že tým měl na mistrovský titul.

Přišla doba ročníků 1937–1939. Podařilo se zase sestavit dobré družstvo dorostu. V roce 1955 se zúčastnilo turnaje o postup na mistrovství republiky v Bystřici pod Hostýnem. Družstvo do Bystřice bylo doplněno o Miroslava Zmrzlého ze Sokola Měnin a Jaroslava Maradu ze Sokola Sokolnice. Jara si ale sám opravil v průkazu platnost zdravotní prohlídky. Při kontrole na to přišli, a tak nesměl hrát. Kdo nehrál kvalifikaci v Bystřici, nesměl hrát ani ve finále v Praze. S Maradou by byl tým silnější a mohl se umístit výš. Turnaje se zúčastnila družstva Sokol Bystřice pod Hostýnem, Sokol Telnice, Sokol Bystřice a Baník Muglinov. Postupovala dvě družstva. My jsme skončili třetí. Za Muglinov ale hráli „na černo“ hráči z Příboru a po trestu jsme postoupili s Bystřicí. Finálový turnaj se hrál v červnu v Praze na hřišti Tatry Smíchov (pod Santoškou). Ubytování jsme byli ve škole v Praze Podolí. Výsledek turnaje o mistra republiky: 1. Sokol Bystřice, 2. Sokol Bolevec, 3. Sokol Telnice, 4. Sokol Nové Město nad Metují, 5. Lokomotiva Česká Třebová, 6. Baník Hrdlovka. Za celých 30 roků české házené v Telnici získala bronzové medaile až tato generace. Členové družstva dorostu Sokola Telnice v roce 1949: brankář: Miloslav Hrdlička, obrana: Josef Šustr, Břetislav Kaplan, Zdeněk Pustina, Alois Konečný, útok: Antonín Jahoda, Miroslav Knol, Miroslav Mífek, Jaroslav Kubiček, Rudolf Laštůvka.

Ladislav Hrdlička st.

90 LET OD DOSTAVBY SOKOLOVNY

Hody v Telnici se letos budou konat v době, kdy před 90 lety místní sokolové dostavěli svou sokolovnu. Poklep na základní kámen a zahájení stavby se uskutečnily 20. září 1931. Tento kámen je symbolicky zazděn u vchodu do sokolovny. Stavba trvala pouhých 128 pracovních dní. Náklady činily 224 tisíc korun. Zdarma bylo odpracováno 18 930 hodin. To bylo obrovské nadšení nejen sokolů, ale i dalších telnických spoluobčanů. Vždyť to byla dobrá věc pro všechny! Dne 8. června 1932 se konala první schůze výboru Sokola v nové sokolovně. Hody se odehrály 26. června 1932 a již s elektrickým osvětlením. Vzpomínku na tuto akci si můžeme připomenout dobovým plakátem. Dne 16. července 1932 proběhla na

HODY SOKOLA V TELNICI

V NEDĚLI 26. ČERVNA 1932 = SOKOLOVNA = Začátek o půl 4. hod. odpoledne.

tomtéž místě první členská schůze naší jednoty v nových prostorách. Časem byla také otevřena sokolská hospoda. Jelikož jsme již v loňském roce o stavbě této významné dominanty naší vesnice hodně napsali, toto píšeme jen ve zkrat-

ce k otevření sokolovny na hody 1932. Ať se ty letošní hody na sokolovně vydaří a ať se nesou v duchu 90letého výročí otevření sokolovny a těch prvních hodů „ve svém“.

Eva Kořalníková, TJ Sokol Telnice

FOTOKVÍZ – ŘEŠENÍ

Seznam fotografovaných míst:

- 1 – Mladá keřová výsadba – Velký vyžloš (pole směrem na Otmarov)
- 2 – Zahrádky za mlýnským náhonem
- 3 – Jihovýchodní roh plotu telnické části rozvodny
- 4 – Remízeek u Vladimírova
- 5 – Lesíček – odpočívadlo před Balatonem
- 6 – Výsadba stromů u vysílače Vodafone v Nádražní čtvrti
- 7 – Pohled na Podsazeničky od mlýnského náhonu
- 8 – Polní cesta z Telnice na Krakovskou

- 9 – Hmatový chodník v parku v Nádražní čtvrti
- 10 – Pohled z hospodářského mostu u ČOV směrem na Telnici

Gratuluje všem, kteří podle fotografií poznali většinu míst. A pokud se vám nepodařilo dosáhnout ani poloviny správných řešení, možná je čas vyrazit do terénu. Krásného počasí a dobrých příležitostí teď v létě bude určitě spousta...

FK

OPRAVA TEXTU Z MINULÉHO VYDÁNÍ TELNICKÉHO ZPRAVODAJE

V minulém vydání Telnické zpravodaje vyšel na str. 47 článek s názvem *Alexandr Begijev v telnické obecní kronice*. V něm byl uveden výčet osob, které se ukrývaly v mlýnském sklepe před frontou. Jelikož při dřívějším přepisu do digitální podoby došlo chybě ve dvou příjmeních, uvádíme tuto pasáž s opravenými jmény: „Tento sklep vy-

hledalo několik rodin, takže byl naplněn. Na paměť vyjmenuji rodiny zde ubytované: Otec Josef Rozkydal, syn Antonín s manželkou, dcery: Olga, Františka, Světa, Jaroslav Netolický, Jindřich Svoboda s manželkou Jaroslavou, děti Alena 18letá, Zdeněk 15letý, Miluše Begijevová, Ing. Alexandr Begijev, syn Sáška 9letý, František Knoll

s manželkou, děti: Jarka 18letá, Miroslav 14letý. Emilie Sekaninová, roz. Rozkydalová, se třemi dětmi opustila svůj dům u nádraží, doma zůstal jen manžel Josef Sekanina. Paní Köttnerová s dvěma dětmi, muž zůstal u nádraží, Višňa s manželkou a dvěma dětmi.“ Děkujeme pamětníkovi, který si této chyby všiml, za upozornění. FK

TELNICKÉ AKCE OD HODŮ DO KONCE PRÁZD�IN

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
18. června	Stavění máje	TJ Sokol Telnice	Areál Sokola
18. června	Posezení s cimbálovou muzikou A. Smutného	Obec Telnice	U Šatlavy
18. června	Předhodová zábava	TJ Sokol Telnice	Areál Sokola
19. června	Hodová mše svatá	Farnost Telnice	Kostel sv. Jana Křtitele
19. června	Hodový házenkářský zápas	Oddíl házené TJ Sokol Telnice	Areál Sokola
19. června	Předání hodového práva a krojovaný průvod	TJ Sokol Telnice, Obec Telnice	Začátek u Šatlavy
19. června	Hodové odpoledne s Telničankou	TJ Sokol Telnice	Areál Sokola
19. června	Hodová zábava s CM Šternovjan	TJ Sokol Telnice	Areál Sokola
20. června	Ženáčské hody v Růžové ulici	Sousedé z Růžové ulice	Růžová ulice
28. června	Táborák k ukončení školního roku	Farnost Telnice	Nádvoří u kostela
6. července	Zájezd na Zelenou horu	Anna Nečasová	Žďár nad Sázavou
16.–17. července	Filmové léto	Obec Telnice	Areál Sokola
18.–29. července	Letní hlídání dětí	Obec Telnice	MŠ Telnice
6. srpna	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Sběrný dvůr na OÚ
8.–12. srpna	Příměstský tábor Veselá věda	Veslaveda.cz	ZŠ Telnice
10. srpna	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Sběrný dvůr na OÚ
13. srpna	Sběr pneumatik a stavební sutě	Obec Telnice	Sběrný dvůr na OÚ
13.–14. srpna	Nohejbalový turnaj Tennessee Cup	SDH Telnice	Areál Sokola
14. srpna	Farní pouť do Tuřan	Farnost Telnice	Kostel Zvěstování PM v Tuřanech
15.–19. srpna	Příměstský tenisový tábor	Orel Telnice	Orlovna
20. srpna	Veterán bus Kříž	Rodina Křížova	Areál Sokola
26. srpna	Koncert Vlasty Redla	Obec Telnice	Areál Sokola
27. srpna	Folklorní den	Obec Telnice	Areál Sokola

Obec Telnice **Vás srdečně zve na**
posezení s oblíbenou cimbálovou muzikou
ALEŠE SMUTNÉHO

sobota 18. června 2022
v 19.00 hod.

Mařarykovo náměstí
u Šatlavy v Telnici

Vstup volný, zajištěno
 občerstvení i snadný přístup
 k sociálním zařízením
 v budově Šatlavy.

Telnická farnost srdečně zve všechny děti na
TÁBORÁK - UKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

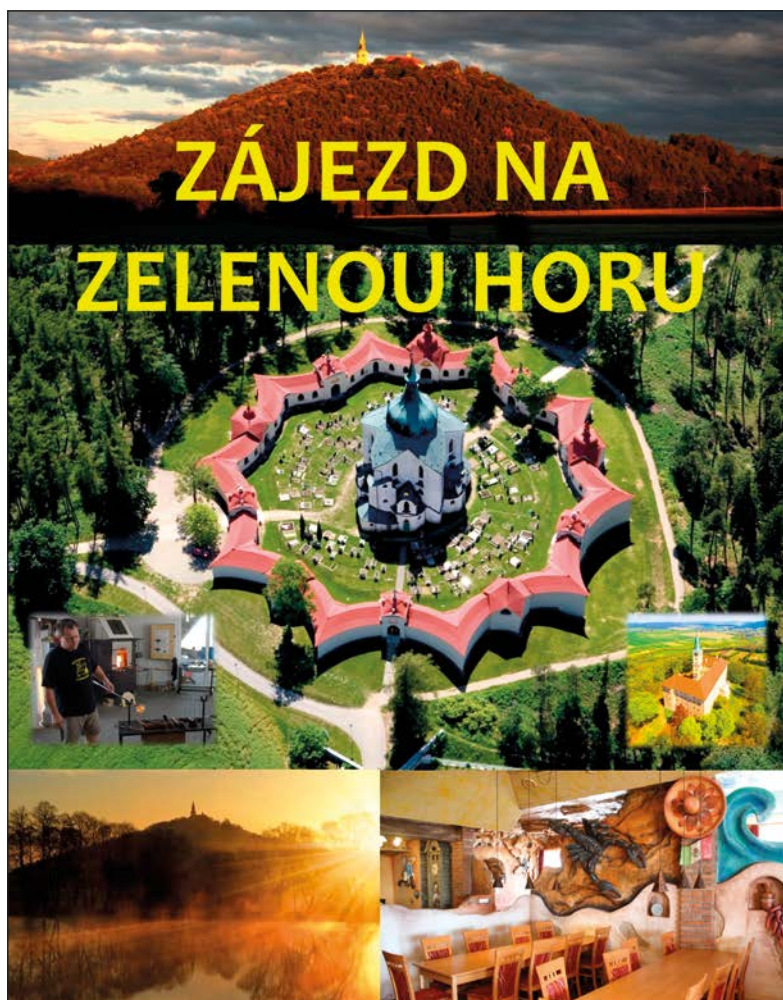
sejdeme se v úterý 28. června 2022 po dětské mši svaté
 (cca v 18:15 hod.), špekáčky a dobrá muzika zajištěny 😊

Přijďte se vesele rozloučit

se školním rokem...

...těšíme se na vás

Paní Anna Nečasová srdečně zve všechny
na zájezd **NA ZELENOU HORU**.

Hlavním programem bude prohlídka tamního krásného kostela sv. Jana Nepomuckého, který je zapsán do seznamu památek světového kulturního dědictví UNESCO. Dále navštívíme zámek hraběcí rodiny Kinských. Po obědě si každý účastník může ve škrdlavické sklárně vyrobit maličkost na památku. Cestou domů si prohlédneme kostel Navštívení Panny Marie v Obyčtově, kde dnes působí bývalý telnický farář P. František Koukal.

VE STŘEDU 6. ČERVENCE 2022

Odjezd z Telnice v 8.00 hod. z parkoviště U Laštůvků se zastávkou v Nádražní čtvrti „u Výletů“ v 8:05 hod., v Sokolnicích od kapličky v 8:10 hod. Cena zájezdu pro seniory nad 65 let a studenty činí 425 Kč, pro pracující pak 525 Kč. V ceně je zahrnuta doprava a vstupné. Oběd je předem zajištěn. Zájemci se mohou hlásit u paní Anny Nečasové (tel.: 704 769 839). Nabídka je platná do naplnění kapacity autobusu p. A. Hrdličky. Účastníci zájezdu jsou povinni dodržovat aktuálně platná hygienická opatření. Děkujeme za pochopení a těšíme se s vámi na krásný výlet.

**mimořádná
událost** komedie
příbo havelky

podle neskutečné události
v kinech od 3. února

ve všech kinech společnosti Kinoklub, s výjimkou kin, která jsou součástí sítě Kinoklubu a Kinoklubu v zahraničí. Kinoklub je součástí společnosti Kinoklub, s výjimkou kin, která jsou součástí sítě Kinoklubu a Kinoklubu v zahraničí.

FILMOVÉ LÉTO V AREÁLU ŠOKOLA TELNICE VŽDY OD 21:30 HOD.

SOBOTA 16. ČERVENCE 2022
TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2

NEDĚLE 17. ČERVENCE 2022
MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST

VSTUPNÉ PRO DOŠPĚLÉ: 100 KORUN,
VSTUPNÉ PRO DĚTI, MLÁDEŽ DO 18 LET
A SENIORY NAD 70 LET: 50 KORUN.

OBČERŠTVENÍ VE SPOLUPRÁCI
S RESTAURACÍ U ŠEŇORA ZAJIŠTĚNO.

SRDEČNĚ ZVE OBEČ TELNICE.

STAŇ SE HASIČEM

HZS JIHMORAVSKÉHO KRAJE

NABÍZÍME:

- Týmovou práci
- Příjem rostoucí s počtem odsloužených let
- 6 týdnů dovolené
- Náhradu platu v nemoci (30 dní)
- Profesní růst

V závislosti na počtu odsloužených let:

- Ozdravný pobyt v délce 14 dní
- Výsluhový příspěvek

POŽADUJEME:

- České občanství
- Maturitu
- Trestní bezúhonnost
- Zdravotní způsobilost
- Splnění fyzických testů
- Splnění psychotestů

POVOLÁNÍ, NA KTERÉ MŮŽEŠ BÝT HRDÝ

www.firebrno.cz

TENNESSEE CUP XIII.

Amatérský nohejbalový turnaj trojic začíná:
v sobotu 13.8.2022 od 7:30
v neděli 14.8.2022 od 9:00

Týmy se mohou hlásit na tel.: 724 749 769
Těšíme se na Vás v areálu sokolovny.

 Akci finančně podpořila obec Telnice.

Obec Telnice vyhláší sběr pneumatik a stavební suť pro telnické občany na obecním dvoře

sobota 6. srpna 2022: 10-12h.
středa 10. srpna 2022: 15-17h.
sobota 13. srpna 2022: 10-12h.

Přijímáme **pouze pneumatiky osobních automobilů**, nikoliv nákladních či traktorů.

Stavební suť přijímáme pouze v množství: 3 kolečka/rodinný dům.

Mezi stavební suť patří:
 cihly, malta, beton, omítka, kamenivo, tašky, obklady, dlažby apod.

Mezi stavební suť nepatří:
 hlína, dřevo, rostlinné materiály, komunální odpad, nebezpečný odpad!

Tyto služby jsou pro telnické občany bezplatné.

POŘÁDÁ RODINA KRÍŽOVA

Veterán bus Kříž**5.**
ročník**20. 8. 2022****Telnice**Parkoviště u sokolovny
VSTUP ZDARMA**Program:**

- 10:00 ZAHÁJENÍ A PROHLÍDKA VŠECH VOZŮ
- 14:00 KŘEST AUTOBUSU
- 15:00 PROJÍŽDKA PO OKOLÍ
- 16:30 NÁVRAT DO TELNICE
- 18:00 HRAJEME PRO DĚTI
- 20:00 VEČERNÍ ZÁBAVA V DOPROVODU SKUPINY HAMRLA BOYS

*Velice se na Vás těší pořadatelé***VLASTA
REDL**SE SVOJÍ
NOVOU
KAPELOU

WWW.REDL.CZ

WWW.TELNICE.CZ

AREÁL SOKOLA, BRNĚNSKÁ 244**TELNICE**VSTUPNÉ: 300 Kč/os.
PŘEDPLATNÉ
NA TELNICKÉ POŠTĚ:
250 Kč/os.**PÁTEK 26. SRPNA 2022, 19 HOD.****FOLKLORNÍ DEN**

areál Sokola

od 14 hodin

Telnice, 27. 8. 2022

VELIKONOČNÍ KOLEDNÍCI V TELNICI

Hody Telnice

18. ——— 20. 6. 22

Sobota 18. 6.

- 12.00 Ruční stavění máje na tanečním parketu v areálu Sokola
- 19.00 Posezení u cimbálové muziky Aleše Smutného před Šatlavou na Masarykově náměstí
- 20.00 Předhodová zábava se skupinou AKCENT v areálu Sokola

Neděle 19. 6.

- 10.30 Hodová mše svatá s krojovanými ve farním kostele sv. Jana Křtitele
- 10.30 Tradiční hodový házenkářský zápas v areálu Sokola
- 14.00 Krojovaný průvod obcí a předání hodového práva stárkům u Šatlavy na Masarykově náměstí
- 16.00 Hodové odpoledne s dechovou hudbou TELNIČANKA v areálu Sokola
- 20.00 Hodová taneční zábava s cimbálovou muzikou ŠTERNOVJAN v areálu Sokola

Pondělí 20. 6.

- 19.00 Ženáčské hody v Růžové ulici s cimbálovou muzikou PRIMÁŠ a dechovou hudbou DAMBOŘANKA